

<http://www.glasslovenije.com.au>
Print post publication number 100004295

Misli

JANUAR - FEBRUAR 2019
ŠTEVILKA - NUMBER 1
LETO - YEAR 68

Thoughts

Misli januar - februar 2019 VSEBINA

- 3 Bog daj srečo, zdravje in moči!
- 4 Lurška Mati Božja
- 5 Alexis Carrel in Čudež v Lurdu
- 8 Pismo s. Ljudmile Anžič
z misijona na otoku Samoa
- 11 Slovenian Mission Melbourne
- 22 'Opali' Cilke Žagar
iz Lightnig Ridge
- 25 Od tu do tja, nikjer doma
- 28 Slovenian Mission Sydney
- 34 Bogato darilo domovini Sloveniji
- 36 HASA NSW: Letni občni
zbor za leto 2018
- 37 Zapisnik izrednega srečanja
Igralske družine Merrylands
- 38 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 46 Iz Kraljicine dežele – Queensland
- 47 Pismo iz North Queenslanda
- 48 Slovenian Mission Adelaide
- 53 Izpod Triglava
- 58 Prošnja za pomoč
pri obnovi cerkve v Ilirski Bistrici

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

zgoraj: Idila slovenske zime (foto p. Stane Zore);
spodaj: Kamela "enega od treh kraljev" sredi
Avstralije pred The Olgas - Kata Tjuta (p. Ciril).

**ZVONovi ZVONIJO, PREMILO POJO,
ČASTIJO PREBLAŽENO LURŠKO GOSPO.**

**AVE, AVE, AVE MARIJA,
AVE, AVE, AVE, MARIJA!**

**Oziraj se, lurška Marija, na nas,
veselo prepevamo tebi na glas. AVE.**

**Ti bela obleka obdaja telo,
spočetje brezmadežno znači lepo. AVE.**

**V nebo se ozirajo tvoje oči,
po Bogu naj vsako srce hrepeni. AVE.**

**Premilo so sklenjene tvoje roke,
ti Jezusa prosiš za naše dolge. AVE.**

**Tolaži nas, Mati, v nevarnosti zdaj,
ob smrti odpri nam preblaženi raj. AVE.**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | Naročnina in naslovi: Angelca Veedetz | Stalni sodelavci: Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | Skupina prostovoljcev v Kew pripravi Misli za na pošto. | Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za 2019 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in primka. Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišтво za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing): Simon Kovacic Printing, Melbourne. E-mail: skovacic@optusnet.com.au Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

Bog daj srečo, zdravje in moči!

Bog nam daj srečo, zdravje in moči tudi v novem letu 2019!

Takšna in podobna voščila in želje so krožila med nami med božičnimi in novoletnimi prazniki. In prav je, da si vedno znova sežemo v roke z dobro in verno mislijo in besedo. In ker hočejo biti naše MISLI Božje in človeške, kot imajo že toliko let zapisano ob kolofonu, je prav, da najprej dovolimo, da nam že takoj na tej strani spregovori Božja beseda, ki jo beremo pri praznični maši na novega leta dan, 1. januarja, na praznik svete Božje Matere Marije:

»Gospod naj te blagoslovi in te varuje.

Gospod naj da sijati svoje obličje nad tabo in naj ti bo milostljiv.

Gospod naj dvigne svoje obličje nadte in ti podeli mir» (4 Mz 6,24-26).

V Božjem imenu in ob materinski ljubeči skrbi Matere Božje smo pogumno zakorakali sedaj že v drugi mesec leta 2019. Naše MISLI so zapisale letnico 68. Tudi letos bodo izšle v šestih številkah, vsaka dva meseca. Pol leta bomo še 'vandrali' skupaj, potem pa bo tudi za krmilo naše revije stopila mlada moč, pater Simon Peter Berlec, ki bo v juliju 2019 prevzel vodstvo Slovenskega misijona v Melbourneu ter uredništvo in upravo Misli. Prepričan sem, da jim bo dal novost in svežost. Že leta 2015 sem zapisal pričakovanje, da bo urednikovanje prevzel kdo drug, a se to ni uresničilo. Bo pa že v drugi polovici leta p. Simon Peter, takoj po svojem srečanju z Abrahamom, prinesel svežino tudi na strani Misli, saj ima izkušnje z izdajanjem revije Svetogorska Kraljica in s tem povezano strokovno profesionalno delo lektorice in oblikovalke. Iz srca sem mu hvaležen, da se je odločil za delo med rojaki v Avstraliji in da se mu je tako tudi izpolnila dolgoletna želja. Bog naj ga podpira in Kraljica Svetogorska, ki jo varuje šesto leto, naj ga spremlja v deželo 'Down Under'.

Na straneh teh Misli boste lahko prebrali najprej nekaj o Lurdu in lurških čudežih, saj 11. februarja obhajamo praznik Lurške Matere Božje. Ta dan obhajamo svetovni dan bolnikov. Teh je vedno več med nami in že skoraj vsak od nas je bil že kdaj na bolniški postelji. Bolnikom v tolažbo ter dušno in telesno pomoč nam je Jezus dal zakrament bolniškega maziljenja. Vedno znova vas opozarjamo na ta veliki dar, ki ga lahko omogočimo bolnim in starejšim. Vsi duhovniki se zavedamo, kakšna milost je, da vam lahko prinesemo Božjo moč in tolažbo. Le poklicati nas morate ali prositi koga od svojih bližnjih, da nam sporoči to Vašo željo.

Na naslednjih straneh boste brali tudi o minulem božičnem praznovanju v Melbourneu, Sydneyu, Adelaidi; o dogodkih, ki so pred nami; o novicah iz Avstralije in Slovenije. Izostreno oko opazovanja ima misijonarka sestra Ljudmila Anžič, ko nam predstavlja svoje prve vtise s Samoe. Naša stalna dopisnica Cilka Žagar nam je iz Lightnig Ridge spet poslala nekaj 'opalčkov'. Seznanili pa se bomo tudi s predstavitevijo njene pesniške zbirke *Od tu do tja, nikjer doma*, ki je bila v okviru praznovanja slovenskega kulturnega praznika v Kew v nedeljo, 3. februarja 2019. Iz Ilirske Bistrice smo prejeli pismo za pomoč pri obnovi cerkve.

V času božičnih praznikov smo prejeli veliko vaše pošte z voščili, pohvalno besedo o reviji Misli, da jo radi berete, z naročnino in darom v tiskovni sklad patra Bernarda.

Naročnina ostaja tudi za leto 2019 enaka – to je 60 avstralskih dolarjev, 120 dolarjev pa za letalsko pošiljanje v tujino. Poleg spodbudne pošte pa smo prejeli tudi kar nekaj odpovedi, vendar z žalostno ugotovitvijo: Sem star(a), ne vidim, ne morem več brati; ali z vrnjeno kuverto, da je naročnik/naročnica umrl/umrla. Pokojnih in živih se spominjamo v molitvi in pri daritvi svete maše in smo Bogu hvaležni za Vas. Misli letos tiskamo v 950 izvodih. Hvala in prisrčen pozdrav vsem zvestim naročnikom in dobrotnikom! Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Lurška Mati Božja

Na dan 11. februarja leta 1858, četrto leto potem, ko je papež Pij IX. razglasil versko resnico, da je Marija brez madeža izvirnega greha spočeta, se je prikazala v skalnati votlini blizu francoskega mesta Lurda Devica Marija štirinajstletni Bernardki Soubirous. Marija je bila oblečena v belo, prepasana z modrim pasom in imela je zlato rožo ob nogah. Bernardka je videnje takole opisala: »Gospa je bila mlada in tako lepa, da nisem še nikdar videla kaj takšnega. Pogledala me je, se mi nasmehnila in mi pomignila, naj stopim bliže, kakor da mi je mati. Kakor iz navade sem vzela v roke rožni venec in pokleknila. Gospa mi je prikimala in tudi sama spustila med prste rožni venec, ki ga je nosila na desni roki.« Bernardki se je Marija prikazala osemnajstkrat. Obljubila ji je, da jo bo osrečila, toda ne na tem svetu, temveč na onem. Učila jo je prav delati znamenje sv. križa, jo spodbujala, naj ima rada rožni venec, naj dela pokoro in moli za grešnike. Ukazala ji je tudi, naj poskrbi, da ji na tem kraju postavijo kapelo. Zdaj je v Lurdu najslavnejša Marijina božja pot, kjer se godijo čudeži ob čudodelnem studencu, ki je začel izvirati iz čisto suhih tal pod Bernardkinimi prsti, še več pa ob procesiji s sv. Rešnjim telesom. Takrat kličejo bolniki mimoidočemu božjemu Zdravniku kot svoj čas v Sveti deželi: »Jezus, Sin Davidov, usmili se me!«

Ko je pri predzadnjem prikazanju Bernardka vprašala Gospo, kdo je - to vprašanje ji je tudi že prej večkrat zastavila - je slednjič na tretje vprašanje Gospa sklenila roke, jih dvignila na prsi, se zazrla proti nebu, roke spet polagoma razklenila, se nagnila proti dekletu in odgovorila: »Brezmadežno spočetje sem.«

V prvih letih po Marijinem prikazovanju je Bernardka morala veliko pretrpeti zaradi ljudi, ki so jo hoteli, nekateri tudi s slabim namenom, natančno izpraševati o njenih videnjih. Ona je

odgovarjala mirno in stvarno. Nikoli ni vzela nobenega denarja, ki so ji ga ponujali zanjo (bila je bolehná) in za njene domače, ki so živeli v revščini. Končno je odšla k redovnicam v Nevers in tam umrla 16. aprila 1879. Lurške Matere božje se spominjamo 11. februarja. Ta dan je sedaj tudi svetovni dan bolnikov. Na ta dan leta 1858 se je čudovita žena prvič prikazala štirinajstletni Bernardki Soubirous, revnemu francoskemu dekletu. Ta lepa žena z bleščečo belo obleko in opasana z modrim pasom se je pojavila v umazani luknji, v kamniti votlini, ki so jo domačini klicali »prašičje zavetišče«. 25. marca je razkrila svoje ime: »Jaz sem Brezmadežno spočetje.« Samo štiri leta prej je Pij IX. razglasil

dogmo, da je bila Marija brezmadežno spočeta v telesu svoje matere in da je prejela odrešujoče milosti svojega Sina v pričakovanju svojega Božjega materinstva. Lurško votlino v francoskem Lurdu danes obišče več kot šest milijonov romarjev letno.

Alexis Carrel in Čudež v Lurdu

Spoznavmo zgodbo znanstvenika, ki je Bogu obljubil, da bo veroval, če bo postavljen pred dejstvo.

Dejstvo čudežnega ozdravljenja v Lurdu je dejansko doživel in v svoji poštenosti je priznal, da medicinska veda za to nima odgovora. Toda verovati še ni mogel, kajti vera je milost, milost pa Bog vlije le v odprto posodo ponižnega srca.

Njegovo se je že odpiralo. Ni bil kakor znani francoski pisatelj Emile Zola, ki je tudi na lastne oči videl čudežno ozdravljenje v Lurdu, vendar ni veroval, ker je njegovo srce ostalo zaprto. Mož, ki ga bomo spoznali danes, pa je v noči po tistem čudežnem dogodku šel v lurško baziliko in z glavo med dlanmi roteče takole molil: »Premila Devica, ki pomagaš vsem nesrečnim ljudem, ko te ponižno prosijo, ozri se name! Na moj dvom si odgovorila z jasnim čudežem. Ne morem še jasno videti, še vedno dvomim. Toda moja največja želja, moje najvišje hrepenenje je, da bi veroval.« Moral bo prehoditi še dolgo pot, da bo spet prišel do vere otroštva.

Čudež je dejstvo milosti, vendar človeku pušča prosto voljo. Pomeni Božji odgovor: Tukaj sem, ker si me klical; išči me, da me najdeš!

Ta mož je bil Alexis Carrel, ki se je rodil v juniju leta 1873 blizu Lyona, kjer je njegov oče, bogat industrijec, imel vilo in je v njej družina preživljala počitnice. Ko je bilo Alexisu štiri leta, je ostal brez očeta. Breme vzgoje je padlo na ramena matere, kateri pa so veliko pomagali njeni bratje. Alexis je odraščal v okolju, ki je bilo premožno,

kulturno in pobožno. Srednjo šolo je obiskoval pri jezuitih, po maturi pa se je vpisal na medicinsko fakulteto lyonske univerze. Bil je eden najboljših študentov; že takrat je bil zelo samostojen, imel je izreden dar opazovanja, tako da so sošolci o njem govorili, da »ima oči tudi zadaj«. Povsem se je posvetil svoji medicini, čisti znanosti, popolnoma pa je zanemaril svoj notranji, duhovni svet. Za tedanjimi zagovorniki scientizma in pozitivizma (nazorov, da bo znanost dala odgovore na vsa človekova vprašanja in da zato samo čista znanost nekaj velja) je ponavljal: »Resnično je le to, kar je znanstveno dokazano!« Tako je kot študent prišel ob vero. Kasneje je v svoji knjigi »Potovanje v Lurd« priznal, da sta se njegovo srce in njegova duša upirala biti v tisti puščavi, v katero ju je bil izgnal. Požiral je knjigo za knjigo, delal poskuse, debatiral s profesorji, da bi od znanosti dobil čim več. In res je tako napredoval, da je bil s tridesetimi leti ne le doktor medicine, ampak tudi profesor anatomije na lyonski univerzi. To je bilo leta 1903 in takrat je Bog prvič potrkal na zanemarjeno dušo bleščečega mladega profesorja.

Kolega zdravnik, ki bi moral v Lurd spremljati bolniški vlak, je bil nujno zadržan in prosil je Carrela, če bi šel namesto njega. Carrel ni skrival svojega negodovanja, vendar pa je prijatelju vseeno naredil uslugo. »Bom vsaj na lastne oči videl, kakšni so ti čudeži, o katerih govorijo katoličani!« si je mislil. Kolegu na vlaku je dejal: »Živčne bolezni je mogoče bolj ali manj uspešno zdraviti s sugestijo« (s prepričevanjem). Ta, ki je bil v Lurdu že večkrat, mu je pripovedoval, da tam popolnoma ozdravijo bolniki z raznimi organskimi boleznimi, pri katerih nobena sugestija nič ne pomaga. Vse ozdravljence na posebnem uradu natančno preišče strokovna komisija, v kateri so verni in neverni zdravniki iz raznih dežel. »Nesmiselno je govoriti o čudežih,« je ugovarjal Carrel, »kajti naravni zakoni so nespremenljivi. Če so kakšno ozdravljene razglasili za čudežno, pomeni, da so bolnika pred ‚ozdravljenjem‘ preveč

površno preiskali. No, pred dejstvom se bom uklonil tudi jaz. Postavite me pred trdno dejstvo in bom verjel!» Njegovo pozornost je pritegnila mlada umirajoča bolnica Marie Ferrand, ki je imela tuberkulozno vnetje trebušne mrene. Bila je tako brezupen primer, da so vsi zdravniki dvignili roke od nje. Carrel jo je preiskal in potrdil diagnozo svojih kolegov. Mislil je, da bo dekle izdihnilo v njegovih rokah. »Če bo tale ozdravela, bo to res čudež! Veroval bom in šel bom za meniha,« si je dejal. In Bog je njegovo izzivanje sprejel!

Ko so prišli v Lurd, je Marie že umirala. Njeno stanje je bilo tako kritično, da je dr. Carrel odločno prepovedal kopel pri lurškem čudežnem studentu in Marie so z lurško vodo le umili, nato pa jo odnesli pred votlino. Carrel je bil ves čas ob njej. Ko je gledal množico trpečih in pohabljenih bolnikov, je sam pri sebi - kot je zapisal sam - šepetaje prosil Marijo: »O, kako rad bi, ljuba Gospa, z vsemi temi nesrečniki veroval, da ti nisi le v domišljiji ustvarjeni zdravilni vrelec! Ozdravi torej to dekle, ki je že več kot dovolj trpela! Daj, da še nekaj časa živi, meni pa pomagaj, da bi veroval!« Potem se mu je zdelo, da sanja: umirajoče dekle je pred njegovimi očmi vstalo, njen obraz je dobil zdravo barvo, utrip žile je bil normalen. Carrel je vzel nalivno pero in kar na rokav svoje bele halje zapisal natančno uro: 2.40. »Ozdravljena sem!« je vzkliknila Marie in prosila za kozarec mleka. »Nemogoče, nezaslišano! Pred mojimi očmi se je zgodil čudež!« je zapisal Carrel v svojem »Potovanju v Lurd«, ki ga je podpisal s psevdonimom Dr. Lerrac. Skupaj z dvema drugima zdravnikoma je ozdravljenko natančno pregledal: nobenega zdrava. Na vprašanje, kaj bo storila zdaj, je Marie odgovorila: »Šla bom k usmiljenim sestrám sv. Vincencija, da bom stregla bolnikom.«

Kaj bo pa storil dr. Carrel, ki je Bogu obljubil, da bo veroval, če bo postavljen pred dejstvo? Vrnili se je v Lyon in svoje lurško doživetje pošteno opisal, zaradi česar si je onemogočil kariero v Franciji, ki je bila tedaj veri sovražna. Moral se je umakniti v ZDA, kjer so ga imenovali za predstojnika kirurškega laboratorija na Rockefellerjevem medicinskem raziskovalnem institutu v New Yorku. Prišel je do pomembnih odkritij o življenjski odpornosti celic in o zdravljenju tkiva s presajanjem. Za svoja odkritja je leta 1912 prejel najvišje znanstveno priznanje - Nobelovo nagrado za medicino. Leta prve svetovne vojne je preživel v domovini, potem je bil do leta 1939 spet v Ameriki. Ko se je pričela druga svetovna vojna, pa se je vnovič vrnil v Francijo in njej dal na razpolago svoje darove.

Njegova pot k veri otroških let je bila dolga in naporna. Veliko mu je na njej pomagal cistercijski redovnik Alexis, s katerim ga je povezovalo iskreno prijateljstvo. V domovino se je leta 1939 vrnil že kot vernik in še prej je zapisal: »Hočem verovati vse, kar nas Cerkev uči. Pri tem ne čutim nobenih težav, kajti moj razum ni naletel na nikakršno nasprotje med vero in znanostjo.« O smislu življenja je zapisal: »Odgovor vere je neprimerno bolj zadovoljiv kot odgovor znanosti.« Za božič leta 1939 je zapisal v svoj dnevnik: »Življenje ni v tem, da nekaj razumemo, življenje je v tem, da ljubimo, da pomagamo drugim, da molimo, da delamo ... Moj Bog, da bi ne bilo prepozno ...

Daj, da ne bi bila že napisana zadnja stran te knjige mojega življenja. Naj bo tej revni knjigi dodano še kakšno poglavje ...» Zadnja stran knjige njegovega življenja je bila obrnjena 4. novembra 1944. Pred smrtjo je otroško vdan prejel zakramente za umirajoče. Marija, ki jo v litanijskih kličemo Zdravje bolnikov, je velikemu medicincu pomagala k Božjemu Zdravniku.

Alexis Carrel, Potovanje v Lurd

(iz knjige Silvester Čuk, Iskalci in pričevalci, Ognjišče, Koper 1984)

MOJE ŽIVLJENJE JE ČUDEŽ

Takšen je naslov knjige, ki prinaša zgodbo ozdravljenja sestre Bernadette Moriau (izg. Morjó). Njeno medicinsko nepojasnjeno ozdravljenje je bilo na praznik Lurške Matere Božje, 11. februarja 2018, priznано kot 70. čudež v Lurdu in je pretreslo Francijo ter dalo novo upanje vernim in nevernim. Sestra Bernadette Moriau je bila več let paralizirana. Od leta 1987 ni več mogla hoditi, čudež pa se je zgodil 11. julija 2008. Lurd je obiskala nekaj dni prej. »V votlini sem začutila skrivnostno prisotnost Marije in male Bernardke ... Nisem prosila za ozdravljenje, ampak za spreobrnjenje srca in moč, da kot bolnica nadaljujem svojo pot,« je v videu, ki ga je objavila škofija Beauvais, povedala lani 79-letna redovnica Bernadette Moriau.

Čudež ozdravljenja se je zgodil ob vrnitvi v njeno redovno skupnost blizu Beauvaisa, ko so bili med čaščenjem Najsvetejšega v duhu povezani z Lurdom. »V svojem srcu sem močno podoživela blagoslov bolnikov z Najsvetejšim

v Lurdu in zares začutila prisotnost Jezusa.« Sestra Moriau pravi, da se ji je ob koncu češčenja po telesu razširila toplota. Po vrnitvi v svojo sobo je začutila, da mora odstraniti ortopedske proteze, brez pomoči je vstala in začela hoditi. Mednarodni zdravniški urad v Lurdu je njen primer čudežnega ozdravljenja potrdil novembra 2016, do uradne objave pa je prišlo 11. februarja 2018, ko so v Lurdu slovesno praznovali 160. obletnico Marijinih prikazovanj Bernardki Soubirous.

Danes opisujejo sestro Bernadette Moriau kot Jezusovo in Marijino služabnico ter evangelizacijsko romarico. Njena knjiga je namreč postala uspešnica, zato se večji del svojega časa udeležuje srečanj po župnijah, med mladimi, pa tudi v krogih zunaj Cerkve, kjer poudarja vrednost vsakega človeškega življenja. Na predstavitvi v Rimu je povedala, da s svojo knjigo želi oznanjati Kristusa in opogumljati ljudi v svetu, ki je prežet z obupom in v katerem vse vidimo črno. Dobiva številna pisma, v katerih ji ljudje sporočajo, da so se po branju njene knjige srečali z Bogom. Tudi mladi kažejo veliko zanimanje za njeno zgodbo, ob čemer se pogosto pojavijo vprašanja v zvezi z življenjem. S. Bernadette se je izrazila proti splavu in evtanaziji, saj, kot pravi, nam je bilo življenje podarjeno in ga ne nadzorujemo mi. »Mnogi v Franciji se želijo srečati z redovnico. Ta njen čudež je tudi čudež njenega novega življenja, življenja neznane male redovnice, ki je veliko trpela, danes pa oznanja upanje in nagovarja vse ljudi, ki trpijo,« je za Vatican News povedal urednik knjige in novinar Le Figaro-ja, Jean-Marie Guénois (izg. Genua).

Bazilika Lurške Matere Božje, imenovana tudi **Slovenski Lurd**, je bazilika in romarska cerkev ter **župnijska cerkev Župnije Brestanica**. Leži v središču Brestanice, nedaleč od Krškega. Cerkev dandanes sodi med največje v Sloveniji, je največja v Posavju, in zaradi izredne velikosti in arhitekture zbuja občudovanje, ter je cilj tako domačih kot tudi tujih turistov. Gradili so jo med letoma 1908 in 1914. Je mogočna triladijska cerkev v neoromanskem slogu in spada med najlepše historizirajoče sakralne objekte na Slovenskem. Cerkev je ena izmed sedmih bazilik v Sloveniji ter ena izmed dveh v škofiji Celje (druga je v Petrovčah).

Pismo s. Ljudmile Anžič z misijona na otoku Samoa

Leauva'a, 15.1.2019

Prav lep pozdrav iz Samoe. Od 10. januarja 2019 sem v novi skupnosti v Leauva'a, ki je zares čisto ob morju, približno 25 minut počasne vožnje iz glavnega mesta Apia. Tukaj je klima čisto drugačna, kot je bila v hribih, kjer sem preživela svoje prve tedne tukaj. Zadnji teden smo v hribih imeli kar naprej dež in meglo. Ker je šel mimo Samue ciklon, se je to poznalo v močnem deževju in vetru. Bilo je tako zelo vlažno, da so bile v sobah mokre ploščice na tleh in da je postalo perilo, ki smo ga obesili zunaj, po nekaj urah bolj mokro, kot takrat, ko smo ga vzeli iz pralnega stroja. Moji sandali, ki so iz neke vrste plute, so se dobesedno prekrili s plesnijo. Tako mi po eni strani ni bilo tako zelo težko zapustiti skupnosti med zelenimi griči. Tu ob morju je veliko več sonca. Ker smo v deževni dobi, včasih čez dan pade ploha, vendar je potem takoj spet vroče in sončno. Vsi se zelo potimo in pot dobesedno lije iz nas. Dobro je to, da vedno malo pihlja in da vsaj ponoči ni tako zelo vroče. Spimo ob ventilatorju in odprtih oknih na obeh straneh sob, tako da je v sobi preprih. Vem, da potrebujem še nekaj časa, da se moje telo navadi na to klimo. Potem bo verjetno lažje prenašati vročino in vlago.

Ta teden smo imeli v šoli vpisovanje novih učencev. Učitelji so se že vrnili na delo in se pripravljajo na pouk. Novo šolsko leto začnemo 23. januarja in bo trajalo do srede decembra. En del šole je že čisto nov, drugi pa še čaka na sredstva in na zidavo. Stari del šole je zares v zelo slabem stanju, ker je bil grajen v šestdesetih letih, medtem ko je novi preprost, urejen in mislim da tudi funkcionalen. Že komaj čakam, da se vrnejo otroci in da začnemo s poukom. Sestre so me prosile, da bom učila angleščino v 5., 6. in 7. razredu. Uradni jezik je samoanščina, drugi jezik na državni ravni pa je angleščina. Eni otroci jo znajo več, drugi manj, je pa obvezen predmet za vse. Zelo me je presenetilo dejstvo,

da noben predmet v šoli nima šolskih učbenikov. Obstajajo uradna navodila, kaj naj bi se v vsakem predmetu učilo, vendar je potem odgovornost vsakega učitelja, da pripravi učni načrt, kaj in kako bo učil. Učitelj, ki je učil angleščino do sedaj, je pred nekaj dnevi odpotoval živeti v Avstralijo in ni pustil nobenega materiala ali pripomočkov, ki jih je uporabljal v letih učenja. Menda to ne obstaja. Iščem, kaj in kako bom učila. Upam, da bo šlo.

V naši skupnosti nas bo pet sester. V drugi skupnosti v hribih, kjer imajo prav tako osnovno šolo od 1. do 8. razreda, pa jih je tudi pet. Sem edina tujka med njimi. Sestre so na splošno do mene zelo pozorne in dobre in govorimo v angleščini. K sreči sem že navajena, da živim v tujini in da mnogokrat ne razumem, kaj se okrog mene pogovarjajo ljudje, ki med seboj govorijo v samuanščini.

Naša hiša je tik ob župnijski cerkvi. Župnik je salezijanec. Vsako jutro je maša ob 5.45. Ob 5.15 se zbudim in že slišim, kako v cerkvi ljudje molijo razne molitve. Zares so vztrajni! Nedeljska maša je slovesno peta, ljudje so praznično oblečeni, otrokom je »dovoljeno, da se predstavljajo in pozibavajo« med mašo. Kaj se ne bi, ko pa maša traja dobro čez uro. Naša je v nedeljo, ker so jo snemali za televizijo in je bila zato posebno slovesno peta in z dolgo pridigo, trajala skoraj dve uri. Pri vsaki nedeljski maši v slovesni procesiji po sredi prinesejo veliko

knjigo Svetega Pisma, iz katerega berejo berila. V procesiji je križ, sveča, nosilec Božje Besede in tisti, ki nosijo vence rož, s katerimi okrasijo ambon. Vmes vsi slovesno stojimo in pojemo. Druga procesija je potem za darovanje, kjer poleg vina in hostij vedno prinesejo kite rož, s katerimi okrasijo oltar in vence rož, ki jih dajo okrog vratu duhovniku, diakonu in drugim pomembnim ljudem v cerkvi. Med temi sem skoraj vedno tudi jaz: ker sem sestra in ugibam, da tudi zato, ker sem tujka. Tukaj zares velja tisti: Ostani v cvetju!...

Imela sem tudi že prvo izkušnjo življenja v samoanski družini. Sosestra Sialei me je vzela s seboj, ko je šla na sosednji otok Savai, od koder izvira njena družina. Bili smo na njenem domu, kjer zdaj živi njen nečak s svojo družino. Zateden počitnic je bilo z nami cel kup Sialejinih nečakov in nečakinj, iz raznih družin njenih bratov in sester. Najmlajša je imela eno leto, najstarejša pa 26. Ostali šolo obvezni otroci, eni še mlajši. Pri obrokih se ni nikoli vedelo, koliko nas je, ker je bil vedno navzoč še kdo od sorodnikov, ki so prihajali in odhajali zelo na domač način: tete, strici, stare tete, bratranci, nečaki ... Ker sem bila poseben gost, so mi dali svojo malo sobico. Na tleh sem imela neke vrste peno za ležišče in malo mizico v kotu. Sedela sem na tleh na slamnati preprogi. Ostali so spali v nekaj drugih sobah, v vsaki sobi več

ljudi, vsi na tleh na slamnatih preprogah. Hiše so ene zidane iz cementne opeke ali pa lesene. Lahko so narejene v zahodnem stilu, pomeni da so z zaprtimi stenami. V tradicionalnem stilu pa imajo hiše - FALE streho, stebre in potem en velik odprt prostor, ki ima lahko samo kakšno zaprto sobo. Veliko družin ima oboje: zaprto hišo in potem še večji ali manjši fale, ki lahko služi tudi samo za uradna srečanja družine, lahko služi kot prostor, kjer se družijo čez dan, sušilnica za perilo in še kaj. Na Samui je vedno vroče. Tako so ljudje spali tudi zunaj v fale in ko sem šla še po temi do župnijske cerkve k maši, se je iz enega fale slišalo celo smrčanje. Ljudje mirno spijo zunaj.

Na Savai smo bile ravno v dneh ob koncu starega in začetku novega leta. Otok ima prečudovite plaže, ki so še neokrnjene. Je izredno zelen otok, s čudovitimi barvastimi vrtovi in barvastimi hišami. Veliko ljudi se je iz največjega otoka Savai preselilo na drugi otok Upolu, ker imajo ljudje tako več možnosti za izobraževanje, delo, možnost do priti v bolnico... Skoraj vsaka družina ima tudi koga, ki se je izselil v Novo Zelandijo, v Avstralijo, v ZDA ali pa kam drugam. Vsi ti ljudje trdo delajo in pošiljajo denar domov svojim manj srečnim sorodnikom. Še posebno okrog božiča se ti ljudje vračajo nazaj domov. Vsaka družina, pomeni razširjena družina, rod sorodnikov,

ima vsake nekaj let veliko srečanje vseh sorodnikov. Po navadi je to vsake tri leta. Takrat morajo priti na srečanje vsi. Za ta dogodek trdo delajo, ga nestrpnost čakajo in do potankosti organizirajo: kdo so sorodniki, ki bodo skrbeli za prehrano, kdo za družabne igre, kdo za skupno molitev, za izhode..., takrat si podelijo vse tisto, kar se je vsakemu zgodilo v letih, ko se niso videli. Tukaj velja: Družina je vedno na prvem

mestu. To je gotovo čudovita vrednota, ki se ne sme izgubiti, lahko pa v nekaterih trenutkih postane tudi breme.

Ko smo bili na Savai, smo videli cel kup Samoancev, ki zdaj živijo v tujini. Eden od njih je pripeljal domov svojo nevesto. Obred poroke smo imeli na novega leta dan v cerkvi tik ob morju. Žena je iz Nove Zelandije in na poroki so bili tudi že njuni trije še majhni otroci. To je bila poroka v napol odprti cerkvi, poroka ob dišavah rož in morja. Če koga še neporočenega to navdihuje, mi lahko mirno pove in bomo organizirali! Za kosilo bodo na vročih kamnih kuhane banane, taro, odojek, pisanec, ananas, razne jedi, kuhane v kokosovem mleku. Rib žal bolj malo, ker so zelo drage. Zato sem bila še toliko bolj presenečena v nedeljo, ko smo imeli na jedilniku velike rake. Vsako nedeljo namreč ljudje iz župnije prinesejo hrano sestrin in duhovnikom. V naši župniji je tako 7 družin, ki v nedeljo na krožnikih in pladnjih prinesejo že kuhano hrano. Nekaj jo pojemo sestre v nedeljo za kosilo in v ponedeljek, drugo pa se podeli z učitelji in revnimi družinami blizu naše hiše. Na splošno je v kulturi izredno spoštovanje do starejših, do duhovnikov in sester. Tudi na Sialejinem domu je bilo to zelo čutiti. Prvi večer so po tradicionalnem načinu najprej postregli z večerjo meni in njej. Jaz sem čakala, kdaj bodo prišli k mizi še drugi in sem mislila, da so se verjetno zamudili z opravi. Ko sva končali jesti, sem pričakovala, da bom Sialejino sestro odpeljala z avtom na njen dom, ker je bilo do njenega doma kar nekaj kilometrov vožnje. Pa so mi povedali: Ti kar mirno. Zdaj bomo najprej pojedli, potem bomo pa šli. In so prišli k mizi še vsi ostali, dolgo so jedli in dolgo govorili. Mlajši so tam odgovorni, da postrežejo tistim, ki so bolj pomembni. Ker pa je naš Gospod vseeno rekel, da je prišel, da bi stregel in ne, da bi mu stregli, smo se dogovorili, da midve ne bova več jedli med prvimi, med tem, ko naju v usta gledajo vsi ostali in sva jedli skupaj z otroki. Vsaj z otroki.

Zanimiv je ta konec sveta. Čisto svoj v navadah in načinu življenja. Hrane ne manjka, ker dobesedno raste na vseh koncih: drevesa kruhovca, kokosovi orehi, kakavovec, taro, banane, ananas...; posadiš in raste, kljub temu da je zemlja polna kamna in ponekod na Savai prekrita z lavo. Sicer vem zelo malo, vendar se mi zdi, da v kar bo potrebno še vlagati, je izobraževanje: da bodo mladi lahko šli v šolo, v dobro šolo, da bodo imeli šolske učbenike in šolske pripomočke. Prav zato čutim, da je naše poslanstvo tukaj še kako pomembno in da bomo vsi skupaj morali narediti še veliko korakov. Mislim, da bi se lahko otrokom in mladim pomagalo tudi preko programa botrstva. Sem že šla k prvim najbolj revnim družinam in izpisala prve prošnje za nove botre. Upam, da se doma v Sloveniji ali kje drugje najde kdo, ki bo lahko podprl kakšnega otroka pri šolanju. Potrebe so zelo velike.

Hvala vam tudi za vso vašo molitveno podporo in za vsako besedo, ki mi jo napišete v vzpodbudo. Je nov začetek na novem koncu sveta,... zato si lahko mislite, da sem res v rožah, da pa ni vedno lahko. Toliko za danes. Kaj več pa kasneje, ko se vrnejo otroci in bo spet veliko novih zgodb življenja. Lep pozdrav vsem skupaj in vedite, da tudi jaz vedno s hvaležnostjo mislim na vas in za vas molim.

s. Ljudmila Anžič

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure

in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu
od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek
predhodno dogovorite.

po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHIDIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

Sprejem MIKLAVŽA in sklep šolskega leta Slomškove šole je bil na prvo adventno nedeljo, 2. decembra 2018. Iskrena hvala članicam društva sv. Eme, ki so mi drugo nedeljo v decembru po maši pripravile v dvorani pogostitev za vse prisotne ob mojem 65. rojstnem dnevu **(na fotografiji desno spodaj).**

Bog lonaj za kar preveliko pozornost! **ADVENTNO ROMANJE V TA PINU** smo imeli ponovno v lepem vremenu v soboto, 8. decembra 2018, na praznik Brezmadežne. Na avtobusu imamo najprej jutranjo molitev in pesem Je angel Gospodov, potem malo klepeta, nato pa molitev rožnega venca, ki nas pripelje do romarskega kraja. Bogoslužje pred našo kapelico s petimi litanijami Matere Božje, nato

darujemo romarsko sveto mašo v cerkvi vrhu hriba Ta Pinu. Sedaj pa je že kar ustaljena navada, da se potem napotimo v restavracijo Back to Bacchus za kosilo. Nad 90 nas je bilo skupaj na dobrem in okusnem kosilu. Hvala Mariji Anžič za vso to organizacijo. Na tretjo adventno nedeljo, 16. decembra 2018, smo začeli z božično devetdnevnicco in po maši imeli družinsko kosilo, ki so ga pripravile članice

V restavraciji Back to Bacchus po kosilu.

Društva sv. Eme. Na obisku je bil prvič med nami **novi veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji, eksclenca Jurij Rifelj**. Po družinskem kosilu se je v dvorani Baragovega doma sestal še s predsedniki slovenskih društev ter SSOV.

SVETI VEČER v ponedeljek, 24. decembra 2018. Naša zgodnja polnočnica je bila ob 9. uri zvečer pred jaslicami v lurški votlini. **Simon Grilj**, podpredsednik Pastoralnega sveta in dolgoletni avtor jaslic v lurški votlini, je pred tem pozdravil zbrane (blizu 400 ljudi):

»Lep sveti večer želim vsem, ki ste se ta sveti večer zbrali tukaj pred našimi jaslicami! Vsem - članom občestva svetega

Pater Ciril, veleposlanik RS v Avstraliji, eksclenca Jurij Rifelj, častni konzul RS za Viktorijo Eddy Kontelj.

Cirila in Metoda tukaj v Melbournu - in vsem vam, ki ste se nam pridružili z ostalih krajev Avstralije in kar nekaj vas je tukaj iz Slovenije – pozdravljeni in dobrodošli! Doživeli boste božič sredi poletja. Želim vam vsem, da nas ogreje praznovanje svete božične noči. Moje ime je Simon Grilj – sem podpredsednik Pastoralnega sveta našega Slovenskega misijona tukaj v Melbournu. Predno bomo začeli s slovesno polnočnico, bosta gospa Cita Galič in njena hčerka

Pastoralna ekipa Slovenskega misijona Melbourne z g. nadškofom: akolit Chris McKean, p. Ciril A. Božič, nadškof Peter A. Comensoli, pastoralna sodelavka Marija Anžič, p. David Šrumpf.

V torek, 4. decembra 2018, je ob 11. uri dopoldne daroval sveto mašo v naši cerkvi novi nadškof Melbourne, dr. Peter Andrew Comensoli, ob somaševanju izseljenskih duhovnikov, ki delujejo v nadškofiji. To je bil prvi nadškofov obisk naše cerkve in s to sveto mašo smo sklenili praznovanje zlatega jubileja naše cerkve.

Katarina Van Der Linden zaigrali na citre in zapeli nekaj lepih božičnih pesmi (foto desno), nato pa bomo začeli slovesno polnočnico s pesmijo, ki letos praznuje dvesto let nastanka: Sveta noč, blažena noč. Povabljeni ste vsi, da jo skupaj z našim pevskim zborom zapojemo. Pevci bodo peli ob vodstvu Janike Rutherford, na orgle jih spremlja Katarina Peršič.

Pesem Sveto noč imate na tretji strani Oznanil. Zapeli bomo vse tri kitice po slovensko in dve kitici po angleško. Sveto mašo bo daroval naš pater Ciril ob asistenci akolita Chrisa McKeana. Sedaj pa vabim gospo Cito Galič in gospo Katarino Van Der Linden, da nas uvedeta v praznovanje svete noči z naslednjimi pesmimi: Jaz vem za eno štalico; O, jaslice borne, lesene; Poslušajte vsi ljudje; Marija se veseli. Hvala! Blagoslovljen božič vsem. Bog živi!»

V slovesni procesiji sta prinesla kip Deteta Jezusa vnuk in vnukinja Milke in Vladota Kutin: Callum in Lauren Moloney (foto desno). Pater Ciril je blagoslovil jaslice in vse »žive pastirčke« - zbrano občestvo. Ob koncu slovesne maše je izrekel praznična voščila in zahvalo:

»Dragi dobri ljudje, v tej sveti noči Vam hočem seči v roko in izreči besede voščila za praznik Kristusovega rojstva in za Božji blagoslov v novem letu 2019. Skupaj z našimi mnogimi sodelavci na pastoralnem, socialnem, kulturnem in vzgojnem področju tukaj v slovenskem misijonu v Kew se trudimo, da bi vrednote evangelija tudi

v današnjem svetu in v našem okolju rodile sadove. Ko to delamo, oznanjamo, da Jezus živi in dela tudi danes. Hvala vsem, ki vedno znova odpirate svoje srce živemu Bogu.

Hvala za lepe jaslice tukaj pred vami podpredsedniku Pastoralnega sveta Simonu Grilju **(foto desno)** in njegovima mami Majdi in očetu Jožetu in Simonu tudi za ozvočenje. Za jaslice in okrasitev v cerkvi pastoralni sodelavki Mariji Anžič, za božično drevesce Mariji Kerec in Terezi Sycamore; za cerkvene prte Angelci Veedetz in Meliti Zupan; ekipi koscev in prostovoljcem, ki vsak teden počistijo cerkev; našim gostom iz Slovenije pa za pripravo tega prostora, da lahko udobno sedite (321 sedežev je na dvorišču Baragovega doma). Hvala pevskeму zboru – pevkam in pevcem, organistinji Katarini Peršič, jutri Lentiju Lenku – ki nam ob vodstvu Janike Rutherford lepšate bogoslužje vsak teden **(foto desno)**. Hvala mežnarju Srečku Brožiču in sodelavcem, akolitu Chrisu in vsem vam, ki ste se nas spomnili s svojimi voščili in darovi, molitvijo in delom. Hvala gospe Citi Galič in njeni hčerki Katarini Van Der Linden za nežno uverturo v nocojšnje slavlje.

Hvala vsem, ki v Avstraliji ohranjate živo slovensko občestvo preko Cerkve, radia, šole, tečajev, slovenskih društev in klubov, zveze društev, internetnih spletnih strani, kulturnih, gospodarskih, znanstvenih, diplomatskih in drugih povezav. Bog povrni vsem! Po končani maši ste povabljeni v dvorano na okrepčilo in da se še osebno srečate in voščite. Članice Društva sv. Eme vas bodo vesele postregle, kot vedno. Hvala!

Kot glavni urednik Misli moram reči seveda tudi hvala za Vašo zvestobo naši edini tiskani slovenski reviji v Avstraliji - Misli, ki Vas je obiskala v začetku decembra ob koncu svojega že 67. leta

izhajanja - vsa praznična, vsa v barvah: 60 strani branja in lepih prazničnih fotografij s praznovanj jubilejev naših slovenskih cerkva v Melbournu, Sydneyu, Adelaidi in Wollongongu in seveda še drugih zapisov o slovenskem utripu pod Južnim križem in pod Triglavom. V prilogi pa je še koledar za leto 2019.

Novorojeni, ki v tej sveti noči vstopa v naš svet in čas, naj nas vse blagoslovi in okrepi za pot, ki je pred nami. Tem mojim voščilom se pridružujejo slovenski in avstralski škofje, še posebej ljubljanski nadškof p. Stane Zore, ki je bil letos med nami, naš frančiškanski provincial p. Marjan Čuden, pa tudi patri in sestre, ki so nekoč delovali v Avstraliji ter seveda naš sedanji novi melbournski nadškof Peter Andrew Comensoli ter upokojeni nadškof Denis Hart, ki ne more pozabiti svojih dveh obiskov Slovenije.

V naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda letos že 50. leto po vrsti obhajamo praznik Jezusovega rojstva – naš zlati jubilej. V slovenski cerkvi v Sydneyu 45, v Adelaidi 35 in v Wollongongu prav tako 35. Letos je že moj 66. božič – od teh jih je bilo 28 v Avstraliji - 10 v Sydneyu, 18 v Melbournu. In koliko je že Vaših božičev? Vsak je edinstven, nov in na pragu novega leta. Naj bo zares lep, prazničen in poln milosti letošnji praznik Jezusovega rojstva za nas vse in vse naše domače tukaj v Avstraliji, v Sloveniji in drugod po svetu.

Poglejte, kakšen lep sveti večer in sveto noč nam je naklonil Gospod. Kot pastirji smo tudi mi prihiteli sredi te svete noči, od blizu in od daleč: Vsi ste naredili kar precej kilometrov do tega našega Betlehema. Pozdravljeni vsi, od blizu in od daleč. In ponesite radost svete noči v novo leto Gospodovo 2019!

Pozdrav in voščilo tudi od patra Davida, ki sedaj v Adelaidi začinja sveto mašo, in seveda naše laiške misijonarke,

pastoralne sodelavke Marije Anžič in akolita Chrisa McKearna.

Jutri je sam božični praznik: Sveti maši bosta v cerkvi ob 8. in 10. uri dopoldne. V sredo, na praznik sv. Štefana praznuje naša domovina Slovenija praznik samostojnosti in enotnosti. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne. Prihodnjo nedeljo je praznik Svete Družine, zavetnice naše kapelice v Ta Pinu ter slovenske cerkve v Adelaidi. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne, kakor tudi zahvalna sveta maša na silvestrovo, v ponedeljek, 31. decembra 2018. Jutri goduje v Sydneyu naš pater Darko, v soboto pa v Adelaidi p. David. Tudi te čestitke jima bomo izročili!

Naj bodo blagoslovljeni še vsi ti praznični dnevi leta 2018 in nato z BOGOM ZAČETO NOVO LETO 2019!

Sveta noč! To je noč, ki nam prinaša mir. Sveti dan nam prinaša sporočilo: Bog je postal človek za vse ljudi. Vsi smo po njem odrešeni! Naj ta blagovest prepoji celotno naše življenje. Bog z vami in Bog živi!«

V adventnem in božičnem času smo obiskali veliko naših starejših in bolnikov. Ivan Gjerek nam je poslal fotografijo, ko je p. Ciril obiskal njegovega očeta Antona. Tone je bil izredno vesel in je naročil pozdrave za sorodnike in prijatelje. Redno je deležen obiskov žene Sabine in družine. Za Tonetom sta sin Ivan in vnuk John.

Nekaj STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2018:

SVETI KRST: V naši cerkvi v Kew smo imeli 6 krstov (3 dečki in 3 deklice).

POROKE: V letu 2018 ni bilo v Kew nobene poroke, en par je p. Ciril poročil drugod. **SVETA OBHAJILA:** V Kew smo imeli v letu 2018 okrog 8000 obhajil. Obiskovali smo bolnike v bolnišnicah in ostarele v domovih starejših ali v njihovih domovih (116 maziljenj). Sveta obhajila, ki jih podelimo po drugih cerkvah, kjer mašujemo ali imamo pogrebe, ne damo v naše podatke, ampak so del statistike tamkajšnjih župnij.

SMRTI: V letu 2018 smo se v Viktorji poslovili od 54 rojakov (33 moških, 21 žensk); v letu 2017 od 56 rojakov (28 žensk in 28 moških). To so podatki, ki jih imamo ob koncu leta; pozneje zvemo še za kakšnega pokojnega, kar objavimo v Matici pokojnih v reviji Misli. Hvala vsem, ki darujete za svete maše za pokojne.

Naša tiskana OZNANILA so zapisala 42. leto izhajanja, revija MISLI pa je vstopila v 68. leto. Misli bodo izšle v šestih številkah kot dvomesečna revija. Naročnina za leto 2019 je še vedno \$60, letalsko po svetu \$120. Posebna hvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad patra Bernarda.

DAROVI: Za misijonarko sestro Ljudmilo Anžič smo v nedeljo, 18. novembra 2018, zbrali v dvorani \$1150. Sestra Ljudmila se nam je že hvaležna oglasila z misijona na otoku Samoa. Hvala ter Bog povrni vsem sodelavcem in dobrotnikom!

Pred Veleposlaništvom RS v Canberri, 20.12.2018.

POROKA: Andrew Steven BRATINA in Clio Rebecca SNOXALL sta se poročila 15.12.2018 v cerkvi St. Mary's, St Kilda East. Čestitamo!

PRIZNANJE IZ SLOVENIJE

Na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri je v četrtek, 20. decembra 2018, veleposlanik g. Jurij Rifelj izročil »Priznanje in zahvalo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ob 50-letnici ustanovitve Slovenskemu katoliškemu misijonu svetih bratov Cirila in Metoda v Kew za neprecenljiv prispevek k medsebojnemu sodelovanju in k ohranjanju slovenske identitete med rojaki v Avstraliji. Ljubljana, oktober 2018. Peter J. Česnik, minister.« Priznanje je sprejel p. Ciril A. Božič in se zahvalil ministru, Uradu ter Veleposlaništvu RS v Canberri. Omenil je, da ne gre za 50-letnico ustanovitve Slovenskega misijona v Melbournu v Kew – ta je bil ustanovljen leta 1956. Gre za 50 let, kar so Slovenci v Melbournu skupaj s p. Bazilijem zgradili prvo slovensko cerkev v Avstraliji leta 1968. Prav takšna napaka je tudi na priznanju iz novembra 2008 (40-letnica misijona – pa je bila 40-letnica cerkve!), ki ga je podpisal državni sekretar Zorko Pelikan.

Praznika **AUSTRALIA DAY** smo se spomnili pri sveti maši v nedeljo, 27. januarja 2019. Na pročelju cerkve je bila izobešena avstralska zastava, ob koncu svete maše pa je mogočno in ponosno zadonela himna:

*Australians all let us rejoice,
For we are young and free;
We've golden soil and wealth for toil,
Our home is girt by sea;
Our land abounds in Nature's gifts
Of beauty rich and rare;
In history's page, let every stage
Advance Australia fair!
In joyful strains then let us sing,
„Advance Australia fair!“*

PREŠERNOV DAN, slovenski kulturni praznik, je 8. februarja, v našem misijonu v Melbournu pa smo ga praznovali v nedeljo, 3. februarja 2019, že pri sveti maši in nato s posebnim kulturnim programom v dvorani, med katerim smo **predstavili pesniško zbirko Cilke Žagar iz Lightning Ridge NSW z naslovom OD TU DO TJA, NIKJER DOMA**. Več o tem prazničnem dogodku lahko preberete v posebnem članku.

SLOMŠKOVA ŠOLA bo začela s poukom v nedeljo, 17. februarja 2019. Otroke in starše vabimo najprej k sveti maši

Owen, Ivy in Christine Ferra - roj. Cestnik.

ob 10. uri dopoldne, kjer bo zanje poseben blagoslov. Pouk bodo imeli vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11.15 do 13. ure. Po sveti maši bo v dvorani **DRUŽINSKO KOSILO**, ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Prijave sprejema Hilda Vidovič osebno ali na telefon 9818 6201.

PASTORALNI SVET bo imel svojo sejo v torek, 19. februarja ob 7.30 zvečer, v dvorani Baragovega doma.

WORLD DAY OF PRAYER je svetovno ekumensko gibanje, ki ga vodijo ženske mnogih različnih krščanskih veroizpovedi v skupni molitvi in delu za mir in pravičnost. Letos bodo po vsem svetu molili za Slovenijo. Vodstvo tega gibanja v Sloveniji je za letošnje geslo izbralo evangeljsko povabilo:

„Pridite – vse je pripravljeno“: „Come – Everything Is Ready“. Pod tem naslovom bodo v petek, 1. marca 2019, molili tudi po mnogih avstralskih mestih. Za sodelovanje članic naše skupnosti so zaprosili iz naslednjih krajev: v Melbournu iz Mooroolbark, Kew East, Heidelberg, Ivanhoe, Bentleigh, Toorak, Altona, Endeavour Hills, Camberwell, Ferntree Gully; iz Moe/Newborough in Stratford v Gippslandu (škofija Sale), iz Brighta. Molitve so vsako leto na prvi petek v marcu; vsako leto molijo za ljudi ene države. Letos je molitev namenjena Sloveniji, drugo leto bodo molili za Zimbabwe. Organizatorji vabijo čim več naših ljudi, da bi se udeležili teh molitev za Slovenijo. Lepo vas vabimo, da če je ta molitev kje blizu vašega kraja, da najdete čas in se je udeležite. Organizatorji bi povsod radi imeli koga, ki je doma iz Slovenije, da jim kaj pove o svoji domovini, kako je prišel v Avstralijo, o slovenski cerkvi v Melbournu, da zmoli Očenaš po slovensko ali samo, da moli skupaj z njimi.

POSTNI ČAS se bo začel s pepelnično sredo, 6. marca 2019. Sveta maša s spokornim obredom pepelenja bo ob 10. uri dopoldne.

KRIŽEV POT bomo premišljevali ob petkih in nedeljah kot uvod v sveto mašo. **Postno romanje v Ta Pinu** bomo imeli v soboto, 30. marca. Iz Kew bo odpeljal avtobus ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri se bomo zbrali pred našo kapelico, nato imeli križev pot ob postajah ter ob 11. uri sv. mašo v cerkvi. Potem pa bomo že po kar ustaljenem redu šli še na kosilo v restavracijo.

SD JADRAN: Sveta maša bo v soboto, 16. marca 2019 ob 12. uri.

CVETNA NEDELJA je letos druga nedelja v mesecu aprilu – 14. aprila. V KEW bo blagoslov zelenja in butaric ter sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona v cerkvi ob 9.30 dopoldne; v GEELONGU ob 12.30 popoldne ter v ST ALBANSU ob 5. uri popoldne.

Razpored za veliki teden in veliko noč (21. aprila 2019) bomo objavili v prihodnjih Mislih, ki bodo izšle v začetku aprila.

NAŠI POKOJNI

FRANJO BRIŠEVAC je umrl 19. aprila 2018 v Heathcote v Victoriji. Rojen je bil 8.4.1936 v Bosni. Sožalje ženi Mariji in hvala za sporočilo.

FRANC TONC je umrl v Milduri 15.12.2018. Rojen je bil 8.4.1929 v vasi Tominje pri Ilirski Bistrici. Pokojni Franc je prispel v Avstralijo z ženo Agato iz kampa v Italiji leta 1956. Njegovo prvo delo je bilo v Bonegilli in nato na železnici. Po nekaj letih sta z ženo Agato prišla v Milduro, kupila neobdelano zemljo in zasadila vinsko trto, kjer sta živela do upokojitve. Imata štiri otroke. France je bil zelo vesten in sposoben vinogradnik in Tonceva farma je bila izredno lepo obdelana in rodna. Poleg grozdja so gojili razna sadna drevesa in povrtnino. Ob vsakem obisku prijateljev, so nas obdarili z domačimi dobrotami, kot bi prišli k njim „domov“... France je imel izredno lep pevski dar, globok bariton, medtem ko je Agata odlična sopranistka. Prav zaradi njiju mi je v zgodnjih 90-tih letih uspelo sestaviti slovenski pevski zbor Mildura za posebne priložnosti ob obisku slovenskih duhovnikov in škofov, ki jih je med nas redno pripeljal

pokojni pater Janez Tretjak. Franc in Agata sta bila vodilna pevca. Franc je bil bolan več let in je bil v domači oskrbi žene Agate do svoje smrti. Pogrebna maša je bila v cerkvi Sacred Heart v Milduri v sredo, 19.12.2018. Pokopan je na pokopališču v Milduri. Tukajšnja slovenska skupnost žaluje ob Francetovi smrti in nam bo ostal v nepozabnem spominu. Počivaj v Božjem miru! **Hvala Jožici Gerden za to sporočilo.**

BRUNO VIDAU je umrl v petek, 7. decembra 2018, v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourneu. Rojen je bil 2. maja 1930 v vasi Bani (Banne) pri Trstu, župnija Opčine, očetu Avgustu Vidau in mami Justi roj. Kocjan. V družini so bili: sestra Milka, rojena leta 1927 je umrla 2.1.1973, brat Lucijan (Lučano), rojen 1932, umrl 12.1.1993 in Bruno. Mama Justa je bila rojena 7.12.1905 in je umrla 16.12.1936. Oče se je poročil drugič z Evgenijo Malalan, rojeno 1.8.1902, umrla 22.10.1958. V zakonu je bil rojen polbrat Pavel, ki živi v domači vasi Bani. Bruno se je v Trstu vkrcal na ladjo Aurelia in prispel v Avstralijo 24.6.1955. V Richmondu se je 27.12.1958 poročil z Mileno Ferlat.

Milena je umrla 15.03.2011 v domu nasproti naše cerkve. Njeno telo je bilo kremirano in Bruno je žaro odnesel na Opčine, kjer je pokopana v družinskem grobu, kjer bo dobil svoj zadnji dom tudi Bruno.

Bruno je delal 20 let najprej v tovarni čevljev, potem pa se je izučil za bolničarja in je 17 let delal v bolnišnici Willsmere Hospital v Kew. Bruno je bil pravi „gentleman“, dober človek in zelo poznana osebnost v melbournskem okraju Glenferrie, kjer je živel od zgodnjih 1960-tih. V lokalnem časopisu The Glenferrie Times je v oktobru 2015 polovico strani posvečeno njemu in njegovi življenjski zgodbi. Vsako nedeljo je bil redno prvi v cerkvi že uro pred začetkom svete maše, tako sva si redno segla v roke, se prisrčno pozdravila in pogovorila. Prav tako je skoraj do zadnjega redno šel tudi v dvorano. Na 1. adventno nedeljo, 2. decembra 2018, ga ni bilo. Takoj smo zaslutili, da mora biti nekaj narobe. Še tisti dan zvečer sem ga p. Ciril v bolnišnici mazilil in s stiskom roke je še dajal vedeti, da me

pozna in razume, prav tako Marijo. Na dan pred Marijinem praznikom je mirno zaspal. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew v torek, 11. decembra 2018. Njegovo telo je bilo kremirano in žaro bodo poslali na Opčine, kjer bo počival v družinskem grobu skupaj z ženo Mileno. Sožalje polbratu Pavlu Vidau z ženo Zdenko in družino v Italiji.

ANGELA PERIC roj. MEŠTROVIĆ je umrla 6. decembra 2018 v domu starejših v Pascoe Vale. Rojena je bila 2. avgusta 1931 v Zadru. Nekaj let po vojni je skupaj z bratom in njegovo družino pobegnili z manjšo ladjo v Italijo, kjer so bili nekaj časa v kampu. Brat Ivo je z družino emigriral v Avstralijo in se naselil v Ballaratu. Po letu dni se jim je pridružila še Angela. Njeno prvo delo pa je bilo v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourneu. V tistem času je tudi spoznala Marjana Perica, s katerim sta se poročila leta 1967 v stari kapeli v Kew. Mož Marjan je lepo skrbel zanj v njeni dolgi bolezni. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 13. decembra 2018, pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Marjanu ter sestri Danijeli in njeni družini v Zadru.

MARIO SVETINA je umrl v nedeljo, 9. decembra 2018, v bolnišnici v Heidelbergu. Rojen je bil 8. decembra 1932 v Divači. Hodil je v šolo in kot otrok izkušal fašizem ter grozote druge svetovne vojne. Potem je poprijel za delo, a v tem času z delom ni bilo vedno lahko preživeti. Leta 1952 je odšel s še dvema prijateljskima čez mejo v Trst, leta 1954 pa je prišel v Avstralijo, kjer je v začetku nekaj časa preživel v begunskem taborišču v Bonegilli. Kmalu je prišel v Melbourne, kjer je najprej delal v avtomobilski tovarni, potem pa 35 let v podjetju Kodak, kjer je razvijal filme tiste 8 mm za kamere – ta mladi se filmov verjetno niti ne spomnijo več. Pozneje je v Avstralijo prišla tudi njegova mama, leta 1959 pa je prišla tudi Elda Lipovc, s katero sta se kmalu poročila. Živel so najprej v Clifton Hill, kmalu pa so si ustvarili dom v Heidelbergu, kjer se jima je leta 1963 rodila hčerka Vivian. Kot v Sloveniji, je tudi tukaj igral bobne pri različnih ansamblih. Prihajala sta k mašam v Kew in k mesečnim kosilom, dokler sta mogla. Pred slabimi petimi leti je namreč nenadoma zbolel in od takrat preživel veliko časa po bolnišnicah, doma pa

je zanj skrbela žena. 9. decembra, dan po 86. rojstnem dnevu, je v Austin Hospital zatisnil oči za ta svet in odšel v večnost. Pogrebno mašo je daroval p. David v naši cerkvi v Kew v torek, 18. decembra. Pokopan je na pokopališču Templestowe Cemetery. Sožalje ženi Eldi, hčerki Vivian z možem Johnom in družino ter ostalim sorodnikom.

ANTONIJA (Tončka) AHEC roj. REP je umrla 29.12.2018 v Footscray Hospital. Rojena je bila 28.10.1936 v Mali Nedelji v družini osmih otrok; vsi so že pokojni. Leta 1967 se je poročila s Francem Ahcem, leta 1968 sta prišla v Avstralijo. V adventu ji je p. David v bolnišnici podelil zakramente in takrat je tudi plačala naročnino za Misli, ki jih je vedno rada brala. Pogreb je bil v ponedeljek, 7.1.2019: V cerkvi Sacred Heart v St. Albansu je p. David vodil molitev rožnega venca, sledila je pogrebna maša ter nato pokop na pokopališču Keilor. Sožalje možu Francu, otrokom Wilmi, Ireni in Franku, njihovim družinam ter sorodnikom v Sloveniji.

PAVLA GR LJ roj. BOŠTJANČIČ je umrla 1.1.2019 v domu Victoria Grange v Vermont South. Rojena je bila 14.2.1930 v Gornjem Zemonu pri Ilirski Bistrici. Bila je najmlajša od treh otrok – starejši brat Frane in sestra Malka. Delala je doma na kmetiji in v službi v Ilirski Bistrici. Poročila se je na Reki 28.12.1955 z Andrejem Grljem iz Studene Gore pri Podgradu. V zakonu se jima je rodil sin Rajko. Andrej je živel in delal na Reki, Pavla in Rajko pa na Gornjem Zemonu. Stanovanja ni bilo mogoče dobiti, zato so se odločili, da gredo v Avstralijo. Leta 1960 so prispeli v Bonegillo. Pokojni p. Bazilij jim je našel stanovanje v Melbourneu in so se naselili v Burwoodu, kjer so kupili svojo hišo v Burwoodu East leta 1963. Pavla je delala 20 let v tovarni Holeproof v Box Hillu. Sin Rajko se je leta 1988 poročil v Kew z Doris Brožič. Vnuk Nikolas se je rodil leta 1990, vnukinja Isabella leta 1994. V pokoju je Pavla uživala v svojem delu na vrtu, hodila na sprehode in izlete. Leta 2014 se je preselila v dom za starejše v Vermont South. Mož Andrej je umrl na velikonočni ponedeljek, 28.3.2016 v domu Estia Health v Keysborough. Pavlo je zadela možganska kap 8. decembra 2018 in na prvi dan leta 2019 je za večno zaspala. Pogrebno slovo je bilo v družinskem krogu v torek, 8.1.2019, in ga je v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Burwood East vodil p. Ciril. Telo pokojne so

odpeljali za kremacijo. Sožalje sinu Rajku z ženo Doris in družino: vnukinja Isabella, vnuk Nikolas z Natalie in pra pravnuk Mataes ter ostalim sorodnikom v Avstraliji in Sloveniji.

Hvala Doris za ta zapis.

ALOJZ SELJAK je umrl na svojem domu v Bell Post Hill v Geelongu 3.1.2019. Rojen je bil 3.6.1922 v Zakojci kot drugi najstarejši do 13 otrok. V Avstralijo je prispel leta 1952, za njim je prišlo v 50-tih letih še pet bratov. V Geelongu se je leta 1954 poročil z Rosi Bevčič, doma iz Kojškega pri Novi Gorici, in v zakonu sta se jima rodila hčerka Zlata in sin Ray. Alojz je delal v tovarni Ford kot zelo spreten in cenjen šofer viličarja. Kakor že prej za mamo, tako je sedaj z vso hčerinsko ljubeznijo skrbela za očeta hčerka Zlata. Dokler je bilo mogoče, ga je vedno pripeljala v cerkev za slovensko mašo in pater ga je šel obhajati v zadnjo klop, kjer je sedel. Rožni venec in pogrebno mašo smo obhajali cerkvi Holy Family v Bell Parku v četrtek, 10.1.2019. Pokopan je na pokopališču Highton Cemetery v grobu s pokojno ženo Rosi, ki je umrla 8.1.2006. Sožalje hčerki Zlati, sinu Rayu z ženo Jenny in družino, bratom Vinku, Rajku in Ladku z družinami v Geelongu ter sestri Fanici Seljak v Ljubljani.

IVAN PETELIN je umrl v soboto, 5.1.2019, v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojen je bil 29.8.1940 v Krškem v družini sedmih otrok. Ivan je bil izredno nadarjen glasbenik in s svojo harmoniko je kot član ansambla Bled razveseljeval desetletja rojake po vsej Avstraliji in Novi Zelandiji. Igrali pa so seveda tudi po avstrijskih in nemških klubih. Zadnjih 15 let ga je obiskovala bolezen, ki pa jo je ob skrbni pomoči zdravnikov in poizkusih novih zdravil, premagoval, dokler ni rekel: Dovolj je! Koncem leta 2018 je popolnoma vdan sprejel bližino odhoda, sveto maziljenje in obhajilo ter p. Cirilu naročil, da na pogrebu povem njegovo hvaležnost do žene Jožice in hčerk Susie in Jenny ter njunih družin in izpovedal svojo veliko ljubezen do obeh domovin in slovenske glasbe. Poslovila sva se in se ponovno srečala v Caritas Christi Hospice v Kew na tretji dan

leta 2019 še za zadnji stisk roke in molitev za srečen odhod. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v ponedeljek, 14.1.2019. Pred odhodom iz cerkve so mu zaigrali prijatelji iz nekdanjega ansambla Bled (1963 – 1982) ob sodelovanju še nekaj mlajših glasbenikov. Pokopan je na pokopališču Keilor. Tam ga je v grob pospremila melodija harmonike nečaka Franka Petelina. Sožalje ženi Jožici, hčerki Susie z možem Georgem in sinom Xavierom, hčerki Jenny z možem Davidom in sinom Thomasom, družini +brata Franca Petelina ter sorodnikom in prijateljem.

IDA KRIŽANIČ roj. NOVAK je umrla 22. januarja 2019 v Northern Hospital Palliative Care v Eppingu. Rojena je bila 31. oktobra 1932 v kraju Stanovno pri Ormožu. Z možem Viktorjem in družino so živeli v Melbourneu 32 let, potem sta se sama vrnila v Ljutomer. Oktobra 2018 sta se vrnila v Melbourne, da bosta blizu hčerke in njene družine. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v torek, 29. januarja. Pokopana je na pokopališču Keilor v grob, kjer počiva njen sin Drago (umrl 22.11.1989). Sožalje možu Viktorju, hčerki Marjetki in družini ter ostalim sorodnikom.

V SLOVENIJI: mag. ANTON (TONE) VRISK, župnik v Črni na Koroškem ter soupravitelj župnij Javorje in Koprivna je umrl na novega leta dan, v torek, 1. januarja 2019, v bolnišnici v Slovenj Gradcu. Gospod Tone je bil dvakrat na obisku v Avstraliji pri svojih sorodnikih Vriskovih – Tonetu, Anici in Katarini v Melbourneu (januarja 2008 in januarja 2009) ter se vedno pri nas v Kew pridružil za nedeljsko sveto mašo. Iz Slovenije je prinesel zelen mašni plašč, ki sta ga Tone in Anica podarila naši cerkvi ob praznovanju zlate poroke. To je naš najlepši zeleni plašč. Tone je vedno spremljal dogajanje v slovenski skupnosti še zlasti v Melbourneu. Pokopan je bil 5. januarja 2019 v domači župniji v Vojniku.

PETER TRINNICK je umrl v nedeljo, 20. januarja 2019, na svojem vikendu v Loch Sport VIC. Rojen je bil 1. oktobra 1956 v Melbourneu. Telo pokojnega Petra je bilo kremirano 24. januarja 2019 v Traralgonu. Sožalje ženi Heleni, sinu Shannonu in hčerki Jessici z možem Davidom, bratoma Colinu in Robertu z družinama, sorodnikom družin Trinnick in Čampelj ter prijateljem. Naj zapišemo, da smo Petra velikokrat spomnili pri svetih mašah v

Kew, saj je za molitveno podporo prosila žene Helen in njeni prijatelji v našem pevskem zboru.

Peter je teden dni pred smrtjo povabil na srečanje svoje prijatelje, ker je čutil, da so njegovi dnevi šteti in bi jih rad pred smrtjo še enkrat srečal in se zahvalil. To srečanje je bilo v nedeljo, 13. januarja 2019, v RSL klubu v Darebin. Nihče ni slutil, da bo čez teden dni že odšel.

p. Ciril

Helena Leber je ob tem napisala: Na poteh življenja

Vsak dan se srečujemo z novimi dogodki. V začetku novega leta si zastavljamo cilje življenja, ki naj bi bili pozitivna dejanja v dobrobit naše prihodnosti. Morda pogledamo v preteklost in analiziramo naše dosežke ali izgube. Največkrat se ponovno pojavijo srčne bolečine ob spominih na naše najdražje, ki so se poslovili od nas za vedno. Pred

kratkim smo bili povabljeni v družbo prijetnega človeka, ki se je želel posloviti od svojih sopotnikov, s katerimi je preživel svoja odrasla leta v hudih in prijetnih letih. Te faze njegovega življenja, predvsem v brezbriznih časih mladosti, so bile prikazane na platnu ob govoru prijatelja Rexa, kar smo vsi čustveno sodelovali.

PETER TRINNICK si je v tistih veselih časih izbral slovensko dekle Heleno Čampelj; kar ni čuda, saj je tedaj in danes osvajala vse nas z bogatim glasom in veselim nastopom. Kaj kmalu sta se jima pridružila še sin Shannon in hčerka Jessica, ki sta spremljala Petra in Heleno tudi pri prostovoljnih društvenih delih. Vesela družinica je skupno sodelovala v naši skupnosti, dokler ni Petra obiskala huda bolezen, ki se v teh časih pojavlja vse povsod po svetu. Zato sta se Peter in Helena odločila za čudovito prijateljsko srečanje in s tem obudila spomine na lepe trenutke skupnega veselega časa. To srečanje nam je omogočilo pogled nazaj in prisrčen objem v slovo prijatelja, preden ga od nas odpelje sila hudih bolečin za vedno. Vama, Peter in Helena, vajinim otrokom in sorodnikom prisrčna hvala za vašo željo prijateljskega objema pred skrajnostjo življenja.

Helena Leber

A Special message from me to you:

I would like to thank you for personally attending today and know that you have touched my life in some way. We all have our journeys through life and I am privileged to have a special person like you, be a part of mine. Do what I have done and enjoy every moment. A special thank you to all my family for which I am so proud of and love so much. Today is monumental as I have been given a chance to say farewell and wish you all the best.

For that, I am forever grateful.

Just know that your friendship throughout the years is greatly valued.

Your friend always, Peter Trinnick

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

,Opali‘ Cilke Žagar iz Lightnig Ridge

Želim Vam veselo novo leto!

Pogosto nismo veseli, ker ne moremo pozabiti zamer in nepravilnosti iz preteklega leta.

Ne moremo biti veseli in jezni ob istem času. Ko se na nekoga jezimo, je tako, kot bi mi pili strup in upali, da bo to škodilo nasprotniku. Po navadi se nasprotnik sploh ne zaveda, da nas je razjezil. On mirno spi, medtem ko nas jeza zastruplja. Če je bilo kaj narobe, naj gre v pozabo in bodimo veseli v novem letu.

Stari prijatelji

V Canberri se Slovenci vedno srečamo pri božični sveti maši. Zame so to sopotniki iz moje mladosti; to so ljudje, ki so me srečevali skozi desetletja, ko smo si delili znanje, izkušnje, doživetja, spoznanja in mnenja. Eden od drugega smo se učili živeti v tujini. Bili smo eden drugemu vse. Spomin na tiste dni je del nas vseh in smo tako eden v drugem doma. Avstralci in Slovenci v Sloveniji ne poznajo naših poti, kot jih mi poznamo. Posebno dragoceni so mi spomini naših nesporazumov, ker smo na razburljivih sestankih osveščali eden drugega, da smo lahko videli stvari z mnogih vidikov in dosegli širše razumevanje naše zgodovine in kulture. Spoznali smo naše razlikosti in skupne cilje. Hvala vam za spomine! Cerkev nas je združila in nas še danes združuje, toda lepo bi bilo, če bi se po maši srečali še v klubu in kakšno zapeli in več poklepetali. Bilo je prijetno v Canberri s sinovoma in njunima družinama, toda oni se ne spominjajo naših prvih dni.

Gremo domov?

Sinova me vabita domov v Canberro, ker je Lightning Ridge 800 kilometrov od vsepovsod in je pot vedno bolj dolga. Tudi zanju je pot do doma dolga.

Kako naj zapustim 50 let doživetij, ljudi in spominov? Tu mi je vsak kamen domač, na cesti in v trgovini se pozdravljamo in veselimo srečanja. Eden drugega vabimo na obisk in praznovanja. Pripadnost in ljubezen

raste s stalnim zalivanjem. Ne morem vzeti s seboj teh 50 let. V drugih mestih me nihče ne pozna in ne vabi na srečanje.

Na božični večer leta 1968 smo prišli na počitnice v Lightning Ridge. Mož Jože je bil star 37 let, sin Marko je imel 7 let in Marjan 3 leta, jaz pa sem jih imela 27. V Canberri smo ravno zgradili naš prvi dom. Jože je delal kot električni kontraktor, jaz sem učila v šoli, Marko je hodil v šolo z menoj, Marjan je ,pomagal‘ Jožetu napeljevati elektriko. Ko smo zgradili hišo, nas je prijatelj povabil v Lightning Ridge, kjer da je zelo zanimivo življenje. Na teh usodnih počitnicah je Jože našel dvakratni opalček. Rad bi ostal tu par mesecev. Tako smo ostali tu za vedno. Takrat je bil Lightning Ridge mlado mesto mladih ljudi, predvsem evropskih priseljencev, avanturistov, sanjačev, ki so hoteli na hitro obogateti in kot bogati postati enakovredni in domači v novi domovini. Ker so prišli iz več kot petdesetih držav, so se vsi hitro naučili jezika o opalu in tako našli skupni način sporazumevanja. To so bila razburljiva leta prilagajanja in osvajanja. Rasli smo v očeh eden drugega in računali eden na drugega.

Nekdo je pretihotapil vejico bezga iz Slovenije in sem ga tu posadila. Dolgo mu je vzelo, da je pognal, a z leti je zrasel v drevo. V začetku je cvetel po vsakem dežju, ker ni vedel, kdaj je v Avstraliji pomlad. Sčasoma se je prilagodil novim letnim časom in se čuti tu doma.

Vlado rudari že 55 let in je našel veliko opalov. »Ti bi lahko živel v najdražjem hotelu na Zlati obali«, mu svetuje prijatelj. »Seveda bi lahko sedel na plaži in gledal turiste iz vsega sveta, a tam bi umrl od dolgočasje in domotožja«, pravi Vlado. »V rudniku me vedno čaka presenečenje. Če najdem lep opal, bom prvi videl ta dragulj. Če ga ne najdem takoj, živim v upanju, da bo v naslednjem zamahu lopate.«

»Pa saj ne rabiš več opala!« pravi prijatelj. »Tu je moje življenje«, pove Vlado. »Vsako

jutro se veselim, ko se spuščam v rudnik, ker ne vem, kaj mi bo dan prinesel. Na Zlati obali ni nič mojega. Tam čakam lahko samo na smrt.«

Ko sem bila v Sloveniji, so me vabili, naj pridem za stalno domov. Kje je moj dom? Kje je dom mojih sinov? Tako potujemo od tu do tja in nikjer nismo popolnoma doma.

Če ni tožnika ni sodnika.

Ljudje vse bolj pogosto iščejo pravico na sodišču. Če bi bili vsi kršilci zakonov kaznovani, bi bili vsi ljudje v zaporu. Nekateri prečkamo cesto na napačnem mestu, drugi prehitro vozimo, tretji se izogibajo davkov, nekateri žalijo ljudi, itd. Ko sem študirala kriminologijo, sem bila presenečena nad prvim stavkom: Sodišča nimajo nič s pravičnostjo. Sodnik samo odloči, kaj je zakonito in kaj je protizakonito. Spomnim se tudi, kako je prijatelj John, sodnik, gledal na pravila in zakone: Pravila so vodič pametnim in zakon, po katerem se brez premisleka ravna množice.

Prepir in pogovor

V prepiru hočeta nasprotnika dognati, KDO ima prav. V pogovoru pa hočejo dognati, KAJ je prav. Postali smo leni in se zato pogovori pogosto spremenijo v prepir. Če bi obe strani predložili dokaze za svoje trditve, bi se eden od drugega učili in tako dognali, KAJ je prav. Seveda je lažje trditi, da je nasprotnik nor, ker misli drugače.

Politiki nam nudijo slab zgled. Eden drugega napadajo in ponižujejo, namesto da bi iskali, kaj je dobro in prav za narod. Ljudje smo na splošno postali predrzno napadalni in obenem zelo občutljivi. Tožimo za odškodnino tiste, ki so nas na kakršenkoli način ranili. Tožimo posebno tiste na vrhu, ki imajo denar in ugled. Če te nepomemben revež na kakršenkoli način rani, mu nimaš kaj vzeti. Politika me vedno spomni na palme in slavospeve v Jeruzalemu, katerim skoraj vedno sledi takšno ali drugačno križanje.

Če imaš hiter avto, moraš imeti zanesljive zavore.

Smo v času, ko se vse dogaja pospešeno hitro. Sprejemamo spremembe v tehnologiji, politiki, oblačenju, obnašanju in osebnih odnosih. Vse vrednote so ponovno ovrednotene ali zavržene. Mladi navdušeno hitijo za napredkom in modernizacijo. Včasih tudi starejši sprejemamo spremembe samo zato, da ne bomo starokopitni in da bomo šli s časom naprej. Vsi bi želeli biti moderni in napredni.

Kam ta mladina hiti, sta se menda Adam in Eva prva spraševala. Mladi so motor, ki hiti naprej in stari so zavore, da se voz ne bo prevrnil ali padel v prepad. Oboji so vedno držali ravnotežje, da je življenje potekalo, kot je prav. Stari in mladi so nujno potrebni. Se spomnim, kako sem se učila biti mama. V šestdesetih je bilo navodilo, da je treba dojenčka takoj navaditi na red. Vsake štiri ure se ga dvigne, preobleče in nahrani in spet nazaj v posteljo. Nisem si ga upala dvigniti v naročje, če je jokal, da ne bi prišel ven iz reda. Ker nisem imela pri sebi mame ali starejših oseb, sem se ravnala po najnovejši modi in sva tako s sinom zamudila mnoge prijetne trenutke materinstva. Nisva imela dovolj telesnega stika, ki tolaži, zagotovi varnost in ljubezen. Seveda živali negujejo svoje otroke brez modernih navodil, zato jih imajo dolgo v tesni bližini, ko jih učijo in varujejo. Sodelovanje starejših in mlajših je nujno, čeprav včasih pride do nesporazumov.

Javne in privatne šole

Velikokrat so starši mnenja, da ima privatna šola več denarja in boljše učitelje. Prepričana sem, da imajo vse šole nekaj boljših in nekaj slabših učiteljev. Imajo tudi bogate in revne učence. Razlika je, da se v privatnih šolah starši, učitelji in učenci ravna po istih pravilih in gojijo iste vrednote in vrline. Ker se staršem zdi izobrazba otrok pomembna, po navadi v privatnih šolah prispevajo še s svojim delom, prisotnostjo in denarjem.

Veliko se danes razpravlja o pravici veroizpovedi. Če imamo pravico živeti in verovati po svojih principih, potem sledi, da

imamo pravico tudi izbirati šolo, ki vzgaja in uči naše otroke to, kar mi verujemo in učimo. Država poskrbi in finančno prispeva za socialne, kulturne in ekonomske ugodnosti v naši skupnosti. Država ima denar. Nekateri trdijo, da državni denar ne bi smel financirati privatnih šol. Državni denar je denar davkoplačevalcev, torej to ni državni denar, ampak prispevek posameznikov za skupne potrebe in cilje. Verniki in neverniki plačujemo davke. Starši otrok v privatnih šolah so tudi davkoplačevalci. Čim država zabrani en del verske vzgoje, s tem vzame pravico staršem - davkoplačevalcem, ki plačujejo za to izobrazbo. Vsi starši, ki nočejo verskega vpliva v šolah, lahko izberejo ljudsko šolo, kjer nobena vera nima vpliva na vzgojo njihovih otrok. V socializmu smo se vsi učili vero v naše voditelje. Tu imamo za enkrat še pravico izbirati.

Hvaležnost in nesreča ne hodita skupaj. Kadar se nam zdi življenje težko, je dobro iti na obisk v bolnišnico ali v starostni dom. Ko vidiš, kako dragoceno je življenje tistim, ki so kakorkoli zdravstveno prizadeti, nehote začneš šteti svoje blagoslove in pozabiš na svoje male probleme. 'Count your blessings', pravijo Avstralci.

Meritokracija - izbor najbolj sposobnih in uspešnih

Otroci veseli prinesejo iz šole Merit Cards. Učitelji so jim dali priznanje za požrtvovalnost, nadarjenost in pridno delo. Spomnim se, da smo v preteklosti dajali Merit Card posebno kot spodbudo in pohvalo za izboljšanje in manj kot za uspeh sam. Ne vem, če je šolska meritokracija prispevala k bolj pravični oceni otrok, ker otroci vedno sami vedo, kdo je boljši ali slabši. Meritokracija je ena od modernih ideologij pravičnosti; to je izbor kandidatov po kandidatovi sposobnosti, nadarjenosti, požrtvovalnosti in pridnosti. V meritokraciji se ne gleda na kandidatovo razredno ali ekonomsko pripadnost, raso, religijo, narodnost ali lepoto. Tako naj bi najbolj

sposobni ljudje prišli na najbolj odgovorna mesta. V meritokraciji naj bi vsi imeli iste možnosti za uspeh. Če bi seveda imeli iste sposobnosti in želje. To je nasprotno kot v avtokraciji, kjer ima vladar vso oblast, ali v aristokraciji, kjer je pomembno, iz kakšnih krogov kandidat izhaja in kako bogat je. Dandanašnji si nekateri veliko prizadevajo, da bi bilo isto število žensk in moških v vodilnih krogih. Nekateri menijo celo, da bi morali narediti zakon, po katerem bi bilo na vladi pol moških in pol žensk. To je sicer nasprotno meritokraciji, kjer naj bi najbolj sposobni vodili. Seveda so ženske ravno tako sposobne za politično vodstvo kot moški, vendar se veliko sposobnih žensk posveti družini in jim ne ostane ne časa in ne energije za vodstvo. Mnogo sposobnih žensk noče žrtvovati družinsko življenje za uspeh v službi. Ženske so manj odporne proti predrznim ali zlonamernim besedam nasprotnikov in je to eden od vzrokov, da nekatere sposobne ženske ne gredo v politiko. Angela Merkel, Therese May in Julia Gillard so sposobne in so svoji politični karieri lahko posvetile ves čas in vso energijo, ker nimajo otrok. Tudi moški na zahodu se pogosto odrečejo družini in se posvetijo službi. Avstrija, Nemčija, Italija, Francija, Holandija, Škotska, Irska, Švedska in Luxemburg imajo voditelje brez otrok. Imeti uspešno politično kariero in srečno družino se zdi skoraj nemogoče. Evropa ima 510 milijonov prebivalcev in od teh 310-tim milijonom vladajo ljudje brez otrok. Ne samo v politiki, tudi na drugih vodilnih položajih so ljudje brez otrok. Službeni uspeh postaja bolj cenjen kot družina in to je tudi eden od vzrokov, da evropska kultura izumira. Zgledi vlečejo in zgledi popularnih, uspešnih ljudi vlečejo še bolj. Imam spoštovanje do voditeljev, ker vem, kako težko in odgovorno je njihovo delo. Politik dela 24 ur na dan. Ljudje, ki so odgovorni za srečo naroda, so vedno v službi in tako postanejo sami in njihove družine žrtve službenega uspeha. Vsaka ureditev ima tako širše posledice v družbi.

Od tu do tja, nikjer doma

Praznovanje Prešernovega dne, slovenskega kulturnega praznika, je v nedeljo, 3. februarja 2019, odmevalo že pri sveti maši v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew in nato s posebnim kulturnim programom v dvorani, med katerim smo **predstavili pesniško zbirko Cilke Žagar** iz Lightning Ridge NSW z naslovom **OD TU DO TJA, NIKJER DOMA**. Gospo Cilko dobro poznate vsi bralci revije Misli, saj nam redno pošilja svoje zanimive zapise, ki jih radi beremo; tudi v teh Mislih smo obdarjeni z njenimi 'opali' iz Lightning Ridge-a.

Slovenska igralska skupina Melbourne ter posamezni glasbeniki, pevci in plesalci so nam ob vodstvu Drage Gelta OAM pripravili bogat in pester kulturni program. Pouvodnem pozdravu ter avstralski in slovenski himni je nastopil Peter Bole z odlomkom Prešernove Elegije svojim rojakom **(foto desno)**. Gostji iz Slovenije, Jasmina Ilič Draković, glavna tajnica Združenja Slovenska izseljenska matica in urednica Rodne grude, ter Barbara Suša, magistra slovenske književnosti, ki se že

desetletja študijsko poglablja v slovensko-avstralsko literarno ustvarjalnost, sta prav tako sodelovali pri predstavitvi Cilkeine pesniške zbirke. V nadaljevanju objavljamo njun prispevek. Potem pa je bila v ospredju umetniška beseda Cilke Žagar ob glasbi, video posnetkih Krke sanjave, plesa avstralske ptice žerjav - brolga, lepote in pestrosti Avstralije, glasbi Lentijeve harmonike o Dolenjski, kot sta jo doživljala Henček in Lojze Slak - Cilka je bila rojena leta 1939 v kmečki družini na Dobravi ob Krki; plesu, recitacijah članov Slovenske igralske skupine Melbourne, ki so 'prepotovali' Cilkino življenje z njeno poezijo iz njene zbirke po pesniških sklopih: Krka skriva skrivnosti; Nasvidenje in srečno pot; Z Bogom se redno srečujeva; Doma ima ljubezen vonj sena.

Vsi smo seveda pričakovali, da bo Cilka prišla med nas, a ji zdravje ni dopuščalo, je pa nas prisrčno nagovorila s prej narejenim zvočnim posnetkom, ki ga je oskrbel sodelavec Radia SBS Lenti Lenko OAM. Za tehnično izvedbo proslave je strokovno poskrbel Simon Grilj. Anica Markič pa je povezovala program. V dvorani smo imeli pred odrom knjige s pesmimi Cilke Žagar. Knjigo je založilo Združenje Slovenska izseljenska matica v Ljubljani leta 2018. Knjigo lahko dobite v Baragovi knjižnici.

Čisto na koncu programa pa je bilo še presenečenje: priznana likovna umetnica iz Alburyja, Stephanie Jakovac, je našemu misijonu poklonila dve svoji sliki - olje na platno - z motivom Julijskih Alp (*foto desno*). Tako smo poleg Dolenjske, ki jo opeva Cilka Žagar, pogledali še na Gorenjsko stran, kjer domuje prav pod goro Stol Prešernova domača hiša v vasi Vrba. Hvala vsem sodelujočim in nastopajočim za prečudovit program in zahvala tudi občinstvu, ki ga je ves čas s pozornostjo spremljalo. Članice Društva sv. Eme so postregle s prigrizkom in pijačo.

p. Ciril

Nagovor Jasmine Ilič Draković, glavne tajnice Združenja SIM

Pozdravljeni v imenu Združenja Slovenska izseljenska matica in v mojem osebni imenu! Prazniki so tisti dnevi v letu, ko se spomnimo pomembnih dogodkov iz preteklosti, pomembnih oseb, ki so zaznamovale naš narod, preteklost in s tem usmerile našo zgodovino v določeno smer. Tako, kot je to s svojim literarnim ustvarjanjem spisal France Prešeren. Vsak izmed nas ima svojo preteklost, svojo zgodbo, ki ga je zaznamovala in je v določenem trenutku usmerila njegovo življenje. Zavedamo se, da je kulturni praznik le skromna zahvala za vse, ki plemenitijo naš prostor z umetnostjo in tako plemenitijo naša življenja. Saj je ustvarjalnost tako pomembna za našo dušo, kot je voda pomembna za naše telo. 8. februarja praznujemo kulturni praznik, v katerem bi se moralo praznovati vse, kar gradi in krepi slovensko družbo, tako v Sloveniji kot pri vseh naših rojaki, ki živite po svetu. Kultura ustvarjanja, kultura življenja, kultura medsebojnega spoštovanja, medsebojnega dialoga, ki je zelo pomemben za razumevanje drug drugega. Prihajamo iz različnih družin, katerim pa je vsekakor skupno eno, to je slovenski jezik, v katerem se še vedno najlažje sporazumevamo. Verjamem, da vam, ki živite daleč in še vedno ohranjate stike s svojimi sorodniki, prijatelji v Sloveniji, to še vedno veliko pomeni in je ena temeljnih vezi s Slovenijo.

Ravno tako je zelo pomembno in dragoceno literarno ustvarjanje vseh, ki živite v tujini, pišete pa še vedno v slovenskem jeziku in s tem v mozaiku ustvarjalnosti bogatite skupni kulturni prostor, ki ne pozna meja. Ravno tako s svojo kulturo bogatite okolje, v katerem živite in s tem ustvarjate dialog strpnosti in spoštovanja. V tem kratkem času mojega obiska med rojaki v Avstraliji sem spoznala veliko zanimivih sogovornikov in ob tej priložnosti bi se rada zahvalila prav vsem v Melbournu, Sydneyju in Brisbanu, ki ste omogočili, da se med vami počutim dobrodošla. Posvetili ste mi čas in pokazali, kako v posameznih društvi deluje naša skupnost v Avstraliji, ki je tako kot drugod po svetu soočena z mnogimi izzivi, katere upam, da bomo s skupnim delovanjem uspeli peljati naprej.

Nagovor mag. Barbare Suša ob predstavitvi pesniške zbirke Cilke Žagar

Dragi rojaki, dragi prijatelji lepe slovenske besede, prisrčno pozdravljeni! Hvala vam za topel sprejem in to prečudovito proslavo. 33 let mineva, odkar sem leta 1986 prvič prišla v Melbourne. Gnala me je želja raziskati in zbrati vse, kar so Slovenci lepega ustvarili v maternem jeziku. Pod streho sta me vzela Helena Leber in njen pokojni mož Ivo. Ob tej priliki se jima

prisrčno zahvaljujem za vso širokogrudno in toplo podporo. Plod mojega dela je bil zajet v magistrski nalogi Književnost Slovencev v Avstraliji. Še prej smo leta 1990 na Slovenski izseljenski matici (SIM) izdali antologijo Lipa šumi med evkalipti. Ob tej priliki ne smemo pozabiti

nedavno umrlega pesnika Jožeta Žoharja, urednika Svobodnih razgovorov v Sydneyju. Slovenci smo narod pesnikov. Večje ulice mest drugih narodov so pogosto poimenovane po generalih in herojih, a Slovenci jih imenujemo večinoma po naših pesnikih in pisateljih. Vedno so bili tisti, ki so bili narodno zavedni in hkrati odprtega in prodornega duha. Slovensko besedo so postavili na oltar lepih umetnosti in bili hkrati luč naroda.

Danes praznujemo Prešernov dan, slovenski kulturni praznik. In kaj je lepšega kot ga praznovati z izidom knjige Cilke Žagar. Cilka Žagar, pesnica, pisateljica, publicistka, učiteljica in zagovornica Aboriginov je izjemna osebnost. Svojo literarno pot je začela že v domovini in jo pred 50 leti nadaljevala v Lightning Ridgeu, 800 kilometrov daleč stran od večjih mest. Samota, odrezanost od domovine in družbe rojakov, pero in papir in izginjaje v svet književnosti so rodili prekrasne sadove. Razcvetela se je prav posebna puščavska roža. V domovini so izšle tri Cilkinе knjige: romana Barbara; Magdalena med črnimi opali; ter pesniška zbirka Od tu do tja, nikjer doma. Tako je Cilki uspelo z besedami, objavljenimi v njenih knjigah, za vedno ostati doma. Njena poezija se bralca dotakne zaradi otožne in zrele poetične govorice. To so pesmi ženske, ki predvsem ljubi in daje, a ostane sama sebi zvesta, čeprav sledi svojemu možu od tu do tja, na konec sveta.

Dovolite mi, da o Cilki spregovorim z njeno pesmijo:

***Nasvidenje in srečno pot si mi želel
Ko si odšel iskat svojo gaz v novi sneg
Obstala sem za hip
Zaklicala sem tiho za teboj
Da sem še enkrat videla oči
Kjer je nekoč gorela luč za najine noči
Sneg pokril je najine gazi.***

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

KDAJ JE PRAVI ČAS ZA MOLITEV?

»Ko je Jezus molil, se je odprlo nebo. Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob in zaslišal se je glas iz neba: »Ti si moj ljubljeni sin, nad teboj imam veselje« (Lk 3,21-22). Sv. Bazilij Veliki, škof v Cezareji in cerkveni učitelj, svetuje takole:

»Ko sedete k mizi, molite. Ko jeste kruh, se zahvaljujte Gospodu za njegovo darežljivost. Ko pijete vino, pomislite Nanj, ki vam ga je dal za vaš užitek in lajšanje slabosti. Ko se oblačite, se mu zahvaljujte za Njegovo dobroto, ker je poskrbel za vašo oblačila. Ko se ozrete v nebo in v lepoto zvezd, počastite Njega, ki je v svoji modrosti vse to tako čudovito ustvaril. Ko sonce vzide in zaide, ko spite ali ko ste budni, se zahvaljujte Bogu, ki je vse ustvaril v vaš blagor, da bi poznali, ljubili in častili svojega Stvarnika.«

V vseh okoliščinah bi morali slaviti Boga in njegova čudovita dela in se mu zahvaljevati za številne darove, ki jih dan za dnem prejemo. Ni treba, da je naša zahvalna molitev uradna ali dolga, mora pa prihajati iz srca. Ko molimo, se odpremo Bogu in svet vidimo v drugačni luči. Bog je z nami in če lahko skozi ves dan ohranjamo duha molitve, bomo odkrili, kako nam je blizu v vsem, kar delamo in doživljamo.

STATISTIKA VERSKEGA ŽIVLJENJA V LETU GOSPODOVEM 2018

KRSTI: 4: 3 dečki, 1 deklica. Dva dečka sta bila krščena pri nas v Merrylandsu, enega sem krstil v drugi župniji. Deklica je bila krščena v naši cerkvi vseh svetih v Wollongongu.

POROKA: je bila v Merrylandsu 1 (ena). Trije pari, ki so se pripravljali pri nas, so se poročili drugod (Randwick – župnija Srca Jezusovega, Bled – cerkev Marije vnebovzete na Otoku in Most na Soči – župnija sv. Lucije).

POGREBOV smo imeli 21: 12 moških, 9 žensk. Povprečna starost pokojnih je 84 let in pol (M 84, Ž 85). Previdenih je bilo 14, nagle smrti so umrli štirje. Še dva pokojna rojaka sem pokopal v Canberri in sta vpisana v mrljskih knjigah tamkajšnjih župnij. V Canberri sem vodil 3 pogrebe, 2 v Macquarie Parku, 1 v Wollongongu, 1 v Leppingtonu.

NEDELJNIKI: V Merrylandsu 126, italijanskih vernikov 11, v Wollongongu 32, v Canberri 28, v Newcastlu 10, na Planinki pri Brisbanu 16. – Od marca lani v naši cerkvi nimamo več italijanske sv. maše, ker je premajhna udeležba.

SV. OBHAJIL: 13.285.

BOLNIKI: Obhajanih 297, maziljenih 145.

BIRMANCEV: 8 (5 fantov, 3 dekleta)

PRVOOBHAJANCEV: 5 (1 deček, 4 dekleta).

MED NAMI JE (BILO)...

November in »veseli« december sta bila v znamenju obiskov. Od 19.11. do 9.12. sta nas obiskala sestra in svak p. Darka, JANJA IN VILI DEŽMAN iz Kranja. Za teden dni smo se skupaj odpravili na sosednji otok, Novo Zelandijo. Obiskali smo severni otok: Auckland, Paihia,

Rotorua in jezero Taupo. Nova Zelandija je res dežela naravnih lepote, prijaznih ljudi, domačinov Maorov, ki so nas navdušili s svojim petjem in s plesi, razveseljivo je, da zelo spodbujajo domače izdelke, od ročnih del do domače prehrane. Vrelcev, malih in velikih ne manjka in naravnih parkov. Tudi gozdove posekajo in pašnike po nekaj letih pogozdujejo, črede krav in

Pater Darko, Lojze Magajna, Nora Koren, zadaj Marija Anžič, Oscar Koren in Martha Magajna.

ovac najdeš na mnogih krajih, ko se pelješ mimo. Le z vremenom nismo imeli sreče, skoraj vsak dan je deževalo. V nedeljo smo se na poti v Rotorua ustavili za nedeljsko bogoslužje v melkitski cerkvi sv. Elija v Aucklandu; sosed melkitski župnik p. Joshua iz Guildforda je bil tisto nedeljo tam in sva somaševala. Njihova župnija je sedaj pred božičem dobila stalnega duhovnika. Jaz sem obisk pri sosedih nekoliko skrajšal, da sem bil doma naslednjo nedeljo, ko smo začeli advent in pričakali Miklavža. Otrok in staršev je bilo nekaj več kot leto prej, daril več kot dovolj. Le angelov in parkljev bi lahko bilo več, saj pri svojih letih Miklavž že kar težko zdeluje, vendar še rad pride med nas.

Kmalu so nas obiskali sorodniki in prijatelji p. Cirila in misijonarke Marije.

Pater Ciril je na Miklavževo vigilijsko, 5.12.2018, praznoval svoj 65. rojstni dan. Isti dan je na Brezjah praznoval svoj 95. rojstni dan naš najstarejši frančiškan, nekdanji provincial p. Polikarp Brolih. Bog živi oba slavljenca, voščimo tudi iz Sydneya in iz drugih naših občestev!

Na 4. adventno nedeljo so nas obiskali glasbenica Cita Galič iz Šempetra v Savinjski dolini, hči Katarina Van Der Linden,

Pater Darko, Cita Galič in Katarina Van Der Linden.

ki vodi oddaje na radiu SBS v Melbournu, in njen sin, Citin vnuk Alen. Gospa Cita in Katarina sta nas ob koncu nedeljske svete maše uvedli v božično praznovanje, zapeli nekaj božičnih pesmi, po sv. maši pa sta zaigrali in zapeli še nekaj domačih pesmi v naši dvorani.

Zvečer so že prišli novi obiski: Jože in Ljubica Flajs ter Jože in Marijana Fink, ki sta obiskala sina Roka na Airlie Beach, QLD. Jože, Ljubica, Jože in Marjana so doma z Dolenjske in so dolga leta živeli in delali v Berlinu, kjer je nekoč deloval slovenski župnik Martin Horvat, ki sedaj deluje v Žitari vasi in Št. Lipšu pri Dobrli Vesi na Koroškem (Avstrija).

SREČANJE BOLNIKOV IN

UPOKOJENCEV smo pripravili v četrtek, 6.12., prav na god sv. Miklavža. Pri molitvi in sv. maši v cerkvi se nas je zbralo 55, po sv. maši sem podelil zakrament bolniškega maziljenja **(foto spodaj)**. Hvala molitveni skupini oz. rojakom, ki ste poskrbeli za dobrote, solate, pecivo, vsega smo imeli obilo, dobra družba smo tudi bili. Še bolj pa bo dobrodošlo, da tudi med letom poskrbimo, pripeljemo kdaj sorojake, ki sicer težko prihajajo k našim Božjim službam v naš Merrylands.

BOŽIČNA BOGOSLUŽJA smo obhajali kot običajno. Jezuščka je v jaslice položila Gabriella Perović. Pri polnočni sv. maši v Merrylandsu je prepeval mešani zbor, pri sv. maši ob 9.30 pa Južne zvezde, podnevi je obisk nekoliko večji. V Wollongongu nas je bilo pri zgodnji polnočnici 47 in prav toliko, 47, nas je bilo tudi v Canberri pri večerni sv. maši na božični dan.

Na Štefanovanju v Merrylandsu 26.12. se nas je zbralo kakih 100, pri sv. maši nekoliko več. Proslavo smo začeli z obema državnima himnama, nagovoril nas je novi veleposlanik Republike Slovenije g. Jurij Rifelj, ki je izpostavil moč in nemoč mlade slovenske države, pa vendar ostajata narod in država skrb in odgovornost nas vseh, kakor smo odraščali, se vzgajali, oblikovali tudi mi sami od trnja do zvezd – »per aspera ad astra«. Pater Darko pa sem dodal misli iz nagovora nadškofa p. Staneta Zoreta OFM pri sv. maši za domovino v ljubljanski stolnici, nato smo skupaj nazdravili in obedovali. Za glasbo in urne pete je poskrbel duet Alpski odmevi.

Na praznik sv. Družine sem obiskal rojake v Newcastlu. Pri sv. maši v katedrali Srca Jezusovega in na srečanju nas je bilo 9.

OBNOVE: V decembru 2018 in januarju 2019 smo prenovili kuhinjo pri naši dvorani. Kuhinjo moramo samo še prebeliti. Stari hladilnik je odslužil, led se je vedno bolj nabiral in nabiral v njem. Sklenili smo, da ga prodamo večjemu uporabniku ali pa za odpadni material. Možakarja iz Penritha, oba iz plemena Tonga, ki sta ga nameravala kupiti za njihovo dobrodelno organizacijo, ga dolge ure nista mogla spraviti ven, ker se je zagozdil pri vhodnih

Iskrena hvala delavni skupini.

vratih in končno je »zmagal« - odpad. Sosed Vasko Nikčević, ki dela v hotelu, je priskrbel manjši, novejši hladilnik, malo rabljen, Olga Konda pa novo delovno mizo in polico. Ivan Brcar, Stanko Kolar, Rudi Korpar in Jože Modrijančič so položili nove ploščice na steno, kjer stoji hladilnik, da bomo lažje pobelili in tudi čistili. Ivan Brcar je že lani avgusta izdelal nova vrata za spodnjo kuhinjo. Stanko Kolar je uredil grede ob dvorani in pokosil travo okrog, Vasko Nikčević pa požagal posušene palmove veje in poskrbel za odvoz. Bog plačaj vsem!

V februarju bomo pospravili magacin v naši hiši in še zadnjič pripravili Garage Sale, ker sedaj ni več toliko kupcev in odjemalcev. Še vedno pa je veliko darovalcev, ki včasih kar pustijo stvari pred vrati dvorane, nekatere v res slabem stanju, da se kar primemo za glavo. Drugi pustijo kakšne angleške knjige, ki jih tukaj nikakor ne spravimo v promet, pa ne, da bi se kdo kaj javil, vprašal, kaj vzamemo in česa ne. Hvala pa Bogu in vam, da ste vsaj naši ljudje toliko poštene, da se oglasite in pokažete, kaj ponujate.

PRED ZLATIM JUBILEJEM MERRYLANDSA

Letos mineva 50 let, odkar ste rojaki in naš p. Valerijan kupili staro prezbiterijansko cerkev in župnišče v Merrylandsu. Prva cerkev je bila prenovljena in opremljena in na Silvestrovo, 31.12.1969 popoldne jo je blagoslovil tedanji avstralski frančiškanski provincial p. Ambrose Ryan. Na novo leto, 1.1.1970, sta pater Valerijan in p. Bazilij somaševala in prvi otrok je prejel sveti krst.

Mnogi med vami se še spominjate teh začetkov. Nekateri rojaki so seveda že pri nebeškem Očetu. Kar pa imamo in zmoremo, pa Vas povabim, da zberemo skupaj in izdamo kakšno priložnostno knjižico. Prav tako Vas vabim, da pripravite predloge za naša praznovanja in za osrednje praznovanje ob koncu leta.

V mesecu juniju se bomo spomnili našega dolgoletnega duhovnega očeta, pokojnega p. Valerijana ob prvi obletnici njegove smrti. Načrtujemo postavitve in blagoslov doprsnega kipa v naši dvorani, ki se sedaj imenuje Dvorana patra Valerijana Jenka. Na slovenskem pokopališču v Rookwoodu pa prav tako načrtujemo spominsko obeležje, na katerem bi bili poleg reliefa p. Valerijana napisani tudi pokojni naši patri in sestre, ki so delovali med nami: p. Klavdij Okorn, p. Beno Korbič, p. Rudolf Pivko, p. Odilo Hajnšek, p. Bernard Ambrožič, p. Janez Tretjak, p. Evgen Ketiš, in sestre: s. Ksaverija Jerebic, s. Hilarija Šanc in s. Marija Kadiš. Projekt načrtuje in ureja vice-konzul Mark Stariha, vaši predlogi so še vedno dobrodošli.

Foto levo zgoraj: v prenovljeni kuhinji; levo: p. Darko z zborom Južne zvezde.

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL
ZADNJO NEDELJO V FEBRUARJU, 24.2., BO SPET DRUŽINSKA SV. MAŠA, BLAGOSLOV OTROK IN ŠOLSKIH TORB ob 9.30 dopoldne.

NA PEPELNICO, v sredo, 6.3., bosta sv. maši z obredom pepelenja ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

V POSTNEM ČASU bomo molili KRIŽEV POT vsak četrtek in petek pol ure pred sv. mašo: v četrtek ob 10.00 dopoldne, v petek ob 6.30 zvečer. Na 5. POSTNO NEDELJO, 7.4., bo DRUŽINSKI KRIŽEV POT V SLOVENŠČINI IN ANGLEŠČINI ob 9.00 dopoldne.

NA PRAZNIK SV. JOŽEFA, 19.3., in NA PRAZNIK GOSPODOVEGA OZNANJENJA, 25.3., sta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

PO PREHODU NA SONČNI ČAS, 7.4.2019, bodo večerna bogoslužja eno uro prej, ob 6.00 zvečer. V velikem tednu bosta sv. maša na veliki četrtek in velikonočna vigilija na veliko soboto prav tako ob 6.00 zvečer, obredi velikega petka pa ob 3.00 popoldne. Na veliko noč, 21.4., je vstajenjska procesija in sv. maša ob 8.00 zjutraj.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne. Prvič bo sv. maša ob 4.00 popoldne na cvetno nedeljo, 14.4.2019. Označimo si datum in uro.

Na veliki petek, 19.4., bodo obredi ob 7.00 zvečer, na veliko noč, 21.4., pa bo praznična sv. maša ob 12.00 – opoldne in blagoslov velikonočnih jedil.

V decembru sta praznovala biserno – 60. obletnico poroke ANTON in GIZELA MLINARIČ. Zaradi bolezni bomo obred v cerkvi obhajali kasneje. Anton in Gizela Špiclin, Mirko in Marija Godec in p. Darko smo ju obiskali na domu in jima voščili. Prav tako sta v decembru izpolnila 60.

obletnico poroke MAKŠ in VERONIKA KRAJNIK. Maks je ravno na dan njune obletnice odšel k nebeškemu Očetu. Rojaki iz Wollongonga, iz Sydneya in iz Newcastla smo se zbrali k sv. maši in pogrebu v Mittagongu, 2.1.2019. Hvala vsem, ki ste se udeležili pogreba, in drugim, ki ste bili v duhu z nami.

Naš škof v Wollongongu msgr. BRIAN MASCORD praznuje 30.1.2019 svoj 60. rojstni dan in kmalu prvo obletnico svojega škofovskega posvečenja. Upokojeni škof msgr. Peter Ingham pa je 19.1. praznoval 78. rojstni dan.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne. Velika noč je letos 21.4., ko je redna 3. nedelja v mesecu, tudi takrat bo sv. maša ob 6.00 zvečer, po sv. maši pa blagoslov velikonočnih jedil in naše skupno srečanje ob žegnu.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. mašo bomo obhajali šele v nedeljo, 26.5., na 6. velikonočno nedeljo, ker bom v aprilu po veliki noči odsoten. Druga sv. maša bo v nedeljo, 29.12.2019. Obe sv. maši bosta ob 6.00 zvečer.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND

Sv. maša za tamkajšnje rojake bo šele v nedeljo, 3.3., ob 10.30 dopoldne na Planinki. Po sv. maši bo skupno kosilo. Prosim, označite si datum in uro, obvestite se med seboj in sporočite svojo udeležbo predsedniku Tonetu Brožiču za kosilo. Za druga srečanja in bogoslužja se dogovorimo.

Romanje v Marian Valley – ob 10. obletnici kapelice Marije Pomagaj – bo v soboto, 14.9. Če bodo kakšne spremembe, se obvestimo.

NAŠI POKOJNI

FERDINAND (FERDO) STREHAR je umrl 6.5.2018 v Canberri. Rojen je bil 30.5.1932 v Lukovici v župniji Brdo. Zapušča ženo Ano, sina Branka, hčer Susan in 5 vnukov, brata Sreča in sestri Mimo in Zlato. Pogrebno sv. mašo zanj so obhajali v župnijski cerkvi sv. Patrika v Braddonu, ACT, v četrtek, 10.5.2018. Pokopan je na pokopališču Gungahlin – Mitchell.

JOŽEF – PEPI MEZGEC je umrl v bolnišnici v Wollongongu, NSW, v sredo, 26.12.2018. Rodil se je 19.5.1931 v Kovčicah, župnija Slivje (sedaj župnija Hrpelje – Kozina). Po poklicu je bil električar. V Avstralijo je prišel leta 1955, z ženo Vasilko sta se poročila leta 1960. Pepi je rad imel svojo družino in tudi slovensko skupnost, bil je dejaven član Slovenskega kluba Planica Wollongong, pomagal graditi klub, se udeleževal delovnih akcij, prireditiv, zabav, rad je balinal in bil je tudi znan pevec, s kvartetom in harmonikarjem Rudijem Črnčecem so pred leti posneli kaseto in s harmonikarjem Petrom Krivicem CD ploščo. V bolezni je prejel zakramente. Pepi zapušča ženo Vasilko, hčer Dianne z možem Johnyjem, hčer Anito z možem Zanjem, vnuke Kelly, Jenny, Stephanie, Daniela in njihove družine, v Sloveniji pa brata Danilka in sestrično Nado, njuni družini in druge sorodnike. Pogrebni obred je vodil domači župnik Fr. Patrick Vaughan v župnijski cerkvi St. Columbkille v Corrimalu v soboto, 29.12.2018. Pepi je pokopan na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

MAKS KRAJNIK je umrl v četrtek, 20.12.2018 zvečer v Bowralu.

Rodil se je 28.9.1935 v Volčanskih Rutah v župniji Volče pri Tolminu kot deseti od trinajstih otrok v kmečki družini. Po odsluženi triletni vojašчини v Jugoslovanski armadi sta s prijateljem delala kot oglarja, da sta zaslužila denar za obleko in za pot »s trebihom za kruhom« v Italijo in naprej v Francijo, kjer je Maks delal v tovarni avtomobilov Renault v Parizu. V Franciji sta se spoznala z Veroniko Vučko, se poročila in dobila sina Milana. Leta 1963 se je Maks vrnil v Slovenijo, da je poskrbel za svojo mamo in za domačijo, ko je šel brat k vojakom. Znanec mu

je ponudil službo hotelirja v Kobaridu, blizu mejnega prehoda Robič, vendar Maks ni pristal, saj bi bil pod budnim nadzorom tedanje oblasti in bi moral poročati, kaj se dogaja pri prehodu meje. Odločil se je, da začne novo življenje v Avstraliji. Oktobra 1969 je družina Krajnik pripotovala v Sydney. Nekaj časa so bivali v Newcastlu pri bratu Emilu in sestri Albini, naslednje leto pa so se preselili na farmo v Southern Highlands, Joadja pri Mittagongu. Maks je delal na farmi in kot drvar in žagar na Moss Vale Forestry, izdeloval je opornike za rudniške vhode in rove na South Coastu in za Wombeyan Caves. Po treh letih se je vrnil v Mittagong, kasneje sodeloval pri gradnji avtoceste med Campbelltownom in Mittagongom in bil spet drvar v State Forests v Sutton Forests in v Belanglu. Ko je pred 30 leti zaživela Marijina Božja pot v Penrose Parku, je pomagal pri gradnji romarske cerkve in samostana pavlincev, pomagal pri raznih delih in pred 21 leti postavil tudi našo kapelico Marije Pomagaj, za katero sta Maks in Vera skrbela dolga leta. V bolezni je prejel zakramente. Maks zapušča ženo Vero, sina Milana z ženo Kerstie, vnuke Zario, Lacy, Michaela in Andrewa in 10 pravnukov, nečakinje Helen, Majdo, Sandro, Adriano in njihove družine v Newcastlu, v Sloveniji pa brata Stanka in Toneta ter sestro Marto in njihove družine. Pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Mihaela v Mittagongu in pogreb 2.1.2019 je vodil domači župnik Fr. Sean Cullen, somaševala sva p. Darko in pavlinec p. Gabriel Taylor, pri sv. maši sta stregla pavlinec br. Matthew Hall in domači akolit, na orgle je igral in vodil petje Andrew Žičkar. Sv. maše in pogreba smo se udeležili rojaki iz Sydneya, Wollongonga in Newcastla, saj je bil Maks znan in spoštovan v naši slovenskih skupnostih. Maks počiva na pokopališču Wilby pri Mittagongu.

MARIJA HUMMERSTON roj. ŠTEJBER je umrla v soboto, 19.1.2019, v bolnišnici v Ryde-u, NSW. Rojena je bila 24.8.1926 v Ilirski Bistrici. Po vojni je živela v Vidmu (Udine) v Italiji, odkoder sta s hčerko Grazio pripotovali v Avstralijo. Poročena je bila z Walterjem Hummerstonom, letalskim tehnikom na Qantasu, ki je sedaj že pokojni. Marija zapušča hčerko Grazio, v Sloveniji pa sestro Milko in njeno družino. Sestra Danica, poročena Tomšič, je umrla pred štirimi leti. K pogrebnemu obredu smo se zbrali v torek, 29.1.2019, v kapeli Garden Chapel na pokopališču Castlebrook, kjer smo jo potem pospremili na Božjo njivo. **pater Darko**

Bogato darilo domovini Sloveniji od Zgodovinskega arhiva za slovenske Avstralce (HASA NSW)

8. oktobra 2018 je direktor Arhiva Republike Slovenije dr. Bojan Cvelfar v prisotnosti ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. Petra Jožefa Česnika, podpisal darilno pogodbo, s katero je HASA NSW podarila Arhivu RS zbrano arhivsko gradivo slovenske izseljenske skupnosti v Novem Južnem Walesu v Avstraliji.

Predstavniki slovenskih društev in klubov v Novem Južnem Walesu so leta 2003 na pobudo Inštituta za slovensko izseljenstvo in migracije ZRC SAZU ustanovili Zgodovinski arhiv slovenskih Avstralcev - Novi Južni Wales z namenom, da zbirajo arhivsko in knjižnično gradivo slovenskih organizacij in posameznikov, ki priča o prisotnosti, delu in dosežkih Slovencev v Avstraliji. Do danes so s prostovoljnim delom uspeli zbrati in urediti okoli 22 tekočih metrov zelo raznolikega gradiva.

Slovenska društva v Avstraliji so se pomena ohranjanja arhivskega gradiva vseskozi zavedala in tako vse od ustanovitve skrbno hranila dokumente, ki pričajo o njihovih začetkih, gradnji domov, množici prireditev, ki so jih skozi leta organizirali ter fotografije, ki so nastale ob druženjih. Arhivsko gradivo dopolnjujejo časopisi, revije in knjige, ki so jih izdajali.

Med najpomembnejše dele zbirke spada gradivo, ki je nastalo ob delovanju društev Slovensko društvo Sydney, Klub Triglav, Planinka Brisbane, Tivoli Newcastle, Slovenski šolski odbor za Novi Južni Wales, SALUK, Igralska družina Merrylands.

Ob tem je potrebno omeniti tudi osebno gradivo, ki so ga bili pripravljene HASA NSW prepustiti nekateri izseljenci in priča o razlogih za njihov prihod v Avstralijo in novem življenju, ki so si ga tam ustvarili. Zelo zanimivi in povedni so tudi panoji odmevnih razstav, ki so jih skozi leta organizirali člani HASA NSW in pričajo o življenju Slovencev v Novem Južnem Walesu.

Vso to bogato gradivo je bilo zaupano v varstvo HASA NSW, kjer so ga sodelavke skrbno uredile, popisale in zložile v arhivske škatle. Hranilo se je v klimatiziranih prostorih in ognjevarnih omarah. Narejene so bile tudi digitalne kopije vsega gradiva, ki ga arhiv hrani. Ne poznam drugega primera, da bi bilo za izseljensko gradivo tako strokovno in kvalitetno poskrbljeno.

Leta 2015 je na pobudo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu steklo sodelovanje arhivistov Arhiva RS pri urejanju arhivskega gradiva izseljenskih društev. V okviru tega projekta skušajo arhivisti iz Slovenije izseljenskim društvom pomagati pri urejanju arhivskega gradiva in svetovati, kako nadaljevati z delom, morda tudi digitalizacijo gradiva. Hkrati pa so popisi tega arhivskega gradiva vneseni tudi v Evidenco arhivskega gradiva, ki se nanaša na Slovenijo in Slovence ter se hrani izven meja države ter je pomembno za slovensko zgodovino in jo v skladu z zakonom vodi Arhiv RS. Na ta način z gradivom seznanja raziskovalce, oziroma domačo strokovno javnost.

V letu 2017 sva v tem okviru sodelavki Arhiva RS obiskali tudi arhive slovenskih

Direktor Arhiva RS dr. Bojan Cvelfar, minister Peter J. Česnik, dr. Zvone Žigon, Andreja Klasinc Škofljanec, mag. Daniela Juričič Čargo.

Direktor Slovenian Media House Florjan Auser, minister Peter J. Česnik, direktor Arhiva Republike Slovenije dr. Bojan Cvelfar.

društev v Sydneyju in Melbournu. V HASA NSW je vodstvo organizacije s predsednico Martho Magajna že nekaj časa ugotavljalo, da bodo v prihodnosti težko zagotovili ustrezno hrambo, saj je mlajše člane skupnosti težko pridobiti za sodelovanje, negotovo je tudi stabilno zagotavljanje finančnih sredstev. Tako so sprejeli težko, a odgovorno odločitev, da gradivo digitalizirajo ter podarijo Arhivu Republike Slovenije, kjer bo lažje dosegljivo raziskovalcem in bo za njegovo hrambo ustrezno poskrbljeno tudi v prihodnosti. Digitalne kopije pa hkrati omogočajo, da bo gradivo še vedno dostopno tudi v Avstraliji. Delo je v letih 2016 in 2017 opravil gospod Florjan Auser, digitalne kopije gradiva pa so skupaj z originalnim gradivom podarili Arhivu Republike Slovenije. Gradivo je v Slovenijo prispelo poleti leta

2018. Ker je bilo že urejeno in digitalizirano, z njim po prihodu v arhiv v Ljubljani nismo imeli veliko dela in je v čitalnici arhiva že na voljo raziskovalcem.

Hkrati je v dar Slovenskemu filmskemu arhivu prispelo tudi bogato avdiovizualno gradivo, ki ga je o življenju Slovencev v Canberri posnel žal že pokojni Janez Černe iz Canberre.

Arhivsko gradivo je unikatno in zato zelo ranljivo. Ko je enkrat izgubljeno ali uničeno, ni več poti nazaj. Drobcu mozaika se nam izgubijo in vedenje o naši preteklosti je manj jasno. Podarjeno gradivo je tako bogata pridobitev za Arhiv Republike Slovenije in slovensko strokovno in laično javnost.

S svojo velikodušno odločitvijo je Zgodovinski arhiv slovenskih Avstralcev - Novi Južni Wales omogočil raziskovanje in s tem boljše poznavanje tega neločljivega dela slovenske zgodovine in preprečil, da se del virov zanjo nepopravljivo izgubi.

Vse to ne bi bilo mogoče brez številnih požrtvovalnih sodelavcev HASA NSW, gospe Olge Lah, ki je zastavila ureditev arhiva in začela z urejanjem, sedanje predsednice Marthe Magajna ter Mihelce Šušteršič in Marije Grosman, ki sta arhiv urejali, gospoda Florjana Auserja, ki je poskrbel za digitalne kopije ter seveda vodstva in članov organizacije, ki so prepoznali pomen skrbi za arhivsko gradivo in bili pripravljeni prispevati čas in finančna sredstva, da se ohrani.

Andreja Klasinc Škofljanec

višja svetovalka - arhivistka

Arhiv Republike Slovenije

Sektor za varstvo najstarejšega arhivskega

Janez Černe iz Canberre je 22. junija 2018 prejel na Veleposlaništvu RS iz rok veleposlanice Helene Drnovšek Zorko "Priznanje in zahvalo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za neutrudno, vestno in natančno dokumentiranje vseh oblik življenja slovenske skupnosti v Avstraliji in s tem neprecenljiv prispevek k ohranjanju zgodovinskega spomina o rojakih v tej državi." Priznanje je podpisal minister Gorazd Žmavc. Na fotografiji z ženo Zinko in veleposlanico. Janez je umrl 6.8.2018.

Historical Archives of Slovenian Australians NSW - A U S T R A L I A I N C

PO Box 280, Merrylands NSW 2160 ABN 92 908 013 743 Phone +61 2 9760 1173
311 Merrylands Rd, Merrylands NSW 2160 E-mail: hasanswArchive@gmail.com

HASA NSW: LETNI OBČNI ZBOR ZA LETO 2018

V prostorih Kluba Triglav-Mounties, 8. decembra 2018

POROČILO PREDSEDNICE

Več kot 15 let je minilo, odkar smo začeli zbirati zgodovinsko gradivo slovenske skupnosti v NSW. Prostovoljni delavci in delavke iz vseh slovenskih organizacij so začeli najprej zbirati gradivo svojih matičnih organizacij, od katerih nekatere delujejo že več desetletij, vse do današnjih dni in nato tudi tistih, ki so obstajale samo krajšo dobo.

HASA NSW je v preteklih petnajst letih odigrala vlogo ne samo zbiranja zgodovinske dokumentacije, ampak smo pogosto povezovali vse različne dele in strani slovenske skupnosti v sodelovanju kot edina medklubaska organizacija, v kateri so delovali zastopniki vseh klubov. Naš arhiv se je že v prvih letih razširil tako, da smo zbrali poleg dokumentacije naših organizacij tudi veliko dokumentacije posameznikov, posebno takih članov naše skupnosti, ki so veliko pripomogli k razvoju in obstoju slovenske dediščine, običajev in kulture v novi domovini.

Tako kot je s slovenskimi organizacijami po vsem svetu, je tudi naša HASA NSW po 15 letih prišla do problema staranja naših arhivskih delavcev. Povsod prihaja do pomanjkanja ljudi, ki so še sposobni nadaljevati zastavljeno delo in za redno delovanje je popolnoma nemogoče najti mlajših sodelavcev iz druge ali tretje generacije.

Da bi zavarovali in ohranili naše zbrano gradivo, smo v preteklem letu vzpostavili stike z arhivskimi organizacijami v domovini in prišli do dogovora z njimi, da bi to gradivo

prenesli na varno v Arhiv Slovenije. Gradivo je bilo potrebno digitalizirati, preden so bile posamezne arhivske datoteke pripravljene za fizični prenos v Slovenijo in za to je bilo potrebno veliko dodatnih sredstev za pokritje stroškov strokovnih delavcev, ki so to lahko opravili. Sredstva, zbrana v letu 2018, v katera spada veliko enkratnih prispevkov organizacij in posameznikov, so pokrila digitalizacijo in prenos večjega dela gradiva in zgodovine naših organizacij.

V arhivu HASA NSW pa je še ostalo kar polovica gradiva, kot je gradivo organizacij iz kasnejših let, ki še ni bilo urejeno in popisano in pa vse privatne datoteke, ki jih bo treba dopolniti s pooblastilom posameznikov za prenos njihovih podatkov na internet in v Arhiv Slovenije. Vse to preostalo delo je spet odvisno od finančnih sredstev, ki nam bodo na razpolago v letu 2019, saj v sedanjem času razpolagamo samo s toliko denarja, kolikor je nujno potrebno za plačilo tekočih stroškov, kot so telefon in računalniki, elektrika, najemnina, zavarovanje in podobno. Privatne datoteke imajo zelo veliko zgodovinsko vrednost, saj so to zgodbe posameznikov, ki so ustanovili naše organizacije, šole, zbornice, igralske družine, verska središča in podobno. Njihova zgodovina ima vsaj tako veliko zgodovinsko pomembnost, kot zgodovina naših klubov, njih ohranitev pa bo spet odvisna od finančnih sredstev, ki jih bomo zbrali v letošnjem letu.

Martha Magajna, predsednica

OPOZORILO!

VSE GRADIVO O POSAMEZNIH ČLANIH NAŠE SKUPNOSTI, KI JE BILO ZBRANO V ARHIVU HASA NSW, BO V LETOŠNJEM LETU PRENESENO V ARHIV SLOVENIJE, KJER BO POSTALO DEL SLOVENSKE NARODNE ZGODOVINE IN ZGODOVINE SLOVENSKEGA IZSELJENSTVA. VSAKDO, KI JE PREDAL GRADIVO IN DOKUMENTACIJO ARHIVU, PA NE ŽELI, DA SE NJEGOVO GRADIVO PRENESE V ARHIV SLOVENIJE, LAHKO DO 31. MAJA 2019 ZAHTEVA, DA SE MU DOKUMENTI IN DRUGO GRADIVO VRNE V NJEGOVO LAST.

Martha Magajna

Predsednica HASA NSW –AUSTRALIA Inc

SLOVENIAN DRAMA GROUP MERRYLANDS

Igralska družina Merrylands

Telephone (02) 9637 7147
Fax (02) 9682 7692

311 Merrylands Road Merrylands, N.S.W. 2160
PO Box 280 Merrylands, N.S.W. 2160

ZAPISNIK IZREDNEGA SREČANJA IGRALSKE DRUŽINE MERRYLANDS

Na izrednem srečanju odbora in članov Igralske družine Merrylands dne 16. septembra 2018 smo po pogovorih sklenili naslednje:

1. V zadnjih desetih letih je zaradi staranja naše skupnosti dejavnost naše igralske družine skoraj popolnoma zamrla. Za večino gledaliških del, ki bi bila primerna za uprizoritve, potrebujemo vsaj nekatere mlajše ljudi, da prevzamejo glavne vloge. Na žalost nimamo primernih mladih, ki bi se zanimali ali bili pripravljeni. Prav tako nimamo režiserja in producenta, ki bi bila sposobna pridobiti in izbrati primerne igralce.
2. Blagajničarka Michelle Šušteršič je poročala o finančnem stanju na bančnem računu igralske družine. Stanje je \$6,633.00 in za zdaj ne kaže, da bi izvedli kako novo dejavnost.
3. Po dolgotrajni razpravi o vzrokih zamiranja – v glavnem je to dejstvo, da je večina članov starih okoli 80 let in da se jim zdravje slabša, – je tajnica Martha Magajna predlagala, da nekaj sredstev prispevamo v spominski sklad patra Valerijana, v čast in zahvalo ustanovitelju Slovenskega

katoliškega misijona Sydney – Merrylands za njegovo življenjsko delo, saj to predstavlja ne le versko osnovo za vse člane, temveč je njegovo delo vidno tudi na kulturnem, izobraževalnem in socialnem področju. Zora Johnson je predlagala, da darujemo v sklad za kip patra Valerijana 2000 dolarjev, Lojze Magajna je podprl ta predlog, ki smo ga soglasno sprejeli. Prav tako smo soglasno sklenili, da preostanek finančnih sredstev podarimo Slovenskemu misijonu Merrylands za vzdrževanje cerkve in vseh drugih objektov v zahvalo za dolgoletno podporo Igralski družini.

Slovenska dramska skupina je bila vedno neprofitna organizacija, ki so jo prostovoljci vodili z veliko podporo slovenskega misijona. Zaradi pomanjkanja prostovoljcev skupino razpuščamo. Če se bo v prihodnjih letih zanimanje spet prebudilo, smo prepričani, da bodo ljubitelji drame, naše slovenske organizacije in slovenski misijon in posamezniki finančno podprli tako dejavnost, kot so to delali že prej.

Martha Magajna, generalna tajnica
p. Darko Žnidaršič, predsednik

SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS 2018

Outstanding Achiever of Slovenian Background in the Australian Community 2017: GABRIELA NITSOLAS-PIRC

**Gabriela Nitsolas-Pirc
z družino in CEO Mounties
Greg Pickering.**

Gabriela was born in Fairfield in 1979, she is the daughter of Milan and Jelka Pirc, who came to Australia in 1972. She is married to her supportive husband of 12 years Dimitrios and is the proud mother of two young children Jelka and Nikolas. Gabriela was raised in a loving home that instilled the pride and traditional value of what it means to be a Slovenian descendant, even while living across the globe. She has always been committed to her

Slovenian heritage, studying the Slovenian language at the Bankstown School of Community Languages for her Higher School certificate, where she excelled. Gabriela continues to carry on traditions handed down by her loving parents through teaching her children the Slovenian language and the customs and traditions taught to her as a child. Gabriela undertook her studies at the University of Western Sydney, where she achieved a double degree and graduated with a Bachelor of Arts, majoring in Psychology and a Bachelor of Laws with Honours. She was admitted as a Solicitor in 2003. She has continued her education in various areas including a Management Certification with Distinction in 2006 and completing a Graduate Diploma in Family Dispute Resolution in 2017. Gabriela began her professional career as a private solicitor but moved to work for the NSW State Government in 2004. She initially worked for the NSW's Attorney General's Department where she provided legal advice to those in the community without the ability to gain access to a solicitor. Her work in the public sector continued with the Community Justice Centres where she led the mediation program and attained the role of Director. She held various roles at the NSW Attorney General's Department which focused on helping those, less fortunate gain access to fair and equitable treatment within the justice system, through directly managing restorative justice programs aimed at giving victims of crime a voice and driving change within legislation and policy. She is also a published author in the area of Restorative Justice and its application in practice.

Gabriela also spent time at the former Department of Family and Community Services where she worked to make changes in the child care sector that are an integral part of the protections for children in childcare today. In 2015 Gabriela took on the role of Manager and Solicitor in Charge of the Family Dispute Resolution unit with Legal Aid NSW. In this role she is responsible for managing the state wide NSW dispute resolution service and assisting those in the community that are most

vulnerable and underprivileged to resolve their own family law disputes. Throughout her career, Gabriela has still found time to focus on her home life. She is happily married to her husband and is a committed wife, mother and daughter. She can often be found baking and cooking traditional Slovenian food and recipes with her children by her side learning and continuing the family tradition. She has also made a point of travelling to Slovenia and visiting her family in Maribor and Prekmurje and discovering where her ancestry originates.

Nagrajenec leta 2017 za klub Planica Wollongong kot njihov zaslužni starejši član je bil TONI MARKOČIČ.

Toni je bil rojen leta 1932 v kraju Krasno, Goriška Brda, Slovenija. Skupaj z Zorko, dekletom iz sosednje vasi, sta leta 1958 pobegnili čez mejo in preživela naslednje leto v različnih italijanskih taboriščih za begunce – v Cremoni, kjer sta se poročila, nato v Barri in nazadnje v Capui. Junija 1959 sta prispela v Avstralijo, kjer sta bila za krajši čas v taborišču Bonegilla. Po tem sta prispela v Wollongong v taborišče Balgownie in Toni se je zaposlil v železarni v Port Kembli. Tam je delal 38 let, vse do upokojitve leta 1989. Z Zorko sta si ustanovila dom blizu Wollongonga v Kanahooka in rodila sta se jima sin Dušan in hčerka Tanja. Že od samega začetka je bil član Slovenskega društva »Danica«, kjer sta oba z ženo redno pomagala pri pripravljanju vseh prireditev, ki so privabile slovenske naseljence od blizu in daleč in otroka sta obiskovala slovensko šolo in še sedaj tekoče govorita slovensko – večinoma v domačem narečju svojih staršev. In 1970, the »Slovenian Australian Club Planica Wollongong« was founded, and Toni

joined the club and became a member of the Planica Committee. From the start, he was taking part in preparation of all social events, the Wollongong Show, the various parades and the Kmečka ohcet in 1975 and 1977 and also all the regular social gatherings in various hired halls in Wollongong. In 1983 Planica bought the club's present location in Figtree. Toni was always ready to help with the rebuild of the new club which included an improved and expanded social club hall, plus the reorganisation of the Slovenian Church of All Saints. Throughout those 35 years, Toni and his wife often made sure that the church was decorated and cleaned for the monthly Sunday services. They took turns in preparing and serving food at festive occasions, mainly catering for the various visiting performers, singers and musicians and also the church dignitaries, performing the spiritual services for their community at Church of All Saints next to Planica Club. Toni also helped to build the bocce courts. For many years he was in charge of the Bocce section and he was responsible for regular bocce competitions. Even now in his mature years he still does regular maintenance of the Bocce courts and he still tries to play the game as often as his health permits. Through the years, Tony visited Slovenia seven times, often with his children and grandchildren, who share his love for the old country and enjoy visiting relatives in Slovenia. Toni and Zorka celebrated 60 years of married life on Easter Sunday 2018 with their family and friends - and we wish them many more happy years together.

PRIPRAVE NA PODELITEV PRIZNANJ V LETU 2019

Tako kot že nekaj let, bomo tudi letos podelili priznanja najbolj zaslužnim članom slovenske skupnosti iz Sydneya, Wollongonga, Newcastla in Canberre in okolice na proslavi dneva samostojnosti Republike Slovenije v nedeljo, 16. junija 2019 v Klubu Triglav Mounties. Vabimo vse organizacije, združenja in tudi privatne člane naše skupnosti, da pripravijo predloge

aktivnih članov, ki bi zaslužili tako priznanje in o tem obvestijo Komisijo za izbiro kandidatov, ki je sestavljena iz zastopnikov vseh organizacij.

MIKLAVŽEVANJE V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES

Nedelja, 9. december 2018

Klub Triglav Mounties združuje prebivalstvo najbolj etnično pisane občine v NSW. Poleg članov slovenske skupnosti, ki so pred pol stoletja zgradili ta klub, so sedaj odprta vrata vsem številnim različnim prebivalcem občine Fairfield, ki se med seboj razlikujejo po poreklu, barvi, materinskem jeziku, veroizpovedi, zgodovini in tradicijah, združuje pa vse zavest, da vsi živimo v najboljši deželi na svetu, Avstraliji. Še posebno se vidi ta raznolikost na dneve, kot so materinski dan, očetovski

dan in pa Miklavžev, na družinske prireditve, ki privabijo družine z otroki. Sveti Miklavž ali sveti Nikolaj v krščanskem svetu predstavlja svetnika, ki je bil znan po svoji dobroti in darežljivosti in na njegov dan v mesecu decembru ta svetnik obdari vse otroke. Nabrala se je množica otrok, ki so se igrali na gumijastem gradu, mini golfu in na otroškem igrišču, ali so si poslikali obraze in se posladkali z žemljicami, s sveže pečenimi klobasicami in čakali na Miklavža. Za zabavo so nastopili plesalci iz klubske plesne šole, kjer se številne skupine mladine različnih starosti učijo plesati flamenco in druge južnoameriške plesne. Za zabavo otrok je bil pripravljen mini golf. Sredi popoldneva so zvončki naznanili prihod Miklavža in angelov. Otroci so se zbrali pred odrom v dolgi vrsti, mlajši s pomočjo mamic in vsak otrok je dobil vrečo daril. Bilo jih je toliko, da so morali pri razdeljevanju daril pomagati tudi uslužbenci kluba.

Po toliko letih življenja v Avstraliji nam je še vedno čudno, da praznujemo božične praznike pod žarečim soncem, a z globoko hvaležnostjo tistemu, ki je izumil klimatske naprave, ki nam pomagajo, da lahko preživimo praznike v lepo ohlajeni dvorani, spomini pa nam še vedno hitijo pod zasnežene gore na drugem koncu sveta!

**Najmlajši plesalci
so vedno najbolj priljubljeni.**

**Klubske odborniki pripravljajo
brezplačno kosilo za vse prijavljene otroke.**

OBISKI DRUŽINE GALIČ

Včasih nam obiski iz domovine obudijo lepe spomine in ponovno srečanje s pevko in glasbenico Cito Galič in njeno hčerko Katarino Van Der Linden je nam vsem v Klubu Triglav prav gotovo obudilo najlepše spomine.

Dvajset let je že minilo, odkar je odbor Kluba Triglav zaprosil Slovensko izseljensko matico za mnenje in priporočilo, kakšno glasbeno skupino naj bi pripeljali iz Slovenije za nastop v Klubu Triglav. Janez Rogelj, takratni glavni tajnik Slovenske izseljenske matice, je priporočil sorazmerno nov ansambel, ki je nastal potem, ko se je razšla zelo poznana glasbena skupina, Ansambel Slovenija. Dva od članov ansambla, Jože in Cita Galič, sta skupaj s svojima otrokoma Katarino in Markom ustanovila nadvse uspešno skupino - Družina Galič. Uprava Kluba se je odločila sprejeti ta predlog in za božič leta 1998 smo pripeljali v Avstralijo družino Galič in z njimi tudi mladega harmonikarja Denisa Novato, ki je bil že takrat mojster na diatonični harmoniki. Ta odločitev se je pokazala za nad vse uspešno, saj so poleg polno zasedenih koncertov v klubu ljudje napolnili tudi ladjo za križarjenje po sydneyskem zalivu z Galiči in Novatom in slovenskimi olimpijskimi športniki, kakor tudi avtobus za izlet z njimi v Hunter Valley, ki se ga ljudje še sedaj spominjajo kot višek lepote in veselja. Posebno uspešen je bil tudi božični koncert na božično popoldne v Klubu Triglav, in pa

**Katarina s prijatelji,
zakoncema Pelcar in Cvetko Berginc.**

silvestrovanje leta 1998/99. Nastopili so tudi v Melbourneu v klubu Jadran in v klubu Ivan Cankar v Geelongu. Galiči so se tako lepo ujeli z našimi ljudmi, da so se kmalu počutili kot naša družina, dobrodošli v domovih naših odbornikov tudi na kasnejših ponovnih obiskih, kot da prihajajo domov.

Na kasnejših obiskih sta Jože in Cita Galič včasih prišla sama, saj so otroci odrasčali, se šolali in imeli svoje interese. Cita je na citrah spremljala Jožetovo petje, včasih pa je Jože predstavil tudi staro umetnost igranja na orglice; igrala sta največ v našem klubu in v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in lepo ju je bilo poslušati.

Kasneje je prišla hčerka Katarina sama in potem je kar ostala v Avstraliji in sedaj jo slišimo redno na slovenski oddaji Radia SBS. V nedeljo, 23. decembra 2018, sta nas spet obiskali Cita Galič in Katarina Van Der Linden in spet smo se zbrali stari prijatelji, da ju pozdravimo v našem klubu.

Kakor vedno, sta tudi tokrat nastopili na 4. adventno nedeljo v Slovenskem misijonu v Merrylandsu, v cerkvi in v cerkveni dvorani po sveti maši in tudi pater Darko je malo zapel z njima.

Hvala, Cita in Katarina, za prijeten obisk in upamo, da vaju bomo še kdaj videli tudi z Jožetom, ko ne bo tako zelo zaposlen. Veseli pa nas, da bomo v kratkem pripravili dobrodošlico tudi Denisu Novatu!

SILVESTROVO

Silvestrovo je eden od praznikov, ko so ljudje trmasto odločeni, da bodo pričakali čas, ko bo ura odbila polnoč in bomo pozdravili novo, mlado leto, pa tudi če se nam oči zapirajo. Tradicionalno smo to pogumno odločitev izpeljali v naših klubih, vse več ljudi pa se odloča, da praznujejo kar doma, da so prisotni tudi vnuki ali celo pravnuki. Tradicionalni BBQ na domačem vrtu postaja vse bolj privlačen, posebno še za vedno večje število naših starih članov, ki nimajo več voznškega dovoljenja, da bi smeli voziti ponoči, ali da bi sploh smeli voziti. To se je poznalo v našem Klubu, pri polnočnici v cerkvi in tudi pri drugih klubih. V Klubu Triglav ne računamo vstopnine in

Cita in Katarina s sinom ter prijatelji.

Prijatelji v pričakovanju leta 2019.

dvorana je bila rezervirana do zadnjega sedeža, na žalost pa se zgodi, da manjše število ljudi potem ne pride, saj jim ni bilo treba nič plačati in nekaj miz je ostalo praznih, potem ko smo jih proti koncu kar veliko odbili, da ni več prostora. Neodgovorni ljudje! Dvorana je bil lepo okrašena in ljudje so začeli prihajati zgodaj, da jim ni bilo treba čakati na večerjo.

Martha Magajna in Eddie David, ki sta sprejemala rezervacije, sta poskrbela, da je vsak gost našel svoj prostor. Z zmanjšanim številom slovenskih obiskovalcev smo se morali prilagoditi okusu velikega števila obiskovalcev vseh različnih narodnosti, ki redno prihajajo v naš Klub in muzikantje so igrali glasbo iz 60', 70' 80' in 90' let, kar bi lahko šteli tudi za glasbo naše mladosti, tudi če ni bilo nobene polke vmes. Sredi večera nas je zabavala plesna skupina s plesi skozi desetletja prejšnjega stoletja in kmalu zatem so nam prinesli kozarce šampanjca, s katerimi smo nazdravili novemu letu 2019 in si ogledali na velikem ekranu ognjemet in sprejem novega leta v Sydneyu.

Izmenjali smo si praznične čestitke, lepe želje in silvestrske poljube s prijatelji in s prijateljsko razpoloženimi znanci v dvorani in že smo bili v novem letu 2019. Srečno!

OBISKALI SO NAS

V začetku meseca decembra 2018 se nam je oglasil Oscar Koren, podpredsednik Slovenskega doma v Torontu. Oscar Koren je res pomembna oseba v slovenski izseljenski skupnosti. V Kanado je prišel leta 1956 in je deset let kasneje že diplomiral na Univerzi v British Columbijii iz matematike in fizike, se zaposlil pri federalni vladi v Ottavi kot meteorolog in končal magisterij iz meteorologije na univerzi v Alberti. V tej stroki je bil zaposlen v Vancouverju, Edmontonu in kot oficir na vojaških bazah, imel je čin letalskega poročnika. Bil je edini Slovenec, ki je delal na meteoroloških postojankah med Inuiti na skrajnem severu Kanade. Kasneje je učil na Norad H.Q. in bil nekaj časa tudi v Washingtonu. Po povratku v Toronto se je povezal s slovensko skupnostjo in bil dalj časa tudi predsednik Slovenskega doma, njegova žena Nora pa je bila tajnica. S soprogo Noro sta bila na poti v Avstralijo in sta želela najti stike s slovensko skupnostjo v Sydneyu in okolici. Njun program

obiskov je bil: preživeti nekaj dni v Sydneyu, nato obiskati Novo Zelandijo in po povratku od tam najti stike s Slovenci. Dogovorili smo se, da bi bilo najbolje, če prideta v nedeljo z vlakom do Merrylandsa in prideta v cerkev Sv. Rafaela k nedeljski sveti maši v nedeljo, 16. decembra 2018, kjer se bomo srečali in po sveti maši šli med Slovence, ki se po maši zbirajo v cerkveni dvorani patra Valerijana Jenka. Tako smo tudi napravili.

V cerkveni dvorani sta se Oscar in njegova soproga Nora, po rodu kanadsko- škotskega porekla, seznanila s patrom Darkom Žnidaršičem, Marijo Anžič, ki je bila na obisku pri nas iz Melbournea **(foto na strani 29)** in številnimi drugimi Slovenci, ki so želeli spoznanja z njima, posebno Oscarjevi rojaki Štajerci, potem ko so izvedeli, da je doma iz Maribora.

Ko je prišel čas za kosilo, sva z možem Lojzetom odpeljala goste v Klub Triglav, kjer jih je pričakalo nekaj Slovencev iz Triglava, med njimi Emiljan Kukovec, bivši predsednik Kluba Triglav in Štajerc iz bližine Maribora, še več odbornikov kluba in pa gostja - kanadska Slovenka iz mesta Vancouver. Tako smo našli med kosilom in po kosilu veliko snovi za pogovor, saj smo imeli zelo podobne izkušnje pri organiziranju slovenske skupnosti daleč od doma, težave zaradi staranja članstva in asimilacije mlajših generacij in iz tega izvirajoče počasno zamiranje naših organizacij.

Po kosilu in ogledu kluba, balinišč in igrišč smo jih odpeljali na Slovensko društvo

Sydney, kjer je bil na ta dan tudi ples in smo računali, da se bosta Oscar in Nora lahko srečala še z drugimi rojaki.

Na Slovenskem društvu Sydney so nas lepo pričakali, posebno predsednik g. Šernek s soprogo Ano, ki je Oscarju takoj povedala, da je bilo njeno dekleško ime tudi Koren in sta potem še nekaj časa ugibali, če nista mogoče v daljnem sorodstvu. Postregli so nas z domačim pecivom in kavico, pridružili so se tudi drugi odborniki in drugi rojaki, ki so že slišali, da imamo pomembne ljudi na obisku. Prisedla sta tudi dva mlada Slovenca iz domovine, ki sta prišla na krajši obisk in ogled Avstralije.

Po ogledu kluba in daljših pogovorih z rojaki smo jih odpeljali nazaj na železniško postajo in se poslovili od zanimivega rojaka in ljubeznive soproge in jima zaželeli srečno pot nazaj v mrzlo Kanado.

NA BALINIŠČIH

KLUBA TRIGLAV - BOŽIČNI ČAS

Praznično vzdušje so v naših klubih in baliniščih prične že na začetku meseca decembra. Na baliniščih Kluba Triglav smo se zbrali že v sredo, 30. novembra 2018 in okrasili balinišča z bleščečimi barvastimi kitami, snežinkami, ki nas spominjajo na božične dneve v daljni Sloveniji in božičnimi drevesci. Odborniki balinarske sekcije so prijeli za delo in do trenutka, ko so se balinarji pričeli zbirati za popoldansko tekmovanje, je bilo vse opravljeno: balinišča ravna in uglajena, kot da bi jih zravnali z likalnikom, stene in ograje pa okrašene

Obiskovalci pri Cankarjevem spomeniku, Triglav Mounties: Mirko Lukežič in Martina Colnar, Dora in Emil Hrvatin, Nora in Oscar Koren, Martha in Lojze Magajna ter Jessica in Emiljan Kukovec.

z zelenimi, rdečimi, zlatimi in srebrnimi barvami, ki so prinesle nasmeh na obraze vseh, ki so prihajali v balinarski paviljon.

“SPECIAL OLYMPICS “ BALINARJI SKUPINE Z DAWN SYNDROMOM petek, 30. novembra 2018

Že nekaj let se na naših balinišcih enkrat mesečno zbirajo mladi športniki z Dawn Syndromom, skupina, ki je že večkrat sodelovala tudi na Specialni olimpiadi po svetu. Mladi ljudje pridejo k nam v spremstvu staršev najprej na večerjo v našo restavracijo Trigs, nato pa prebijejo z velikim veseljem nekaj živahnih uric na balinišcih.

MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEV POKAL Sobota, 1. decembra 2018

Spet je leto naokrog in prišel je Cankarjev dan, posvečen spominu na slovenskega pisatelja in pesnika, katerega doprsni kip, darilo Slovenske izseljenske matice, krasi dvorišče Kluba Triglav Mounties. Triglavski balinarji vsako leto praznujejo ta kulturni praznik z balinarskim tekmovanjem za Cankarjev pokal, katerega krasi slika Ivana Cankarja - prav tako darilo Slovenske izseljenske matice leta 1982. Na to tekmovanje povabimo tudi balinarje iz drugih slovenskih klubov, kot so SD Sydney, Planica Wollongong in Slovenski klub Canberra. Žal pa se število športnikov iz posameznih klubov vse bolj manjša, največ zaradi zdravstvenih razlogov, smo pa veseli vsakega, ki pride na celodnevno tekmovanje. Letos so prišli poleg domačih triglavskih balinarjev tekmovalci iz Planice Wollongong in SD Sydney. Kakor je že stara navada, so

**Na Slovenskem
društvu Sydney:
Ana Šernek, Oscar in
Nora Koren, Martha
Magajna, Vlado Čeh,
Lojze Magajna ter
predsednik SD Sydney
Štefan Šernek.**

gospodinje balinarke prinesle s seboj veliko domačega peciva za dopoldanski prigrizek h kavi ali čaju.

Tekmovanje je poleg tekmovalcev privabilo tudi prijatelje in podporne člane, ki so prišli spodbujati svoja moštva. Še posebno smo bili veseli muzikantov, s katerimi smo zapeli poskočne pesmi v vsaj treh jezikih. Popoldne smo odigrali še tretjo tekmo in finale, nato je balinarski predsednik Tone Uršič podelil nagrade.

Prvo mesto sta dobila Emil Hrvatin in Silvano Brentin. Drugo mesto sta zasedla Marta Tomšič in Tony Saija. Tretje mesto sta zasedla Dora Hrvatin in Luciano Brentin. Četrto mesto sta dobila Silvo Franca in Connie Saija.

Po končanem tekmovanju smo se zbrali v dvorani na večerji in pogovoru. Dogovorili smo se, da bo naše naslednje srečanje na balinišcih Slovenskega društva Sydney v nedeljo, 3. februarja 2019, ko bomo igrali za Prešernov pokal. Poslovili smo se po napornem dnevu in zaželeli drug drugemu blagoslovljen božič in zdravo, srečno in zadovoljno novo leto 2019.

KONCERT DENISA NOVATA V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES nedelja, 10. februar 2019 Poroča Peter Krobe

V Avstralijo prihaja Denis Novato, svetovni prvak na diatonični harmoniki, ki je natanko pred dvajsetimi leti, takrat v sestavi ansambla družine Galič, prvič nastopil v Klubu Triglav. Tudi tokrat ne prihaja sam, spremljal ga bo njegov dolgoletni prijatelj John Ferfolja, pevec in kitarist iz Kanade. V Sydney-u bosta dva

koncerta, v soboto 9. februarja v Klubu Italia, in v nedeljo, 10. februarja od dvanajste do šeste ure popoldne, v Klubu Triglav Mounties. Denis je bil zelo vesel predloga, da bi se mu pridružil tudi kateri od lokalnih harmonikarjev, ki še igrajo na diatonično harmoniko ali button box, da bi skupaj zaigrali nekaj pesmi. Predlagal je tri skladbe; V dolini tihi, Na Golici in Po dekle. Več bomo lahko pisali v prihodnjih Mislih, saj so te bile že v tednu pred tem dogodkom v tiskarni.

SREČANJE PREDSTAVNIKOV VSEH ORGANIZACIJ NSW V KLUBU TRIGLAV, 30.01.2019

Na pobudo Petra Krobe-ja so se v Klubu Triglav sestali predstavniki vseh organizacij NSW z glavno tajnico Združenja Slovenska izseljenska matica, gospo Jasmino Ilič Draković. Glavna tema je bila predstavitev sedanjega dela SIM in predstavitev dela organizacij v NSW. **Na fotografiji z leve na desno:** Tanja Smrdel, urednica slovenskega programa na Radiu SBS; Marija Grosman, predsednica društva Tivoli Newcastle; častni konzul RS za NSW, Anthony Tomažin z ženo Tatjano; Emil Grosman; Jeni in Fredi Brežnik, bivši častni generalni konzul RS za NSW; Branko Fabjančič, član odbora Kluba Triglav; Jasmina Ilič Draković SIM; Ivica in Peter Krobe, predsednik odbora pri Klubu Triglav; Ivan Rudolf, predsednik Kluba Planica iz Wollongonga z ženo Marinko; Walter Šuber, član Sveta za

Slovence po svetu pri Vladi RS; pater Darko Žnidaršič OFM, voditelj Misijona sv. Rafaela v Merrylandsu; Mark Stariha, vice konzul RS za NSW; Lojze Magajna, glavni sodnik za balinanje in Martha Magajna, predsednica HASA in organizatorica balinarjev pri Klubu Triglav.

KLUB TRIGLAV MOUNTIES - DRUŽABNI PROGRAM ZA LETO 2019

Nedelja, 10. februar: od 12. ure (opoldne) dalje VALENTINOV PLES z Denisom Novatom, svetovnim prvakom na diatonični harmoniki.

Nedelja, 17. marec: Mesečni ples.

Četrtek, 25. april: ANZAC DAY, balinanje za Anzac pokal, svečanost in polaganje venca ob 5. uri popoldne.

Nedelja, 12. maj: MATERINSKI DAN, svečano kosilo - CJ - glasba.

Nedelja, 16. junij: DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE, podelitev priznanj slovenske skupnosti za leto 2018.

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Mirko Cuderman

Stopili smo že v novo leto 2019. Vsako leto nam prinese kaj novega. V Mislih je društvena kronika še najbolj razvidna, saj so nas Misli spremljale od vsega začetka do danes. Na žalost se v naši slovenski skupnosti (zaradi staranja) najbolj opazi vedno manjša udeležba pri srečanjih v društvu Planinka.

Pred leti smo imeli društveno glasilo Glas Planinke, ki nas je obveščalo in vabilo na prireditve. Skupaj s slovensko radijsko oddajo na 4EB smo bili vedno dobro obveščeni o vsem, kar se je dogajalo med nami. Sedaj mi je predsednik Tone Brožič sporočil, da se pred vsakim srečanjem

najrajši osebno posluhuje telefona, ker le tako dobi idejo, koliko nas pride skupaj. Tone pravi, da če jih ne dobi vsaj 12, potem piknik odpade. Zato imamo odslej piknike le ob prilikah, ko nas je zadosti zbranih.

Naslednje srečanje na društvu PLANINKA bo v nedeljo 3. marca 2019. Takrat nas bo obiskal naš poznani pater Darko Žnidaršič iz Sydneya in bo za nas daroval **slovensko sveto mašo ob 10.30 dopoldne. Po maši bo kosilo.**

Naš kolesar Eddie veliko potuje s kolesom po Avstraliji. Nedavno me je presenetil s sliko velikega kovinskega pajaca (gnome, garden figure), ki je ob cesti PENINSULA Link, Melbourne. To mojstrsko delo že od daleč pade v oči vsakemu mimoidočemu, saj meri 9 metrov v višino. Eddie si je od blizu ogledal to mojstrovino, ki jo je naredil naš rojak, Ljubljčan Gregor Kregar, ki sedaj živi na Novi Zelandiji. Kip pajaca je izdelan iz bleščečega nerjavečega jekla (stainless steel) in sedaj krasi avstralsko panoramo (*fotografija levo*).

Več lahko najdete na internetu oz. Google pod imenom Gregor Kregar.

Nevenka Golc – Clarke, naša častna konzulka, mi je sporočila, da nas namerava obiskati slovenski veleposlanik H. E. Jurij Rifelj v nedeljo, 3. marca 2019, ob 12.00 uri v dvorani društva Planinka. Imeli bomo pri skupnem kosilu priliko spoznati našega novega prijaznega veleposlanika. Upajmo, da se nas bo ta dan čim več zbralo skupaj. Po skupnem kosilu namerava g. veleposlanik obiskati še Senior Slovenian Club v Ashmorju in nato po možnosti še društvo Lipa. Sedaj smo v času priprav na **Svetovni dan molitve 2019**, kjer bo letos Slovenija predstavljena v ospredju. Vsako leto izberejo drugo državo. Molitveni program v obliki knjižice je že izdan z geslom "COME – EVERYTHING IS READY", kjer je Slovenija že lepo predstavljena. Svetovni dan molitve je ekumensko gibanje, ki ga vodijo

krščanske ženske in so ga podprle skupno s katoliško cerkvijo vse krščanske cerkve tukaj: www.worlddayofprayeraustralia.org Izbranih je več cerkva širom Avstralije, kjer so bo vršil svetovni dan molitve. V naši Marijini cerkvi v Woodfordu bo v petek, 1. marca letos. **Osrednji dogodek slovenske skupnosti pa bo v soboto, 2. marca 2019, ob 14. uri v St Paul's Cathedral Presbyterian Church, 43 St Pauls Terrace, Brisbane.** Dogodek bo organiziralo Društvo za slovenski jezik in kulturo, ki hkrati vabi vse Slovence, da se pridružijo tako organizaciji kakor tudi

Pismo iz North Queenslanda

Marica Vogrinčič

Zopet se oglašam iz vročega Queenslanda; danes, 29. novembra 2018, je 38 stopinj, včeraj 42. Obljubila sem vam, da pošljem nekaj več podatkov o pokojnem Milanu.

MILAN ŠTRASBERGER je umrl 14. novembra 2018 na svojem domu v kraju Silkwood. Rojen je bil 27. maja 1939 v vasi Orešje pri Šmarjeti, okraj Novo mesto. V Avstralijo je prispel 22. decembra 1952 na ladji Toscana. Iz Bonegille se je napotil v Newcastle, kjer se je zaposlil v BHP. Že pred odhodom se je spoznal z Leotom Vogrinčičem in sta ostala prijatelja; oba sta takrat stanovala pri Emilu in Mariji Grosman v Newcastlu. Milan se je poročil z Anico Podgorelec in odpotovala sta na sever za boljšim zaslužkom. Z mojim možem Leotom sta s težkim delom ustanovila posestvo sladkornega trsa (sugar cane) in to obdelovala vsak dan več kot 40 let; gojila sta tudi ananas in ljubenice. Milan je imel kar precej prometnih nesreč v svojem življenju. Zadnji dve leti je polagoma pešal. Sin Cary

dogodku. To bo lepa prilika, da se Slovenija lahko lepo in dostojno predstavi tukajšnjemu svetu. V Brisbaneu je več različnih cerkva, kjer se bo vršilo ekumensko srečanje s slovensko predstavitvijo in bi organizatorji želeli čim več rojakov navzočih, ki bi predstavljali naš narod, po možnosti v narodnih nošah in s slovensko potico. Za več informacij in za sodelovanje na osrednjem dogodku v St Paul's Church se obrnite na predsednico društva Nevenko Golc-Clarke, 07 5438 1881, ali slovenianlanguage.qld@gmail.com

in hčerka Tanya sta ljubeznivo gledala nanj, vendar je končno podlegel pljučnici. Hvala Bogu, da ni dosti trpel. Milan je imel veliko prijateljev, kar se je videlo na njegovi zadnji poti. Pogrebna maša je bila 20. novembra v kraju Innisfail. Caryjevi in Tanyini družini so se pridružili vnuki in pravnuki. Po Milanovi želji so telo kremirali, pepel pa bodo potresli na maminem grobu v Šmarjeti.

Hvala Marici Vogrinčič za dopolnjeno sporočilo in pozdrav na sever Queenslanda, kjer so imeli koncem januarja in v začetku februarja 2019 ciklon z močnim vetrom, dežjem in poplavami stoletja. Sredi Avstralije pa suša in po mnogih predelih gozdni požari, še po Tasmaniji. V drugi polovici januarja 2019 smo imeli v Melbourneu kar +45 stopinj Celzija. Ampak, hvala Bogu, pri nas ta vročina traja le dva ali tri dni, potem pa komaj čakamo na južni veter, da nas pohladi.
p. Ciril

Prvi korak v novo leto

**Kakor vsa leta pred teboj si se nežno rodilo na vzhodu,
se počasi ozrlo od juga na sever in se napotilo proti zahodu.
Željno so te pričakovali budni in nežno sprejeli prebujeni.**

**Strah noči je prešel
in hladne meglene zavese so se začele raztapljati v toploti sončnih žarkov.
Koliko dobrih želja in plemenitih besed je bilo položeno v to jutro
na začetek novega dne in novega leta.**

Na prvo stran in v prvi korak, katerega pot je ljubezen.

Tina Rot

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Slovenian Mission Adelaide

POGLED NAZAJ

Zaključek »starega« cerkvenega in koledarskega leta prinese tudi začetek »novega«, tako enega, kot drugega. V praznovanju Cerkve pa prinese tudi adventni čas in božično praznovanje, za nas pa letos tudi nekaj **zaključek jubilejnega leta praznovanja 35-letnice blagoslovitve naše cerkve**. V nas še vedno odmeva obisk ljubljanskega nadškofa p. Stanislava Zoreta OFM in provinciala slovenskih frančiškanov p. Marjana Čudna OFM, ki sta bila za to priložnost med nami in vodila slovesnost, še posebej v tistih, ki sta jih imela priložnost osebno srečati, ali ob obisku ali v cerkvi oz. v dvoranci.

Mesec november smo pričeli s praznikom vseh svetih in dnevom spomina na naše pokojne. Vsebina je namenjena tako živim, kot mrtvim: vsak izmed nas je poklican k svetosti v tem življenju, ki ga živimo tukaj in sedaj, dokler popolnosti te svetosti po smrti ne dosežemo v Božjem kraljestvu v nebesih. V tem upanju pa molimo tudi za naše drage rajne, saj ne mi in ne oni te svetosti ne moremo doseči sami, ampak samo v moči Božjega usmiljenja in odpuščanja.

Tako se mesec spomina in molitve za naše rajne zaključi s **praznikom Kristusa Kralja vesoljstva**, nedeljo pozneje pa pričnemo **adventni čas priprave na praznovanje božične skrivnosti**, ko se prepletata misli na Kristusov zgodovinski prihod pred več kot 2000 leti in na njegov končni prihod

na svet oz. naš prihod pred njegovo obličje. Sveče, ki jih prižigamo na adventnem vencu, so znamenje našega pričakovanja, naše čuječnosti in pripravljenosti, ter da je tudi v naši notranjosti vedno svetleje.

Hvala Angeli Dodič, ki je pripravila adventni venec, cerkve in oltarja pa v adventu in postu ne krasimo s cvetjem (razen za praznike in na cvetno nedeljo), da nas to tudi dodatno usmerja k pozornosti na našo notranjo pripravo in da potem bolj začutimo prazničnost, ko je cerkev spet okrašena za božič oz. veliko noč. Angeli tudi hvala za pripravo skupnega kosila na 1. decembrsko ter 1. februarско nedeljo; **hvala vsem, ki ji pri kosilih pomagate**, vsem, ki prinesete solate, pecivo in dobrote za tombolo – ter seveda vsem, ki se kosil udeležite. Tudi na tak način dobimo nekaj dodatnih denarnih sredstev, ki jih potrebujemo za delovanje našega misijona. Ker smo očitno »*pridni*« in ker je to znano

tudi v nebesih, nas je to nedeljo **obiskal Miklavž**, da je lahko to »*pridnost*« videl na lastne oči in gotovo o njej poročal v nebesih. Miklavž, upam, da bomo še naprej tako pridni in da se vidimo tudi prihodnje leto. Bog povrni vsem!

K maši smo se zbrali tudi na **4. adventno nedeljo**, 23. decembra. Ko sem prišel v Adelaido, so bile jaslice že pripravljene, saj je bil naslednji dan že sveti večer. Šele takrat smo na jaslicah in na drevesčkih prižgali lučke. **Hvala Ivanu Legiša, Justi Bole, Danilu Kreseviču in Matiju Polajžarju, ki so jaslice pripravili, hvala pa tudi vsem, ki se skozi vse leto razvrstite, da pod vodstvom Danila Kreseviča cerkev očistite in pripravite za naše bogoslužje.**

Božično praznovanje smo pričeli z **zgodnjo polnočnico na sveti večer** ob 9. uri. Na začetku smo z otroki slovesno prinesli »Ježuščka« v cerkev ter kipec pred jaslicami blagoslovili. Blagoslovili smo tudi kipce, ki smo jih prinesli, da jih položimo v naše domače jaslice. Ko smo ga položili v jaslice, smo blagoslovili še jaslice in molili, da bi pogled na jaslice in premišljevanje Jezusovega prihoda na svet v nas poživljalo upanje, da bi tudi mi postajali vedno bolj »*Božji*«. **Hvala Rebeci Baxter, ki je z otroki pripravila pesmico, da so jo zapeli novorojenemu Jezusu.**

Božično skrivnost smo seveda počastili tudi s slovesno mašo na sam božični praznik. Božično praznovanje se nadaljuje še nadaljnjih sedem dni, kar predstavlja tako imenovano »*božično osmino*«. Naslednji dan smo praznovali **praznik sv. Štefana**, prvega mučenca Cerkve, spomnili pa smo se tudi **dneva slovenske samostojnosti in enotnosti**. To je dan, na katerega so bili leta 1990 razglašeni rezultati plebiscita, na katerem se je velika večina prebivalcev Slovenije odločila za življenje v svobodni in samostojni državi Sloveniji. **Zbrane je nagovoril in nam čestital častni konzul Republike Slovenije za Južno Avstralijo, g. Jadran Vatovec.** Hvala!

V sredo je bila na sporedu tudi božična oddaja, ki jo pripravljam v imenu našega verskega središča.

Hvala vodstvu slovenskega radia za to priložnost, da vas lahko ob praznikih nagovorim tudi na tak način, še posebej tiste, ki ne morete več v našo cerkev ali Slovenski klub. Slovenskim oddajam na **Radiu 5EBI** lahko prisluhnete na **FM valovih na 103,1Mhz** vsako sredo od 7.00 do 7.30 zvečer in vsako nedeljo od 2.00 do 2.30 popoldne. Božično voščilo je bilo tudi na slovenski oddaji **Radia SBS**, ki oddaja za vso Avstralijo. Slovenska enourna oddaja je na sporedu vsako soboto ob 12.00 opoldne in jo lahko v Adelaidi poslušate v digitalni obliki na SBS Radio1, ki ga najdete na digitalnih radijskih sprejemnikih ter tudi na televizijah. Preko spletne (internetne) strani SBS radia lahko oddajo poslušate pol ure prej, to je ob 11.30 dopoldne, ko je predvajana v Sydneyju in Melbournu.

Nedelja v božični osmini je praznik Svete Družine (če je božič na nedeljo, pa 30. decembra). Sveta Družina je zavetnice našega misijona in naše cerkve. Letos smo na ta dan zaključili jubilejno leto praznovanja 35-letnice naše cerkve in se Bogu ter Sveti Družini iskreno zahvalili za vse dobro, kar prejemamo po delovanju slovenskega misijona v Adelaidi. Pri slovesni maši smo **blagoslovili mlajše družine z otroki**, ki jih je bilo nekaj prisotnih – kakšno nedeljo se zgodi, da ni prisotna nobena mlajša družina. Seveda smo pa prosili Božjega blagoslova za vse naše družine in za naša slovensko družino, ki se zbiramo v tem našem skupnem Božjem hramu in/ali tudi v Slovenskem klubu.

Božično praznovanje se je nadaljevalo 1. januarja 2019, ko v cerkvi praznujemo **praznik Marije, Božje Matere**, prosimo Božjega blagoslova ob **začetku novega koledarskega leta** ter obeležujemo **svetovni dan miru**. Letošnja papeževa poslanica za to priložnost nosi naslov **»Dobra politika je v službi miru«**. S **praznikom Gospodovega razglasenja ali svetih Treh Kraljev** pa smo to ožje božično praznovanje zaključili. Po maši smo blagoslovili **»trikraljevsko vodo«**, s katero smo pokropili naše domove in stanovanja ter tako prosili Božjega blagoslova za nas in naše družine. Zadnji praznik, ki se navezuje na božič, pa je **praznik Jezusovega darovanja ali svečnica**, 2. februarja – ker se pa običajno zbiramo pri maši ob petkih, smo ga praznovali že dan prej, ko je bil tudi prvi petek v februarju. Blagoslovili in prižgali smo sveče ter tako pokazali, da hočemo tudi mi iti Kristusu naproti.

Prijeten spomin na obisk nadškofa Stanislava Zoreta in provinciala p. Marjana Čudna pri Štefanu in Zinki Kolman ter Marti Zrim. Čestitke Marti za 90!

K maši v naši cerkvi smo se zbrali na zadnjo nedeljo v mesecu, 27. januarja. V razmišljanjih in v molitvah smo se ustavili ob zaključku **molitvene osmine za edinstvo kristjanov**, ki se je zaključila na praznik spreobrnitve apostola Pavla, 25. januarja, ob **svetopisemski nedelji**, ki jo Cerkev v Sloveniji obeležuje na zadnjo nedeljo v januarju, v počastitev **dneva Avstralije**, ki je bil dan prej, pa smo po obhajilu zapeli avstralsko himno. Bogu hvala za deželo, ki je tolikim, tudi našim rojakom, dala nove priložnosti za spodobno in mirno življenje!

V nedeljo, 3. februarja smo se s krajšo proslavo, z recitiranjem nekaj pesmi ter petjem slovenske himne spomnili **slovenskega kulturnega praznika**, ki ga praznujemo 8. februarja, na obletnico smrti enega največjih slovenskih pesnikov, Franceta Prešerna.

Ob praznikih sem obiskal tudi več bolnikov. Obiskal sem vse, za katere sem vedel ali predvideval, da si mojega obiska želijo in da želijo prejeti zakramente, mnoge obiščem vsak mesec. Nekaj sem jih obiskal na sam božič, da se je Jezus na ta dan pri njih tudi **»zakramentalno«** rodil. **Prosim, sporočite mi, če želite, da vas obiščem, mesečno ali občasno, oz. opozorite in vprašajte bolne in ostarele, če si želijo mojega obiska**

ter mi sporočite. Z veseljem jih bom obiskal, saj to postaja vse pomembnejši in vse večji del mojega dela. Ob obisku jim povem, kaj se dogaja v naši cerkvi in v naši skupnosti, oni pa običajno naročijo pozdrave, ki jih potem ob nedeljah izročim skupnosti. Za našo skupnost pa darujejo tudi svoje starostne in bolezenske težave. **Bog Vam povrni, dragi bolniki!**

Praznovali smo tudi **nekaj pomembnih rojstnih dnevorov – vsaj trije od njih so bili častitljive 90-letnice.**

Praznovali so: **Tončka Kostaš**, ki jo obiskujem mesečno na njenem domu - **foto levo**, **Marta Zrim**, ki jo

obiščem občasno na njenem domu v Old Noarlungi, včasih pride tudi v našo cerkev, ali pa gre v tamkajšnjo in **Francka Wetzel**, ki je redna obiskovalka naše cerkve, saj jo ob nedeljah pripeljejo njeni domači, k maši med tednom pa Rosemary Poklar.

Albina in Branko Kalc sta z zahvalno sveto mašo na praznik Svete Družine, 30. decembra 2018, v krogu naše slovenske in svoje domače družine praznovala **60-letnico zakona, biserno poroko.**

Iskrene čestitke za vaše visoke ter lepe jubileje in Bog Vas živi!

POGLED NAPREJ

Če se ozremo v prihodnost, naj najprej omenim **Svetovni dan molitve, ki bo potekal v petek 1. marca**. Nam je ta dan morda malo manj znan in poznan – tudi sam sem tokrat o njem slišal prvič. Poteka vsako leto na prvi petek v marcu. Njegovi začetki segajo v leto 1887, ko je zanj dala pobudo Mary Ellen Fairchild James iz New Yorka. Gre za molitveno pobudo žena krščanskih cerkva, ki se je v tridesetih letih prejšnjega stoletja razširila po vsem svetu. Po 2. vatikanskem koncilu so se ji pridružile tudi žene Katoliške Cerkve.

Glavni odbor v New Yorku vsako leto izbere eno državo sveta, za katero se moli in kjer pripravijo molitev, ki se potem prevede za vse druge države. **Letos je to Slovenija**, zato smo bili tudi opozorjeni na to pobudo. Članica južnoavstralskega odbora me je namreč prosila, da jim pomagam izbrati cerkveno ustanovo v Sloveniji, ki se ukvarja z delom z otroki in ki bi ji namenili svojo denarno pomoč. Predlagal sem **Ustanovo Anin sklad**, ki v Sloveniji nudi pomoč družinam z več otroki in s katero smo navezali

Albina in Branko Kalc s svojo družino in p. Davidom na praznovanju biserne poroke.

Francka Wetzel - tretja z leve, je praznovala 90-letnico s svojo družino in prijatelji.

stike. Molitev poteka v mnogih krščanskih cerkvah, tudi v Adelaidi in njeni okolici. Seznam najdete na spletni strani južno-avstralskega odbora:

<http://www.worlddayofprayeraustralia.org/locate-a-service/>

Na seznamu ni nobene katoliške cerkve v Adelaidi, so pa na seznamu katoliške cerkve v bolj oddaljenih krajih, kot recimo Ardrossan, Barossa Valley, Bordertown, Cleve, Kangaroo Island, Streaky Bay. **Poiščite najbližjo cerkev, tudi če ni katoliška, in se molitve po možnosti udeležite.**

Tudi v cerkvi sem pri maši omenil, da je bil **naš bivši nadškof Philip Wilson, ki nas je rad in večkrat obiskal ter za nas maševal, končno oproščen obtožb** glede prikrivanja obtožb o zlorabi otrok. Po njegovi odpovedi vodstvu adelajdske nadškofije lanskega junija oz. julija, je začasno upravo škofije prevzel škof iz Port Pirie, Gregory O'Kelly. Ker je tudi sam zaradi dopolnitve 75 let avgusta 2016 podal svetemu očetu odpoved vodstva njegove škofije, nas poziva, da verniki obeh škofij molimo za imenovanje novih škofov. Upamo, da to stanje ne bo trajalo dolgo in da bosta tudi naši dve škofiji kmalu v polnosti zaživele z novim vodstvom.

MAŠE V NAŠI CERKVI (vedno ob 10. uri dopoldne, razen na veliki četrtek, veliki petek in veliko soboto, kot je objavljeno spodaj):

Nedelja 24. februar: 7. nedelja med letom; petek 1. marec: prvi petek; nedelja 3. marec: 8. nedelja med letom; sredo 6. marec: pepelnica (dan strogega posta); nedelja 24. marec: 3. postna nedelja; nedelja 31. marec: 4. postna nedelja; petek 5. april: prvi petek; nedelja 7. april: 5. postna (tiha) nedelja; nedelja 14. april: cvetna nedelja; 18. april: veliki četrtek ob 6. uri zvečer; 19. april: veliki petek ob 3. uri popoldne; 20. april: velika sobota: blagoslov velikonočnih

jedil ob 3. uri popoldne, velikonočna vigilijska ob 6. uri zvečer; 21. april: **VELIKA NOČ KRISTUSOVEGA VSTAJENJA** – vstajenjska procesija in maša; 22. april: velikonočni ponedeljek; 3. maj: prvi petek v mesecu, začetek šmarnic; ...

NAŠA POKOJNA

JOŽE (JOE) JEREBICA je umrl 8. decembra 2018 v Royal Hospital v Adelaidi. Rojen je bil 19. marca 1932 v Krkavčah v Slovenski Istri kot osmi od devetih otrok – vsi so že pokojni. Odraščal je doma, kot mlad doživljal italijanski fašizem in drugo svetovno vojno. Po vojni je postal miličnik in se leta 1952 poročil s Cilko Ivančič, ki je bila doma iz vasi Golac. Čeprav so imeli miličniki takrat pri oblasteh veljavo oz. so bili oblast, on ni bil v tem delu zadovoljen. Leta 1956 je družina odšla v Trst, naslednjega leta pa so prišli v Avstralijo in nekaj časa živeli pri ženini sestri in njenemu možu, pri Gojakovih, a kmalu so si ustvarili svoj dom. Hčerka Dinka je bila rojena še v Sloveniji, Margaret pa tukaj, v Avstraliji. V začetku je delal kot varilec, pozneje pa je pričel s svojim podjetjem za prevažanje kamenja in se s 65 leti upokojil. Pred desetimi leti je umrla žena Cilka, kar je družino močno pretreslo, a je čas posvečal mladim in svoji slovenski družbi v Slovenskem klubu. Pred pol leta je zbolel in bil še posebej zadnje tri mesece precej v bolnišnici. Tam sem ga nekaj dni pred smrtjo obiskal in mu podelil zakramente. Ker je bil pevec, smo skupaj zapeli *Češčena si, Marija, ... ko bo zadnja ura bila, Marija prid' po nas*. Na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2018, se mu je ta prošnja izpolnila in se je naši Nebeški Materi, kot upamo, pridružil v kraljestvu njenega Sina, v katerega je veroval in upal tukaj na zemlji. Pogrebno mašo v naši cerkvi smo imeli 14. decembra in ga po maši pospremili na pokopališče Centennial Park, kjer že počiva njegova pokojna žena Cilka. Sožalje hčerkama Dinki in Margaret ter njunima družinama, ki jim je bil Jože nono in bis-nono. Jože, počivajte v miru!

MARJAN PISTOR je umrl 29. decembra 2018 na svojem domu v West Beach v Adelaidi. Rojen je bil 5. marca 1938 v Mariboru kot eden od petih otrok staršema Manfredu in Matildi. Tam je odraščal in hodil v šolo, štirinajstleten pa je

leta 1952 pobegnil v Avstrijo. Pet let pozneje je prišel v Avstralijo in živel v Sydneyju, kjer je v hostlu srečal svojo bodočo ženo Karen, ki je v Avstralijo prišla iz Nemčije. Leta 1960 sta se v Melbournu poročila in živela med Sydneyjem in Melbournom, kjer je Marjan delal na različnih delovnih mestih po tovarnah. Najprej so v šestdesetih letih prišli v Adelaido za tri leta, pozneje pa so se v Adelaidi ustalili. Leta 1961 se jima je rodil sin Ricky, naslednje leto hčerka Sonja in leta 1969 še sin David, ki je pa umrl leta 2007. Za njim danes žaluje poleg žene

SLOVENCİ NA SVETOVNEM DNEVU MLADIH

Srečanja v Panami predzadnji teden v januarju 2019 se je udeležilo tudi 24 mladih iz Slovenije in šest duhovnih spremljevalcev pod vodstvom nadškofa Alojzija Cvikla. Slednji je za slovensko skupino pripravil tri kateheze, v katerih je izhajal iz Marijinih besed: „Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!“ Z mladimi je razmišljal, kaj ob Marijinem zgledu pomeni biti na razpolago, kaj pomeni biti kristjan danes in kako odgovarjati na Božje povabilo. V tem duhu je izzvenela tudi sklepna misel papeža Frančiška na svetovnem dnevu mladim v Panami, ko jih je povabil, naj ne razmišljajo o načrtih za prihodnost, ampak naj že ta trenutek zaživijo v polnosti. Mladi niso prihodnost ampak sedanost, je poudaril papež, zato naj bodo pozitiven izziv današnjemu svetu. Udeležence iz Slovenije so navdušili gostoljubnost domačinov, živa latinskoameriška Cerkev, sproščenost pri bogoslužnih srečanjih, množica mladih, papeževe besede ... Prihodnji svetovni dan mladih bo leta 2022 v Lizboni.

SVETO LETO OB PRIKLJUČITVI PREKMURJA

Soboški škof Peter Štumpf je pri maši za domovino ob dnevu samostojnosti in enotnosti, 26. decembra 2018, spomnil na obhajanje 100. obletnice priključitve

ter sina in hčerke tudi 13 vnukov in vnukinj, 14 pravnukov oz. pravnukinj, dve sestri, ena v Mariboru in druga v Nemčiji ter nečaki in nečakinje v Sloveniji. Pogrebno mašo zanj smo obhajali v naši cerkvi 4. januarja 2019, po maši pa je bilo njegovo telo odpeljano na upepelitev: del bo položen v grob na pokopališču Enfield, kjer počiva njun sin David, del pa bo položen v družinsko grobnico v Mariboru, kjer počivajo njegovi starši. Sožalje njegovi družini, pokojni Marjan pa naj počiva v miru!

pater David

prekmurskih Slovencev k matičnemu narodu in napovedal nekakšno sveto leto za soboško škofijo. Po njegovih besedah politično oko v dogajanju pred sto leti vidi zgolj narodnostni osamosvojitveni proces, ki se je zgodil po prvi svetovni vojni. A ob tem ne moremo prezreti prizadevanja takratnih slovenskih katoliških duhovnikov, da bi ljudem poleg narodne identitete ohranili tudi katoliško vero. V sebi so nosili Kristusovo misel, ki ljudi vodi do svobode v Kristusu, je dejal škof Štumpf. Imeli so globok uvid v nevarnost za slovenskega človeka v Prekmurju. Nacionalistični liberalizem, ki je zajel tudi nekatere madžarske škofije ter boljše vizem, ki je iz Rusije pljuskal v naše kraje - vsak po svoje sta grozila, da bosta prekmurskim ljudem uničila krščansko in slovensko istovetnost. Prekmurski slovenski duhovniki so zato videli rešitev v slovenstvu, ki je imelo svoje korenine v svetih bratih Cirilu in Metodu. Zato so si prizadevali, da bi prekmurski Slovenci bili pridruženi matičnemu narodu, kjer bi lahko živeli Božjo poklicanost slovenstva. Kot je še dejal škof Peter Štumpf, bo leto 2019 za soboško škofijo nekakšno „sveto leto“. Med dogodki, ki ga bodo zaznamovali, je na prvem mestu maša v Beltincih 17. avgusta 2019 ob 100. obletnici vzpostavitve civilne oblasti v Prekmurju, s somaševanjem slovenskih škofov. Sledil bo simpozij v Murski Soboti, ki ga za 13. november pripravlja teološka

fakulteta. Sem sodijo tudi nagovori duhovnikov po župnijah vsako drugo nedeljo v mesecu od januarja do julija. V pomoč jim je knjižica Skupaj čez zlati most, avtorja Lojzeta Kozarja mlajšega.

FRANČIŠKOVE RELIKVIJE NA BREZJAH

V frančiškanski provinci Svetega križa so se odločili za molitveno pobudo za duhovne poklice. Od lanskega oktobra do letošnjega velikega tedna po župnijah, ki jih vodijo, romajo relikvije sv. Frančiška Asiškega. Pobudo je dal svet za duhovne poklice z namenom, da bi v provinci poživili molitev za redovne poklice. Relikvije, ki so iz samostana v Kamniku, v skupnosti sprejmejo ob sredah zvečer, ko se jim pri maši pridruži provincial ali kdo drug iz vodstva province. Zatam se v cerkvi ves teden vrstijo molitve, nagovori in kateheze na temo duhovnih poklicev. Nato relikvije sprejme drug samostan. Pri Mariji Pomagaj na Brezjah so relikvije sprejeli 23. januarja, ko se je samostanski skupnosti in vernikom pridružil nadškof p. Stane Zore. Z njimi je razmišljal, kako je Frančišek na začetku svojega iskanja prišel pred Gospoda z vprašanjem: „Kaj želiš, da storim?“ Ko prosimo za nove duhovne oziroma redovne poklice, je pomembno, da se tudi sami damo na razpolago Bogu, da se odločimo hoditi po poti, ki nam jo je začrtal. Frančiškove relikvije so po tednu dni sprejeli na Sveti Gori.

KATEDRALA SVOBODE

V Ljubljani se je 10. januarja 2019 zbralo nad petdeset predstavnikov politike, podjetništva in kulture, ki so na forumu Katedrale svobode odprli razpravo o tem, ali je v Sloveniji treba ustanoviti novo stranko. Zbrane so med drugim nagovorili idejni vodja pobude Peter Jambrek, Dimitrij Rupel, Žiga Turk, Tomaž Zalaznik in Matej Avbelj, vsi iz akademskih krogov. Kot so poudarili, je Katedrala svobode združenje intelektualcev, ki si želi

sprememb. Prvi korak je napisati nacionalni program za Slovenijo. Po besedah Jambreka zgodovinske izkušnje kažejo, da bi bil to dober izhod za Slovenijo, ki bi se rešila tranzicije, tega betonskega oklepa države. Če bo kdo ta progam vzel za svojega, ga skušal uresničevati, ga štel za dobrega, bodo zadovoljni, saj večina od njih ne želi prevzemati političnih funkcij. Po njihovi oceni sedanja vlada pod vodstvom Marjana Šarca »ponavlja napake iz Jugoslavije«. »Sovraži zasebno šolstvo in zdravstvo, sovraži kakršne koli pobude, vsepovsod rine naprej samo sebi zveste ljudi.«

KNOBLEHARJEVO LETO

V Škocjanu se je 6. julija 1819 rodil misijonar, apostolski generalni vikar za osrednjo Afriko in raziskovalec porečja Nila Ignacij Knoblehar. Ker je umrl star komaj 38 let, je ostal v senci svojega vzornika Friderika Baraga. Domačini ga želijo vrniti v zavest Slovencev, zato je občina Škocjan ob 200. obletnici njegovega rojstva razglasila Knobleharjevo leto. Skupaj z novomeško škofijo, etnografskim muzejem, muzejem krščanstva na Slovenskem in še nekaterimi prireditelji načrtuje več deset dogodkov. Že 25. januarja so v Škocjanu predstavili priložnostno znamko, ki jo je izdala Pošta Slovenije ob jubilejni obletnici Knobleharjevega rojstva. Skoraj sočasno je izšla slikanica "Ignacij, Bela reka in črni ljudje" avtorice Mojce Podgoršek in ilustratorke Daše Simčič. Občina Škocjan se je že doslej ponašala s Knobleharjem in si dan njegovega rojstva izbrala za občinski praznik, ki ga imenuje kar Knobleharjevo. Sredi kraja deset let stoji njegov kip v nadnaravni velikosti. Tudi pred leti zgrajen župnijski dom se imenuje po njem.

ŠARČEVA VLADA IZGUBILA ŽE DRUGEGA MINISTRA

Konec januarja se je za odstop odločil minister za kulturo Dejan Prešiček. To je storil potem, ko so v javnost začele prihajati različne informacije o tem, kako naj bi se minister in njegov državni sekretar Jan Škoberne neprimerno vedla do zaposlenih na ministrstvu. Poleg domnevnega šikaniranja

so ministru očitali uporabo službenega avtomobila v zasebne namene. Razmere na ministrstvu, kjer je eden od zaposlenih tragično preminul, je začela preiskovati tudi policija. Dejan Prešiček je drugi minister Šarčeve vlade, ki se je moral posloviti. Novembra lani je po pozivu premiera s položaja ministra za razvoj odstopil Marko Bandelli, ki je kandidatu za župana Komna žugal, da bo imel težave pri pridobivanju evropskih sredstev, o katerih med drugim odloča tudi njegov kabinet.

NEZAKONITI PREHODI MEJE V LETU 2018

V minulem letu je policija na območju Slovenije obravnavala 9149 ilegalnih prehodov državne meje. To je precej več kot leto prej, saj je bilo leta 2017 obravnavanih le 1934 nezakonitih vstopov v državo. Najpogostejše gre za državljane Pakistana, Afganistana in Alžirije. Lani se je povečalo predvsem število državljanov Pakistana. Uveljavila se je tudi nova pot nedovoljenih migracij in sicer prek Bosne in Hercegovine. Nekaj manj kot tri tisoč migrantov je pri nas zaprosilo za mednarodno zaščito, od tega je azil zaenkrat dobilo le dobrih sto prosilcev. Mnogi si sicer želijo naprej v druge evropske države, kar jim pogosto uspe. Približno polovico migrantov je Slovenija vrnila nazaj na Hrvaško, medtem se je povečalo število tistih, ki jih našim varnostnim organom vrača Italija.

NOV VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

S 23. februarjem 2019 mesto varuha človekovih pravic prevzema Peter Svetina. Za to mesto so ga predlagali v združenju za kakovost življenja Ozara Slovenija in Centru Korak za osebe s pridobljeno možgansko poškodbo. Po različnih posvetovanjih ga je predsednik države Borut Pahor predlagal državnemu zboru v potrditev. Ta ga je konec januarja potrdil brez glasu proti, kar se doslej pri glasovanjih za to odgovorno službo še ni zgodilo. Predlagatelje in poslance je prepričal njegov izostren občutek za sočloveka. Peter Svetina je

specialni pedagog za duševno prizadete. Doslej je delal na področju socialnega varstva, šolstva, invalidskih, humanitarnih in prostovoljnih organizacij.

SREČANJE KATOLIŠKIH NOVINARJEV

Ob godu sv. Frančiška Saleškega, zavetnika katoliških časnikarjev in pisateljev, je ljubljanski nadškof Stanislav Zore pripravil letno srečanje za zaposlene, novinarje in urednike v katoliških medijih. Srečanje se je začelo s sveto mašo v nadškofovi kapeli, kjer je nadškof spregovoril o pomembnih temeljih katoliškega novinarstva. Kdor dela pri katoliških medijih, se mora znebiti strahu. Biti mora v službi resnice in se ne prilagajati trenutnim razmeram. Biti mora temeljito izobražen. Resnico oziroma oznanilo mora prevajati v ljudem razumljiv jezik. Iskati in najti mora najbolj primeren način sporočanja. Biti stalni iskalec poti do ljudi. Zazrt mora biti v Kristusa. Tisti, ki dela v katoliškem mediju, mora verovati in vsako sporočilo preverjati skozi Kristusa, ki je Resnica. In šele po tem preverjanju bo sporočilo res v službi resnice in bo prispevalo k širjenju resnice. Na srečanju so se zbrali zaposleni pri katoliških medijih v Sloveniji in v zamejstvu ter nekateri, ki pri drugih medijih skrbijo za verske vsebine. Nadškof Stanislav Zore je zbranim še svetoval: „Preden se s prsti dotaknete tipkovnice, sklenite roke in molite za tiste, za katere boste pisali.“

Maši je sledilo razmišljanje o kulturi oziroma nekulturi dialoga ter sovražnem govoru. Pri tem so zbrani prisluhnili zapisu pravnika Andraža Terška o pravnih osnovah svobode govora in o sovražnem govoru, ki pri nas postaja orodje ideoloških spopadov. Oznaka „sovražni govor“ v javni sferi namreč marsikdaj deluje predvsem kot priročna pretveza za obsodbo drugače mislečih.

PROCES

PROTI PATRU TADEJU STREHOVCU

Na ljubljanskem okrajnem sodišču od lanskega oktobra poteka sodni proces proti p. Tadeju Strehovcu, tajniku Slovenske

škofovske konference. Obtožen je, da je s podporo katoličanom, ki so molili za nerojene otroke, ter s svojim zagovarjanjem katoliškega nauka o splavu zagrešil kaznivo dejanje sovražnega govora proti tistim, ki imajo splav za moralno dopustno ali celo povsem sprejemljivo dejanje. Obtožba se nanaša nanj kot na urednika portala 24kul.si. Na njem je avtor, ki ga p. Tadej ne želi razkriti, objavil članek z naslovom: „Seznam članov abortivnega lobija proti pravici do življenja, ki spodbuja usmrtitve nerojenih punčk in fantkov!“ Pater Tadej z omenjenim člankom pred objavo ni bil seznanjen. Na prvi obravnavi je tudi zanikal, da bi bil odgovorni urednik portala, saj spletna stran 24kul.si ni medij. V članku je navedenih 264 oseb in 13 organizacij, ki so od policije zahtevali, da kaznuje in prepove molitev za nerojene otroke majhni skupini katoličanov zbrani pred Ginekološko kliniko v Ljubljani. Gre sicer za kopijo podpisnikov javne pobude Zaščitimo ustavne pravice žensk, ki je bil objavljen v reviji Mladina februarja 2016. Na njihovo pobudo je tožilstvo začelo proces proti p. Tadeju Strehovcu. Ta se je nadaljeval 16. januarja 2019. Pred obravnavo je pred frančiškansko cerkvijo na Tromostovju kot pri vseh obravnavah doslej potekal shod v njegovo podporo. Zbrani so ga zatem pospremili do sodišča. Tokrat je sodnica Polona Kukovec povedala, da so prejeli podatke iz strežnika iz Švice. Na tej osnovi naj bi izvedenec računalniške stroke Miran Udbin ugotovil, ali je šlo za objavo na spletni strani, ki omogoča objavo v dejanskem času oziroma brez predhodnega nadzora. Sodnica upa, da se bo to zgodilo do 4. marca, ko bo nova obravnavna. Ob tem je zaenkrat zavrnila tudi pobudo obrambe, ki je želelo zaslišati izvedenca za medije in religijske stroke. Dejala je, da pogled katoličanov na splav ni sporen, zato mnenje za zdaj ni potrebno. Pater Tadej Strehovec je po obravnavi dejal, da sodišče s postopkom zavlačuje. Nagovoril je tudi podpornike: „Preko tega postopka hočejo ustrahovati vse, ki se zavzemajo za

pravico do življenja vsakega otroka in vse, ki zagovarjamo temeljno ustavno pravico do svobode mišljenja in svobode vesti. Zato tem posameznikom, združenim v abortivnem lobiju, ki za svojo smrtonosno in uničevalno dejanje prejemajo na milijone evrov javnega denarja sporočamo, da smo vsak dan bližje zmagi in da se tudi preko tega sodnega postopka vedno bolj širijo informacije o tovrstnem nasilju nad nerojenimi otroki, o nesrečnih starših in demografsko izčrpanem slovenskem narodu.“

LEKSIKON FILOZOFIJE

Pred koncem lanskega leta je pri Celjski Mohorjevi izšel obsežen Leksikon filozofije nadškofa Antona Stresa, ki je v januarju doživel več predstavitev. Doslej najobsežnejši in najtemeljitejši leksikon filozofije na Slovenskem na 1024 straneh prinaša več kot 2400 gesel, izčrpno obravnava filozofske pojme, filozofe najrazličnejših smeri in njihovo delo. Pobudo zanj je dal profesor Janez Janžekovič, ki je leta 1981 izdal krajši Leksikon filozofije in takrat mlademu profesorju na teološki fakulteti Antonu Stresu predlagal, da pripravi obsežnejši leksikon. Ta je večkrat poskušal izpolniti obljubo, a ko je postal škof, je videl, da je to skoraj nemogoče. Po odstopu z mesta ljubljanskega nadškofa se je, kot je sam dejal, vrnil k svoji prvi ljubezni – filozofiji.

Po več letih marljivega dela je davna obljuba uresničena. Jasno in pregledno zasnovan leksikon je uporaben za najširši krog bralcev bodisi za njihov prvi stik s filozofskimi vsebinami bodisi za njihovo poglobljeno filozofsko raziskovanje. Akademik Janko Kos je o njem zapisal: „Vidna odlika Stresovega Leksikona filozofije je nepristranska in znanstveno podprta objektivnost avtorjevih geselskih razlag. S tem se močno razlikuje od prejšnjih slovenskih slovarjev ali leksikonov filozofije.“

TISCHLERJEV NAGRAJENEC JANKO ZERZER

V Celovcu so 25. januarja 2019 podelili že 40. Tischlerjevo nagrado, najvišje priznanje Krščanske kulturne zveze in Narodnega

sveta koroških Slovencev. Prejel jo je dolgoletni predsednik Krščanske kulturne zveze Janko Zerzer. Izročila sta mu jo predsednika obeh organizacij, Janko Krištof in Valentin Inzko. Po besedah slednjega se je Janko Zerzer vedno boril proti asimilaciji narodne skupnosti, vedno se je upiral proti izumrtju svoje vasi in svoje materinščine. Nagovor je sklenil z besedami: „Njegova velika ljubezen je slovenska beseda, narečna in pisna, kultura, ki ga spremlja skozi vse življenje, kultura, ki je bila njegovo poslanstvo! Smisel življenja!“

Vaši darovi

ZA BERNARDOV SKLAD: \$820: N.N. **\$200:** N.N., Štefan Žalik. **\$60:** Feliks Luznik. **\$50:** Mihelca Šušteršič, J & F Žabkar, Vida Valenčič, Frank & Vida Končina. **\$40:** Lilijana Brezovec, Janez Žabjek, F & G Ratej, Jakob Chuk, Milan Zadnik, dr. Tomaž Možina, Željko Rob, Amalija Mavlak, Marjan Peric, Dušan Jenko, Tone Urbančič, Emil Zajc, Mario Zadnik, F. I. Kampos, Marija Rede, Janez Robar, Alexander Slavec, Elda Svetina, Vlado Kutin, S & M Kolar, Jožica Jurin, Zinka Kaiser, Tone & Anica Poklar, Pavla Fabian, Zvezdana Tavčar, Irene Ivetič, Frank Tomažin, K & D Geržina, Vinko Ovijač, Tone & Marija Brne, Tereza Sycamore, Karlo Štrancar, Marijan Cesar, Mario Marsič, Jožefa Sullivan, Traudi Smuc, Anica & Lojze Markič, Tončka Stariha. **\$30:** Marija Korunek, Jože & Majda Grilj, J & A Kučko, Frank & Rezika Fekonja, Ana Horvat, Lojze & Marija Kerec, Danila Pavlič, Marija Pongračič, Jože & Danila Štolfa. **\$25:** Tončka Smrdelj, Ivan Legiša. **\$20:** Katica Hvalica, V & K Bauer, Branko Jerin, Anton Ferfila, Anton Penko, Marija Blažević, Vlado Vodnik, J & S. Soba, Draga Vadjal, Branka Iskra, Franc Verko, Marija Gregorič, Frančiška Ludvik, Afra Trebše, Matilda Klement, Jože Brožič, Srečko Brožič, Lojze & Iva Jerič, Marija Vončina, Ana & Alojz Dominko, E & M Kalčič, Anton Novak, Olga Dobrovšak, Anton Šircelj, Jože Košorok, Antonija Topolovec, Ema Mailow, Angelca Povh, Anton & Katarina Cevec, Franc Tehovnik. **\$15:** Fani Maver, R & D Grlj. **\$10:** Majda Skubla, Lojzka Vučko, Milena Birska, Frederik Nemec, Vinka Markovski, Slavka Kastelic, Dora Barba, Anna Šutej, Frank & Marta Kohek, Branko Repolusk, Anna Gašperič, Ana Zver, Olga Brne, J & A Bohuslav, Felix Kramberger, Milka Tomažič, Lucija Srnec, Terezija Simunkovič, Slavko Blatnik, Milica Dular, F & M Car, Anka Brgoč, Irma Ipavec, Melita Zupan, Angela Dodič, Marija Godec, Sabina Gjerek, Tone Zrimšek, Peter & Marija Bole, Tereza Jošar, Franc Vertel, Rudolf Uljan, Anton Šajn, Lidija Bole, A & M Tuksar, Janez Albreht, Ivan Košak, Jože Reholc, Norma Ivančič, Silva Trček, Emilija Jaksetič, Marija Laznik, Tilka Lenko, Albina Barbiš, Marija Briševac, Olga Gale, Franc Murko, Mario Čuk, Rosemary Poklar. **\$5:** Paula Ogrizek, Ana Klančič. **ZA MISIJONE: \$100:** Zinka Kaiser. **\$50:** Tone & Marija Brne. **ZA LAČNE: \$50:** Neva Roeder. **\$40:** Anna Gašperič. **\$20:** Branka Iskra. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$500:** dva neimenovana darovalca. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$500:** N/N v spomin na prijatelja. **\$50:** Tončka Stariha. **HVALA IN BOG POVRNI VSEM!**

Prošnja za pomoč pri obnovi cerkve v Ilirski Bistrici

Spoštovani rojaki!

Vem, da vas je mnogo, ki ste odšli od doma v svet iskat priložnost za življenje, ki je doma ni bilo na pretek. Slovenijo, posebej pa še Brkine in Ilirskobistriško področje, ste zapustili z bolečino v srcu, hkrati pa s pričakovanjem in upanjem na boljše življenje in na prijazen sprejem. Vem tudi, da se v domače kraje radi vračate, jih obiščete in spremljate, kaj se pri nas dogaja. Z nekaterimi med vami sem se že srečal, za druge le slišal.

K pisanju tega pisma me je spodbudila gospa Angelca Mikuletič, ki živi v vaši slovenski skupnosti v Sydneyu v Avstraliji, vidi pa tudi razmere v naših krajih na Bistriškem pod Snežnikom in ob »Velki vodi« (reki Reki). Ko je videla, v kakšnem stanju je naša župnijska cerkev, izvedela za načrte, da želimo obnoviti njeno notranjost, in spoznala gospodarsko stanje na našem področju, je predlagala: »Morda pa bi napisal pismo Slovencem v Avstralijo ...« Razveselil sem se te pripravljenosti. Hvala. Župnija Ilirska Bistrica obsega poleg samega mesta Ilirske Bistrice še okoliške vasi med Premom, Knežakom, Podgrajami, Jelšanami in Podgradom. Župnija je že od leta 1300. V župniji imamo danes poleg župnijske cerkve sv. Petra še 23 cerkva in 3 kapele. Ljudje za te vaške cerkve, v katerih je vsaj nekajkrat na leto sveta maša in so kulturni in verski pomniki, dobro skrbijo po svojih najboljših močeh, dostikrat celo izjemno. V zadnjih tridesetih letih so skoraj vse obnovili. V tem letu smo restavrirali dve 330 let stari korni klopi v podružni

cerkvi sv. Jurija v Bistrici, dva lesena stranska oltarja v cerkvi sv. Antona v Podstenjah in glavni oltar v podružni cerkvi sv. Roka na Mali Bukovici. Župnijska cerkev pa je večja in so za njeno vzdrževanje in obnovo potrebna večja sredstva. Prav tako je kulturni spomenik s poslikavami znanega slikarja Toneta Kralja. Poleg tega je v zadnjih letih gospodarska kriza spodsekala polet. Velike firme so zaprle vrata in ljudje so ostali brez dela. Danes se stanje sicer popravlja, vendar dosti prebivalcev župnije na delo odhaja v Ljubljano, Koper, Trst in še dlje.

Župnijska cerkev je res potrebna obnove. Vlaga je načela omete; elektrika je iz šestdesetih let prejšnjega stoletja; strop je na nekaj mestih poškodovan zaradi zamakanja, ki je sicer sanirano; velike slike na stenah v prezbiteriju in stranskih ladjah, ki jih je naslikal Tone Kralj, so potrebne restavriranja in čiščenja. Poleg tega cerkev nima tekoče vode, ne sanitarij, ne dohoda za invalide. Orgle, ki so jih leta 1953 pripeljali

iz bombardirane stolnice v Puli, so v tako slabem stanju, da zanesljivo deluje le 9 od 32 registrov in se jih brez demontaže in generalnega popravila v delavnici ne da več popravljati. Zato smo se v župniji odločili, da vsaj nekoliko obnovimo notranjost cerkve: obnovimo električno napeljavo in svetila, iniciramo zidove z maso proti vlagi, napravimo protivlažne omete, uredimo odvodnjavanje meteorne vode proč od cerkve, pobarvamo notranjost cerkve, očistimo in restavriramo (kjer je to potrebno) strop in slike, obnovimo orgle in, če Bog da, tudi uredimo sanitarije ter dostop za invalide. Ocena stroškov za dela je med 250 in 300 tisoč evri. Za pokritje stroškov lahko računamo predvsem na darove župljanov, ki so namero obnove na glasovanju v cerkvi podprli in že zbirajo denar za ta namen. Prosili bomo tudi občino in državo. Bog daj, da bi bila prošnja uspešna.

S tem pismom pa se na prijazno pobudo gospe Angelce obračam v imenu naših župljanov tudi na vas, spoštovani rojaki, in

prosim, da nam po svojih močeh pomagata. Saj veste: Zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača! Naša prizadevanja priporočam vaši dobroti. Hvala za vsak vaš dar. Lahko skupen s pomočjo vaših duhovnikov, lahko osebno. Več na spletni strani <http://zupnija-ilirska-bistrica.rkc.si> ali na mojem e-naslovu stanko.fajdiga@rkc.si. Obljubim, da se vas bomo s hvaležnostjo spominjali v molitvah in pri sveti maši. Ko pa boste prihajali na obisk v domovino, pa se le oglasite. Radi vam bomo pokazali, k čemu ste pripomogli.

S spoštovanjem in hvaležnostjo,

Stanko Fajdiga, župnik

Župnija Ilirska Bistrica

Jurčičeva 29, 250 Ilirska Bistrica, Slovenija

Pripis uredništva MISLI: Slovenski duhovniki v Avstraliji vemo, da je zelo veliko naših vernih ljudi tukaj doma iz Ilirske Bistrice ali okoliških krajev in prepričani smo, da boste radi po svojih zmožnostih priskočili na pomoč pri obnovi čudovite cerkve na vrhu hribočka nad Ilirsko Bistrico, na katero ste zelo ponosni. Darove za obnovo lahko oddaste v Sydneyu p. Darku, v Adelaidi p. Davidu ter v Melbournu na uredništvu Misli, kjer bomo po Vaši želji darove objavili in posredovali župniji Ilirska Bistrica. Hvala in Bog živi!
pater Ciril

VELEPOSLANIŠTVO

REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanik: Jurij Rifelj

Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia

26 Akame Circuit

O' MALLEY ACT 2606

Ljubezen je plevel
 Ki raste kjer se mu zdi
 Ljubezen je plevel
 Ki korenine globoko spusti
 Ljubezen je plevel
 Ki se ne da uničiti
 Ljubezen je plevel pod stopinjami ljudi
 Ljubezen je plevel
 Ki seme v vetru razprši
 Ljubezen je plevel
 Ki vse odpusti
 Ljubezen je plevel
 Ki greje noči
 Ljubezen je plevel
 Ki osvetli mračne dni
 Ljubezen je plevel
 Ki vsako pomlad vzcveti

